

[tilbage til opdateringer](#)

DEN (DE) SKJULTE KONGE(R)

Camelot regerede fra Merlins hule

af Miles Mathis

Jeg virker næsten som om
At høre fuglene tale til mig.
Er der måske en
fortryllelse i blodet?
Den nysgerrige fugl
deroppe - Hør, den synger
for mig.
-Wagner, *Siegfried*

*Første udkast skrevet i december
Udkom første gang 2007 på internettet
2008-9†*

Som du kan se, blev denne artikel skrevet for flere år siden. Jeg har siddet på det i over syv år. Men nu, efter at have offentliggjort mange andre artikler i samme retning - om forfalskede begivenheder - er denne måske noget lettere at promovere. Hvis tesen er for langt ude for dig ved første øjekast, så læs de andre artikler først. Jeg anbefaler især [min afhandling om Lincoln-mordet](#), som har mange paralleller til denne afhandling. Jeg anbefaler også mit meget lange papir [om Tate/Manson-begivenheden](#). Det fotografiske bevismateriale, som jeg samlede til den, overgår selv det fotografiske bevismateriale her - som er omfattende.

Som sædvanlig tilbyder jeg denne artikel som en meningstilkendegivelse, der er beskyttet som ytringsfrihed af forfatningen. Det er min

professionel læsning af beviserne, der skal tages som sådan. Når jeg siger professionel, mener jeg, at jeg har vist tidligere ekspertise i at læse og afpudse fotografiske beviser. Som professionel realistisk kunstner har jeg skærpet mit blik gennem flere årtier. En del af mit arbejde har længe omfattet at arbejde ud fra fotografier, som jeg selv tager. For at omdanne disse fotos til portrætter skal jeg være i stand til at aflæse alle de subtile nuancer og linjer, der er indeholdt i billedet. Jeg har derfor været vant til at se nærmere på den virkelige og afbildede verden end de fleste andre mennesker. Jeg ser ting, som de fleste mennesker ikke ser. Man kan forstå, at denne evne ville være nyttig, når man skal afkode den falske historie, som vi er blevet solgt.

I det sidste årti er nogle få mennesker vågnet op fra deres dvale. De har lært at gennemskue løgnene omkring 911, Aurora og Sandy Hook, og de har lært at gennemskue de godnathistorier, de har fået fortalt. Nu hvor de ikke længere tror på det, er de klar til at genoverveje de andre historier fra den seneste tid. I denne artikel vil vi se på Kennedy-eventyret. Vi vil starte med at studere mordet på JFK, men til sidst vil vi se, at alle historier om *alle* Kennedys er ens: intet af det, du tror, du ved, helt tilbage til 1944, er sandt.

Det har længe stået klart for næsten alle intelligente mennesker, der studerer beviserne, at Warren-kommissionen var en mørklægning. Omkring 80 % af de adspurgte indrømmer, at de ikke tror på Warren-kommissionens rapport, og vi må antage, at de øvrige 20 % er meget godtroende. Nogle har også studeret de såkaldte konspirationsteorier - de alternative teorier, altså. Men det burde være lige så klart, at de alternative teorier på de fleste måder er lige så hullede og lige så dårligt konstrueret som standardteorien. Ligesom Warren-kommissionens rapport læser de alternative teorier sig også som propaganda. Stilen i alle modhistorier, uanset form, har været lige så lummer som Warren-kommissionens historie. For dem af os, der er trænet til at se på form såvel som indhold, lyder modhistorierne også som et manuskript eller som et gennemsigtigt forsøg på tankekontrol.

Lad mig foreslå dig, at begge historier primært blev skabt som vildledning og misinformation. Det betyder ikke, at alle alternative teoretikere er kontrolleret af regeringen eller af nogen anden. Det er blot for at antyde, at alternative teorier - i alle former undtagen én - synes at blive opmuntret af regeringen og de magthavere, der er i gang. Vi har altid antaget, at alternative teorier ville blive misbilliget eller afskrækket, og alligevel har vi aldrig set nogen reel indsats for at undertrykke dem. Faktisk ser det i de fleste tilfælde ud til, at udbredelsen af alternative teorier bliver støttet af den almindelige strømning, ikke undertrykt. Man bør spørge sig selv, om de alternative teorier og teoretikere måske sælger hovedlinjerne i den ønskede historie lige så fuldt ud som standardteorien. For magthaverne er det måske ligegyldigt, om man tror, at der var én eller flere skytter, eller om man tror, at CIA eller FBI var involveret. Det eneste, der er afgørende, er, at man tror på, at Kennedy blev myrdet den dag, og de alternative teorier sælger dette faktum med endnu større vægt og ivrighed end Warren-kommissionen.¹ Det viser sig, at de alternative teorier gør Kennedy til en langt større helt end standardteorien, og det kan være, at dette er en velkommen bivirkning for de virkelige konspiratorer.

Det første ønske fra dem, der kontrollerer begge historier, er, at du, offentligheden, bliver holdt monumentalt forvirret, så du aldrig kan stille de rigtige spørgsmål. Dette mål opnås ved at have mange konkurrerende teorier. På denne måde var Warren-kommissionen kun den officielle falske historie. Men de andre falske historier er lige så vigtige i det langvarige forsøg på at få det til at se ud som om, at der ikke findes noget rigtigt svar. Historiefortællerne er ganske tilfredse med at have en stadig voksende masse af spekulationer og meninger, som næsten uundgåeligt må overvælde alle efterforskere. Jo flere afledningsmanøvrer der skabes, jo mindre sandsynligt er det, at nogen vil opdage de rigtige spor.

Som et eksempel på, hvordan alternative teorier er blevet spredt af regeringen selv, sender jeg dig [et eksempel på en af mine nylige artikler i Ramparts Magazine](#). *Ramparts* var en af de første til at offentliggøre alternative teorier om mordet, begyndende i slutningen af 1960'erne. Selv om *Ramparts* dengang blev anset for at være et blad på den yderste venstrefløj eller endog anarkistisk, viser det sig, at det var endnu en CIA-front, ligesom *Encounter*, *Partisan Review*, *Paris Review* og de fleste andre "intellektuelle" blade. I 1960'erne havde CIA infiltreret hele medieverdenen, herunder mindre, tilsyneladende uafhængige tidsskrifter som f.eks.

Ramparts. CIA var endda gode nok til at indrømme dette under høringerne i Senatets Kirkeudvalg i 1970'erne, og du kan læse om det i mine artikler om den kulturelle kolde krig. Du kan også konsultere Frances Stoner Saunders' bøger.

I denne artikel vil jeg fortælle dig, hvad der virkelig skete den dag, og hvad der virkelig er sket siden 1944. JFK-mysteriet er blot en del af et meget større mysterium, som jeg vil opklare for dig i anden halvdel af denne artikel. JFK-mordet er den nøgle, der låser mere end et halvt århundredes lukkede døre op og giver os mulighed for at se bag det største af alle tæpper.

Problemet er, at du fra begyndelsen har fået teorier, før du selv har set på fakta. Jeg vil vende det på hovedet og give Dem fakta, før jeg fortæller Dem hele historien. De vil højst sandsynligt allerede have opbygget Deres egen teori, før jeg overhovedet begynder at samle oplysningerne. Fakta alene vil føre Dem derhen. Jeg vil præsentere dig for de mest kritiske fakta og spor og fotos og andre beviser uden først at se dem som en del af den ene eller den anden teori. Som Sherlock Holmes fortalte os, er det farligt at have en teori, før man har fakta. Og indtil nu har vi haft to mulige teorier. Enten blev Kennedy dræbt af Oswald, eller også blev han dræbt af en anden. Jeg vil vise, at fakta alene *ikke peger på nogen* af disse to konklusioner.

De, der har foretaget nogen som helst undersøgelse, kender de mange argumenter, der taler imod standardteorien. Men lad os nu se kritisk på de alternative teorier, ikke som apologeter for standardteorien, men simpelthen som et rationelt folk.

De alternative teorier fortæller os, at alt, hvad vi har fået at vide, er løgn. Det tror jeg, vi kan acceptere. Derefter begynder de at opbygge et argument ved at sige, at Kennedy havde mange fjender. Den største forskel mellem de forskellige teorier drejer sig om, hvilken fjende der egentlig fik ham. Vi får at vide, at disse fjender omfattede Johnson, CIA, FBI, Hoover, Secret Service, oliemænd fra Texas, Castro, russerne, bankfolk og mafiaen. Det er en masse meget magtfulde fjender. Alle alternative teorier accepterer uden undtagelse, at Kennedy havde gjort sig en masse meget magtfulde fjender. Nogle teorier kan nedtone nogle af de ovennævnte aktører og fremhæve andre, men alle teorier tager udgangspunkt i den idé, at Kennedy var omgivet af fjender.

Nu behøver jeg ikke at argumentere imod denne liste eller nogen del af den. Jeg kunne forsøge at skille den ad ved at vise, at selv om Kennedy f.eks. havde skabt sig fjender i CIA, havde han kontrol over en anden del af CIA, og at denne del også var magtfuld - fuldstændig i stand til at indsamle oplysninger. Jeg kunne vise, at hans bror, justitsministeren, var meget magtfuld og havde nogle meget magtfulde venner i justitsministeriet og andre steder. Jeg kunne minde dig om, at Joseph Kennedy, hans far, havde forbindelser til mafiaen (for at sige det mildt), og at John også havde direkte forbindelser. Jeg kunne f.eks. minde Dem om Frank Sinatra og Sam Giancana, som er kendt for at have hjulpet med at levere valget i 1960. Og så videre. Men det behøver jeg ikke at gøre. Jeg kan acceptere, at Kennedy var omgivet af magtfulde fjender. Jeg kan acceptere hele ovenstående liste. Faktisk kan jeg lide listen jo større og mere skræmmende den er, jo bedre kan jeg lide den. For den fører til mit første spørgsmål til Dem:

1) Hvis Kennedy var omgivet af en flok sjakaler, der var sultne efter hans blod, hvorfor ville han så begive sig ind på deres område, køre igennem det ved højlys dag i en åben bil, mellem ukontrollerede høje bygninger? Hvorfor ville han gøre det uden at stoppe den normale trafik i centrum af Dallas (der var normal trafik i modsat retning på Commerce - du kan se bilerne i baggrunden på Zapruder). Vinduerne i bilen var endda rullet helt ned, selv om de havde skudsikkert glas i 1963, og vi må antage, at bilen var udstyret med det. Hvis du kigger nærmere på fotografierne fra den dag, vil du se, at vinduet på den anden side er delvist oppe, hvilket giver en vis beskyttelse til damerne på den side. Men på JFK's side er vinduet helt nede. Også ifølge Zapruder og andre dokumenter og film fik folk lov til at stille sig langs gaden, kun få meter fra kortegen. Vi kan se på disse fotografier, at mere end én person faktisk trådte ud fra kantstenen og ud på gaden, uden at politiet havde gjort indsigelse. En dame hævder at have trådt helt tæt på korte afstand fra kortegen,

og råbte: "Se herovre for at få et billede!" Vi ved, at dette er sandt på baggrund af andre beviser, såsom Daniels' film af bilen, der kommer ud fra den anden side af broen (hvor de to små drenge vinker). Bilen passerer kun et par meter fra drengene og filmkameraet. Jeg viser yderligere beviser for det nedenfor, hvor jeg analyserer fotos fra Bell og andre.

De alternative teoretikere, der påpeger, hvor mærkeligt det er, at Secret Service er blevet trukket væk fra bagsiden af bilen, og at vinduerne i bygningen er åbne, nævner ikke, at det er endnu mærkeligere, at ruten er så fuldstændig ubestridt. De antyder ved at undlade at sige, at det i 1963 var normalt at have damer med kameraer, der gik ud på gaden, og mænd med filmkameraer, der gik rundt på græsset, og hundredvis af dagsturister, der kiggede rundt på den måde, der passede dem, uden at der blev gjort nogen som helst indsats for at kontrollere mængden; men det var det ikke. Sammenlign med besøgene i Miami eller Chicago uger tidligere, og du vil se, at denne protokol slet ikke var normal, hverken i 1963 eller 1863. Sund fornuft ville fortælle dig, at man ikke under *nogen* omstændigheder tillader fremmede personer at komme så tæt på præsidenten. Det har intet at gøre med, at 60'erne "var en mere uskyldig tid" eller noget af den slags vildledning. Truman ville ikke være blevet fanget i den situation, eller Wilson eller nogen anden, og da slet ikke en præsident som Kennedy, der angiveligt var omgivet af en kombination af fjender uden sidestykke i historien.

Folk forsøger så at give hans Secret Service skylden, men Kennedy havde øjne. Selv om det er sandt, at han ikke kunne have vidst noget om de åbne vinduer i Book Depository, før han kom derhen, var de andre faktorer klare for enhver, der var vågen. Han behøvede ikke at blive briefet eller at stole på efterretningsrapporter fra gode eller onde fyre. Han behøvede blot at se sig omkring. Den, der kørte i den kortege, kunne se, at offentligheden stod langs gaderne, at trafikken var ukontrolleret, at bilen ikke havde nogen beskyttelse osv. Selv hvis de løj for ham om ruten, kunne han med egne øjne se, at han var et let bytte. Tror De, at en mand med så mange fjender ville smile og vinke til mængden, hvis han nogensinde var dum nok til at blive fanget i den situation? Nej, han ville gemme sig under sædet og beordre chaufføren til at få ham ud derfra så hurtigt som muligt.

Som svar på dette spørgsmål siger folk til mig, at Kennedy var naiv, at han var egoman, at han var kontrolleret osv. Men hvem er naiv her? Kan disse svar overhovedet give et meningsfuldt svar på mit spørgsmål? Nej, de er blot mere propaganda, der er fremsat for at forhindre os i at se på, hvad der skete uden en forudbestemt forklaring. En egoman ville være den sidste person, der ville blive fanget i den situation, da han sætter så stor pris på sit eget liv. Han ville ikke give sit liv væk bare for at nyde et par bifald.

Vi ved, at Kennedy ikke var dum. Han var heller ikke naiv. I den berømte tale, som de alternative teoretikere elsker at spille*, advarer Kennedy os mod den hemmelige regering og beder os om hjælp. Lader den samme mand, der holdt den tale, sig selv blive sat ind i en åben bil i en ukontrolleret storby med et skudt øje på hovedet? Selvfølgelig ikke.

En af de mest indflydelsesrige film om alternative teorier efter Oliver Stones *JFK* er en dokumentarfilm i flere dele, der først blev sendt på History Channel og hedder *The Men Who Killed Kennedy*. Bemærk, at vi har en mainstream-kanal, der sælger konspirationsteorien, og at denne dokumentarfilm på en eller anden måde fik adgang til en masse obskure FBI-beviser. (Bemærk også, at History Channel er en kendt efterretningsfront, der er oprettet specifikt for at propagandere for sine seere). Jeg har ingen intentioner om at kritisere denne film punkt for punkt, eller endda som helhed. Jeg vil kun påpege én scene fra den. I Miami havde FBI infiltreret planerne for et attentatforsøg i lighed med Dallas, får vi at vide. Planlæggerne blev optaget på lydband, og i filmen viser agenterne selv, hvordan de anbragte optageapparaterne og i hvilket hus. Derefter lytter vi til båndet fra oktober 1963. Nøgleøjeblikket er, da skurken spørger spionen: "Ved du, hvor mange kropsdubletter præsidenten har her?"

De fleste mennesker stopper ikke op ved det, men det fik mig til at tænke på det. Manden spørger ikke, om der er dobbeltkroppe, men "*hvor mange?*" Selvfølgelig rejser præsidenten med kropsdubletter. De alternative teoretikere fremmer nu denne idé med Saddam Hussein, da Hussein ifølge mange af dem ikke er død. Faktisk mener jeg, at det er meget sandsynligt, at Hussein ikke er død. Filmen af Husseins død så falsk ud. Den var

på mange måder. Men kun få husker, at Kennedy også forventes at have en dobbeltgænger, ligesom Hussein.

Hvis Kennedy havde besluttet, at kortegen skulle fortsætte, blot som et PR-fremstød for at få stemmer til valget i 1964, ville han helt sikkert have udpeget en af sine kropsdubletter til at køre med. Kritikere af min teori vil sige, at folk kunne se forskel, men folk er ikke så gode, som de tror, til at genkende små forskelle i det menneskelige ansigt. Faktisk er folk uden verbale spor, tøjmærker og velkendte fagter faktisk *meget dårlige til at* skelne mellem mennesker, der ligner hinanden. For nylig beviste Conan O'Brien dette i sit late-night show ved at sende en dobbeltgænger, der kun lignede ham meget lidt, ud på gaden for at tale med folk. Ingen kunne se, at det ikke var ham, selv om han er 1,80 m høj, og dobbeltgængerens var under 1,80 m høj. Dobbeltgængerens var helt forkert på mange andre måder, og den eneste lighed var det røde hår. Stemmen var også helt anderledes, og Conan er berømt for sit talkshow. Bagefter lod publikum som om de var forundrede over, at folk kunne være så blinde og døve, men det er helt normalt. Min erfaring er, at de fleste mennesker er blinde for alle undtagen de mest åbenlyse forskelle, og den eneste grund til, at de ikke begår flere fejl, end de gør, er, at de generelt forholder sig til en lille gruppe af kendte mennesker, og det gør de ved hjælp af genkendelse af stemme, gestik og tøj.

Men jeg bør understrege det endnu mere. Som vi vil se nedenfor, er folk ikke gode til at se spor, uanset hvor indlysende de er, og slet ikke til at se subtile ansigtsforskelle. (Som det førende eksempel kan du se min analyse af Bobby Kennedy-billederne nedenfor, hvor fotografier, der blev brugt på forsiderne af store aviser, har åbenlyse problemer med indklæbning, og ingen har set dem i 40 år).

Alt dette for at sige, at et stort flertal af mennesker er utroligt nemme at narre, hvad enten det drejer sig om kropsdubletter eller andet. De, der måske er i stand til at skelne, bliver af konteksten presset til at nægte at stille spørgsmålet. Næsten ingen vil stille spørgsmålstejn ved, om manden i bilen er Kennedy, da de ubevidst tænker "hvem skulle ellers være i bilen?" Næsten ingen var tæt nok på til at foretage en positiv identifikation, og de, der var, ville ikke stille sig selv spørgsmålet. Andre i bilkortegen kunne også narres med en meget lille indsats. De skulle blot lade dem se den rigtige Kennedy vente på at stige ind i bilen, foretage skiftet i sidste øjeblik i mørket i en parkeringskælder eller lignende og derefter køre videre. Han er foran, så alt hvad de kan se er hans baghoved. Enhver, der får et fingerpeg, kan blive betalt eller tvunget.

Men selv tvang ville være unødvendigt, da de i bilkortegen enten er venner eller fjender. Du er ligeglad med, hvad dine fjender tror - du bruger en dobbeltgænger til at narre dem. Og dine venner vil alligevel ikke sige noget. De vil forstå behovet for en dobbeltgænger, ikke sandt? Hvis de er nødt til at lyve bagefter, hvad så? De er politikere. De lever af at lyve.

I hvad der anses for at være en af de mest *skæve* teorier om JFK, har en forsker ved navn Robert Morningstar fremsat den idé, at politibetjenten J.D. Tippit fra Dallas blev brugt som en dobbeltgænger for præsidenten. Hvis du husker det, blev Tippit angiveligt dræbt af Oswald, da han flygtede fra centrum af Dallas. Strengt taget ville Morningstar have Tippit brugt en kropsdouble, men ideen er stort set den samme. Tippit var kendt blandt politiet i Dallas som noget af en Kennedy-lignende person. Desuden lignede Tippits hovedskader det hovedskader, som Warren-kommissionen havde besluttet at give Kennedy. Begge dele er meget suggestive, som jeg tror, du vil være enig i. Men ved en nærmere undersøgelse begynder Morningstars argument at falde fra hinanden. En stor del af hans argumentation er centreret om modermærker, men kendetegn, der er større og lettere at se end modermærker, dræber hans visuelle beviser. Det mest berømte ligbillede er Robert Grodens "lækkede" foto fra Bethesda. Morningstar offentliggør dette foto lige ved siden af et foto af Tippits lig. Jeg var i stand til at spotte problemet med det samme, som er næsepartiet. Det er skillevæggen mellem næseborene. Vi ser op på begge hoveder, og de to skillevægge er fremtrædende. Tippits næse er usædvanlig på grund af sin meget smalle skillevæg. Kennedy-ligenet, hvem det end er, har en bred skillevæg. Det er ikke Tippit.

Nej, Morningstar's teori er mere vildledende. Det er muligt, at det er officiel misinformation, eller det

kan kun være et heldigt næsten-hit fra en udenforstående, der får lov til at trives, netop fordi det er forkert. Uanset hvad er den suggestiv og forbliver det, selv efter at den har vist sig at fejle. Selv om det er en bevidst vildledning, kan det vendes, da det indeholder et gran af sandhed. For selv om Kennedy-ligenet i Bethesda ikke er Tippit, er det heller ikke Kennedy, som jeg vil vise.

Når det er sagt, er det muligt, at Tippit blev brugt som Kennedy's dobbeltgænger i en anden del af historien. Tippit kan være blevet brugt som en ekstra lig-double i Dallas, men han var ikke lig-double i Bethesda, som du vil se. Da jeg studerede Morningstars billeder af Kennedy og Tippit, og da jeg vendte tilbage til arkiverne for at se på alle de berømte billeder af Kennedy der, sprang flere meget karakteristiske kendetegn i øjnene på mig. Modernmærker kan dækkes til eller sættes med blyant, men andre ting er ikke så lette at dække eller forfalske. På Bethesda-dødsbillederne kan vi ikke se alting tydeligt, men der er nogle ting, vi kan se tydeligt. Vi kan se de øverste tænder, vi kan se panden, vi kan se skillevæggen og formen på undersiden af næsen og ting af den slags. Så det logiske er at tage det, vi har, i stedet for at forsøge at sammenligne ting, som vi måske ikke har. Vi ved, at sårene er blevet manipuleret, for selv om de ikke var blevet manipuleret til skumle formål, ville de være blevet manipuleret til medicinske formål. Lægerne kan i første omgang have forsøgt at lukke dem for at stoppe blodtab, f.eks. eller af en række andre mulige gyldige grunde. Så det er bedst at se på områder, der ikke kunne og ville blive manipuleret.

Panden er et godt sted at starte, da en stor del af den er uberørt. Vi har såret et godt stykke over højre øje, nær hårgænsen, og det højre øjenbryn er barberet. Det er sandt, at Kennedy havde et svagere øjenbryn i den side, men det var svagt udvendigt, ikke indvendigt. Vi kan tydeligt se den indvendige del af øjenbrynet her, og der er intet der. *Det er meget mærkeligt.*

Den normale kommentar til dette foto er at påpege, at såret ikke passer til det store hul på Zapruder-filmen, og jeg er enig i den kommentar. Jeg er ikke her for at modsige den givne kommentar i dette afsnit, men for at supplere den. Jeg er enig i, at såret er uhyggeligt, men jeg mener, at andre ting er endnu mere uhyggelige. Til at begynde med, hvorfor er øjenbrynet barberet, men ikke hårgænsen? Barbering af øjenbrynet er en procedure før operationen, men der ville ikke have været nogen grund til at operere et sår af denne art. For det første var manden allerede død. For det andet: Hvis de første læger i Dallas havde tænkt sig at operere *post mortem*, i et vildt håb om et mirakel eller for at dække deres egen røv (som nogle af lægerne har hævdet), så ville de have barberet både øjenbrynet og håret på toppen af hovedet. I det mindste ville de have barberet området omkring såret. Og alligevel ser vi ikke det. Hår meget tættere på såret end øjenbrynet er på plads. Så hvorfor blev øjenbrynet barberet? Jeg vil foreslå dig, at øjenbrynet blev barberet, simpelthen *fordi det ikke lignede Kennedys*. Øjenbrynets bue og tykkelse er meget karakteristisk, og det ville være en af de første ting, som nogen ville gå efter for at finde en lighed. Øjenbrynet på denne fyr passede ikke til Kennedy, så de barberede det. Så enkelt er det.

Fra siden kan øjenbrynets form ikke rigtig bestemmes. Det eneste, vi kan se på begge billeder, er, at venstre øjenbryn ikke er barberet. Vi kan ikke bestemme meget andet om det. Men et intakt højre øjenbryn på det første foto ville være en af de første ting, vi ville kigge efter for at finde en lighed. *Det er derfor, at det er væk.* Det er også værd at bemærke, at dette frontfoto og venstre profil blev "lækket", men ikke højre profil. Højreprofilen er meget vigtigere, da det er der, såret er, men i stedet får vi venstreprofilen, hvor man intet kan se, ikke engang det intakte øjenbryns bue. Det er også et fingerpeg.

Nu tilbage til panden. Som du kan se, er denne pande meget glat. Den har ingen rynker, selv ikke i det høje, skrappe lys, vi har her. Lyset kommer nedefra, som man let kan se på skyggen over overlæben og den endnu mørkere skygge over næsen. Og lyset er meget stærkt, da vi ser på et obduktionsbord, og da lysene er meget hvide. Og alligevel ser vi ingen rynker overhovedet på panden. Dette burde virke dobbelt mærkeligt, da lig ikke er berømte for at tage vand ind. Som alle ved, tørrer lig ud. Rynker burde forventes at blive større, ikke mindre. Ja, lig gør nogle mærkelige ting, og der kan forekomme oppustethed i andre dele af kroppen. Men der ville ikke blive holdt vand tilbage i hovedet, *især* ikke i *et hoved uden hjerne.*

For at fortsætte denne logik kan man studere øjnene. Synes du ikke, at det er mærkeligt, at de er åbne? Dette var mange timer efter døden, husk det. Liget var blevet transporteret langt mellem byerne. Tilsyneladende skal vi tro, at øjnene aldrig havde været lukkede. Og alligevel er de stadig vandige! Hvordan kan det være muligt? Dine øjne tørrer ud, hvis du ikke blinker hvert tiende sekund, og du er i live. Men vi skal tro, at dette "lig" har haft øjnene åbne i mange timer, og at dets øjne på en eller anden mirakuløs måde er fulde af væske? Igen, dette skal være et lig med et hoved uden hjerne og uden blod. Begge dele er blevet sprængt ud af det med en højtydende riffel, får vi at vide. Så der burde ikke være noget i kraniet, der kan holde øjnene fugtige. De burde være skrumpet ind. Ikke alene er den fyr ikke Kennedy, *han er ikke engang død.*

Nogle har hævdet, at voksmanden allerede var ankommet og havde forberedt liget til kisten, men det er absurd. Ja, mortimers voks bruges til at udfylde rynker, men det bruges ikke på obduktionsbordet. Vi er omkring en dag for tidligt på den. Det er meningen, at disse billeder skal lækkes fra obduktionen, ikke fra balsameringen og kisteforberedelserne. På disse billeder burde vi kunne se Jacks definerende øjenbrynsrynker, men det gør vi ikke. Andre vil sige, at det skarpe lys overdøver rynkerne, men det er forkert. Stærkt lys gør rynkerne værre, ikke bedre. Ser du yngre ud i stærkt morgenlys eller i svagt aftenlys? Du ser yngre ud i svagt lys, og det ved alle. For at få en person, der ikke er ung, til at se yngre ud på et foto, fotograferer man i svagt lys og sørger for, at det ikke er ragende. Her har vi et meget kraftigt lys, der er meget skarpt. Rynkerne burde være værre. Jeg garanterer dig, at hvis du ser værre ud om morgenen, vil du se endnu værre ud, når du er død. At blive skudt i hovedet får dig ikke til at se yngre ud, og jeg anbefaler det ikke som en skønhedsbehandling. Og alligevel ser dette lig år yngre ud end Kennedy.

Husk, at Kennedy, selv om han er berømt for at være den yngste præsident, var i 46 på 1963. det midterste billede ovenfor er han, men 42, han har allerede dybe rynker på øjenbrynene. Det første foto blev taget

i 1963, og man kan se, at han har taget på i vægt. Han ser ud som 46 år gammel: han er lidt oppustet, hans læber er blevet tyndere og tørre, og der er begyndt at komme pletter i hans ansigt. Læg især mærke til den fremtrædende plet på hans venstre kind og den mindre plet på hans øverste højre læbe. Vi kan se pletten på hans læbe på alle tre billeder: det er sandsynligvis et modermærke. Og alligevel ser vi dem slet ikke på billederne fra Bethesda. Det samme gælder for kragefødderne og alle andre alderstegn i ansigtet. Vi ser nogle meget svage linjer i kanten af øjet på Bethesda-fotoet, men de ligner snarere rynker fra en mand i begyndelsen af 30'erne, ikke fra en mand i slutningen af 40'erne. Igen *stemmer billederne ikke overens med Kennedy.*

Mens vi studerer disse tre billeder, kan vi skærpe vores øjne ved at øve os på andre detaljer. Vi kan se, at Jack har fået en næseoperation og en øreoperation mellem det andet og det tredje billede. Hans næseryg er meget tyndere og skarpere på de ældre billeder, og øreforstørrelsen er tydelig for enhver, der ser godt efter.

Men lad os komme videre. En anden ting, man skal se på, er folderne under øjnene. Vi kan ikke se folderne over øjnene på ligefotos, som er meget karakteristiske, især hos Kennedy, men vi arbejder med det, vi har. Da Morningstar sammenlignede Kennedy og Tippit, var en af de første ting, jeg bemærkede, at Kennedy havde meget større folder under øjnene. Tippit har ingen underfold overhovedet. Han er glat og har kun begyndende rander. Men Kennedy har meget udprægede folder, folder, som han har haft, siden han var yngre. Liget har en udpræget skygge fra kindbenet, men slet ingen folder under øjnene. Med dette ragende lys burde folderne være blevet fremhævet, men i stedet er de forsvundet. Der er ingen medicinsk måde at forklare dette på - bortset fra ved at huske på, at dette ikke er Kennedy.

Det næste, du skal kigge på, er tænderne. Vi kan tydeligt se Tippits tænder på hans dødsbillede, og disse ligtænder er ikke Tippits tænder. For at starte med mangler Tippit sin første bicuspidal i højre side, og det gør liget fra Bethesda ikke. Alle de synlige tænder er også forskellige. Men hvad med Kennedy? Som du kan se på dette billede, er alle Kennedys fortænder (4 fortænder) brede, mens hans hjørnetænder (hjørnetænder) er ret skarpe. Bethesda-liget har mindre fortænder end Kennedy og hjørnetænder, der næsten er som fortænder (flade). Faktisk ser alle otte fortænder ud til at være omtrent lige store på billedet fra Bethesda, hvilket er yderst sjældent.

Liget fra Bethesda ser ud til at have et perfekt tandprotese- eller kostume-tandværk snarere end rigtige tænder. Havde Kennedy fået proteser eller kasketter siden dette tidlige billede af ham? Nej, her er han som præsident og smiler. Man kan tydeligt se den spidse hjørnetand.

En anden ting skubber os i retning af falske tænder, en ting, som jeg bemærkede første gang jeg så den

Billeder fra Bethesda. Ligets overlæbe står lidt fremad, ligesom din læbe gør, når du sætter falske tænder ind over dine rigtige tænder. Liget ligger på ryggen, så tyngdekraften burde trække læben tættere på tænderne i stedet for længere væk. Kennedys mund var slet ikke på denne måde. Nogle mennesker har en sådan læbe, men det havde Kennedy aldrig. Det tror jeg heller ikke, at dette lig har. Det ser ud til, at disse meget perfekte tænder er falske overlejring. De er ikke engang proteser, da det ville kræve, at man trak de rigtige tænder ud. Det er bare dyre kostume-tænder, som de bruger i Hollywood. Man kan se, når skuespillere har dem i, selv nu hvor de er tyndere og mere avancerede, da overlæben altid bevæger sig en lille smule ud for at gøre plads til dem. Selv den mindste ændring i en mund vil blive bemærket af dem, der er fortrolige med et ansigt. I et malet portræt kan den mindste ændring i munden ændre hele billedet, og det samme gælder i virkeligheden. Det har kostumetænder altid gjort, og det gør de stadig. For at få et visuelt bevis kan du gå til DVD'en om Friends, hvor Ross hvidter sine tænder. Han har falske forsider over sine egne tænder, og det er tydeligt med det samme. Hans mund ser mærkelig ud, så snart han kommer på skærmen. Og alligevel kan vi antage, at disse falske tænder var de bedste, man kunne købe. Friends manglede ikke penge i 2000, og manuskriptforfatterne ville ikke have, at man skulle tro, at Ross havde falske tænder på.

Det ser ud til, at de ansvarlige for "Kennedy-obduktionen" valgte dette lig, fordi det havde en meget god næse, og fordi hovedets generelle træk lå tæt på Kennedy. Hovedets overordnede form, og især kæben, er et tæt match. De forsøgte at rette tænderne og det synlige øjenbryn, men resten af hovedet blev efterladt som det var. Tænderne blev gjort næsten usynlige: de er alle ens og undgår derfor at blive bemærket. Dette var en god halvvejs-løsning, da det ville kræve, at folk skulle gå til Kennedy-fotos for at finde små forskelle, og det vil de fleste mennesker ikke gøre.

Men det største problem er, at liget er af en mand, der er mindst ti år yngre end Kennedy. Offentligheden så Kennedy med så mange stjerner i øjnene, at de fleste glemte, at han ikke længere var 30 eller 35 år. Han var forholdsvis ung og stadig ret smuk, men han havde simpelthen ikke hud som denne. Det havde han aldrig, selv da han var 30 år, men de fleste mennesker lægger ikke mærke til den slags ting. Se på det yngre billede af ham som yngre senator, da han virkelig var i begyndelsen af 30'erne. Selv da kan man se hovedlinjen i panden og den ret ru hudfarve og folderne under øjnene. Med grov hudfarve mener jeg ikke, at han havde nogen pletter, jeg mener blot, at han ligner en mand, der altid har fået en rimelig mængde sol. Han har ikke en glat pighud, som nogle mænd har, selv mænd i 40'erne. Men liget fra Bethesda har en sådan glat hud. Det er ikke Kennedy. Det er ikke engang tæt på, faktisk.

For at få et sidste bevis, se på billedet over hovedet. Her ser vi nedad og kan se liget. Vi ved, at præsidenten passede ret godt på sig selv, men dette lig er efter datidens standarder et meget flot lig. Skuldrene er meget muskuløse, brystmusklerne hænger ikke, og der er ingen mave overhovedet. Det ligner ikke nogen 46-årig mand, men især ikke Kennedy. Selv en 46-årig mand, der var en tidligere atlet, ville ikke have sådan en hud. Ligesom med ansigtet er det huden på en 30-årig mand. Og Jack

var simpelthen ikke så tynd og glat. Han var i rimelig god form, men han trænede ikke til 200 rygsvømning til OL. Jeg vender tilbage til det store billede af ham fra 1963. Sådant nogle kæber passer ikke til en flad mave. Disse billeder ville kun blive "lækket" til en meget uvidende og godtroende befolkning, af folk, der ikke tog nogen som helst hensyn til intelligensen hos dem, de forsøgte at narre. Se igen: Er det to billeder af den samme mand?

En anden ting, som de fleste mennesker ikke ved, er, at Kennedy bar en rygstøtte. Han havde båret en i årevis. Desuden havde han skadet sin lysken i 1963 og bar en fuld skulder- til lyskenbøjle på det tidspunkt, hvor "mordet" fandt sted. Dette forhindrede ham ikke kun i at bøje sig forover for at beskytte sig mod Oswalds anden kugle (får vi at vide), men det ville selvfølgelig også have forhindret ham i at motionere. Hans overkrop ville på ingen måde have set sådan ud i november i 1963.

Lad os nu forlade Kennedy for et øjeblik og se på Oswald. Oswald er blevet skåret mere fra hinanden end nogen anden levende eller død mand, bortset fra måske Shakespeare. Og alligevel er der mindst ét bevismateriale, som hidtil er blevet overset. Da Oswald blev ført fra en celle til en anden, fik han en sort sweater på. I filmen *The Men Who Killed Kennedy* bruges den interviewede betjent som korn for den alternative teori, men hans udtalelse er stadig ikke fuldt analyseret. Han fortæller, at Oswald havde to trøjer der og blev spurgt, hvilken han ønskede at tage på. Vi får at vide, at han først ville have den grå på, men at han så ombestemte sig og ville have den sorte på. Bemærk, at det ønskes, at vi tror, at Oswald valgte den sorte, og at det virker som om, at det var et opgør. Det virker fuldstændig vilkårligt: Det kunne lige så godt have været den grå. Det var bare et spørgsmål om, at Oswald kastede en mønt i hovedet og valgte efter et indfald. Hvis vi tænker noget om dette - hvilket er usandsynligt - tror vi, at han måske valgte af en meget menneskelig grund, en grund, der havde noget at gøre med hans bedstemor eller hans lille datter eller hans gamle hund Fido. Det tilsyneladende tilfældige valg forhindrer os i at stille spørgsmål ved det.

Men vi bør i det mindste stille fire spørgsmål. 1) Skal vi tro, at Oswald blev anholdt i teatret med en taske fuld af forskellige farvede trøjer, og at han fik lov til at beholde dem i sin celle? 2) Eller skal vi alternativt tro, at hans kone Marina dukkede op med en kuffert fuld af tøj, og at den blev sendt direkte videre til Oswald, så han kunne få det bedst muligt? 3) Eller skal vi antage, at betjente, der havde udsultet og slået Oswald til den form, vi ser ham i de berømte optagelser, pludselig blev bekymrede for, at han måske var en smule kølig, og tilbød ham tøj efter eget valg? 4) Men vigtigst af alt bør vi spørge, hvorfor trøjen er sort. Vi må antage, at det ikke var Oswalds frie valg, taget fra hans rejsegarderobe. Fanger får ikke den slags valgmuligheder. Det var behandlernes valg, hvem de end var, Dallas-politiet eller FBI eller hvem det nu var. Og der var en grund til, at det blev valgt. Hvorfor sort?

Hvis Oswald er iført en lys farve, når han bliver skudt, vil folk se blodet og vide, at han blev skudt. Og hvad så? Folk er ligeglade med, om han bliver skudt. De fleste mennesker er i humør til en lynchning, og der ville ikke være nogen grund til at skjule blodet for offentligheden. Nej, hele pointen med at få ham skudt på kamera er at bevise, at han virkelig blev skudt. De ansvarlige for begivenhederne den dag gjorde sig store anstrengelser for at sikre, at han blev skudt på kameraet, lige fra at flytte ham, når han ikke behøvede at blive flyttet, til at gøre det i løbet af dagen, til at gøre det på en ukontrolleret måde, til at tilkalde pressen og invitere dem ind, til at rydde en sti, så Oswald kunne gå lige hen mod kameraet, til at rydde en sti, så Ruby kunne gå lige op foran uden at der blev stillet spørgsmål.

Men hvad nu, hvis han er iført en lys farve, og der lyder skud, men der er intet blod? Folk vil måske stille spørgsmål som: "Hvor blev han skudt?" Hvis han var blevet skudt i hovedet eller overkroppen, ville der være synligt blod med det samme, og folk dør ikke af sår i benene. Ruby skulle være en idiot for at ramme ham ved siden af eller ramme ham i benet fra en meters afstand. Så du vil tydeligvis have Oswald i en sort sweater, ikke fordi det skjuler blodet, **men fordi det skjuler manglen på blod.** Hvis man vil simulere et skyderi, skal Oswald have en sort sweater på. Så er alt, hvad man behøver, lyden af skuddene og Oswald, der hurtigt bliver trukket ned på gulvet. Ingen vil kommentere manglen på blod, fordi de på grund af den sorte sweater ikke vil kunne se, at der er blod.

ville ikke have set den, selv om den havde været der. Det er det perfekte dække for et falsk skyderi.

Det er næsten utænkeligt, at Oswald kunne være iført en sort trøje, uden at nogen ville kommentere det i 44 år. Er det almindeligt at se fanger overført i sorte trøjer? Har De nogensinde set en anden fange blive overført i en sort trøje? Nej. Det er lidt ligesom at overføre en fange i pumps og en fløjtehæt. Det sker simpelthen ikke. Så spørg dig selv, hvorfor den alternative teori aldrig nævner det, eller hvis de nævner det, drejer de det straks på en ulogisk måde. Når hele verden vil have en persons blod, så ifører man ham ikke en sort trøje for at skjule blodet; nej, man ifører ham en sort trøje for at skjule manglen på blod.

En anden ting er meget mærkelig her, og det er også et dødt spor. Det kan være blevet kommenteret før, jeg ved det ikke. Se filmen nøje, og du vil se, at Oswald skriger og rykker sig fremad, allerede inden det første skud affyres. Han må have hørt nogen træde på et insekt eller noget. Han er en god skuespiller på andre måder, men her rammer han ved siden af sit mål med et sekund. Han gør umph og læner sig lidt fremad, så hører vi det første skud, og så giver han os en stor Oscar-vindende grimasse og en lidt højere umph. Så bliver han trukket ned på gulvet.

Nogle vil måske sige, at det skyldes, at kugler bevæger sig hurtigere end lyd, men disse mennesker er falske fysikere af en slags, som har overlistet sig selv. Ja, hvis Ruby havde været flere hundrede meter væk, da han skød, og havde skudt med en 30-06, så ville der være en tidsforskydning. Men han var kun et par meter væk. Der er ingen tidsforsinkelse på grund af lyd fra et par meter. Oswald blev skudt med en kugle, ikke med en laser. Desuden brugte Ruby en snub-nosed revolver, som faktisk har en kuglehastighed, der er mindre end lydhastigheden på jorden. Men selv med en kuglehastighed på 4000fps ville man ikke kunne se nogen tidsforsinkelse på få meters afstand. Der er simpelthen ikke tid nok til, at der kan opstå en kløft. Oswald kan ikke have mærket kuglen et helt sekund før vi hørte lyden, eller blot et splitsekund før. Det tager et menneske et stykke tid at reagere, selv på smerte. Smertereaktionen er lidt hurtigere end den taktile reaktion og lidt langsommere end muskelrefleksen, da den ikke behøver at gå gennem hjernen, men det tager stadig tid. Den er ikke øjeblikkelig. Den er i størrelsesordenen 100 millisekunder. Ved Dallas' højde ville lydhastigheden være ca. 1200fps. Lyd, der bevæger sig 20 fod, f.eks. (fra pistol til mikrofon), ville tage 16 millisekunder. Så selv hvis Oswald var blevet skudt af en laser med lysets hastighed, kunne han stadig ikke have reageret, før vi hørte lyden af skuddet. *Skuddet på Oswald var forfalsket*. Det var en filmproduktion, og Oswald var tydeligvis med i den.

Der er ikke mange, der har set dette andet foto af Oswald-skuddet, da det for det meste er blevet undertrykt:

Kan du se et problem der? Hvad med den mikrofon, der hænger ned fra loftet? Synes du ikke, at det er mistænkeligt, at denne scene var planlagt på forhånd, eftersom den skulle være uforudset og spontan? Synes du ikke, det er mistænkeligt, at to forskellige kameraer fra to forskellige vinkler tilfældigvis optog denne uforudsigelige begivenhed? Og hvor skulle denne anden kameramand være, hængende fra loftet? Enten det, eller også er han tre meter høj. Desuden skulle dette være i en parkeringskælder i kælderen på Dallas politistation. Der er en hvid bil lige foran disse fyre. Hvilken kælder er oplyst på denne måde? Se skyggerne fra personerne og skyggerne fra den hængende mikrofon. Der er opstillet kraftige lamper foran disse mennesker. De er ikke belyst ovenfra, som man ville forvente på et sådant sted. De er belyst kraftigt forfra, så der var sat kraftige lys op på denne scene. Dette er et tegn på, at det var iscenesat.

Vi ved allerede, at andre Oswald-fotos var forfalskede. F.eks. blev det berømte foto af Oswald med sin pistol fra LIFE Magazine af nutidige eksperter bevist som værende en forfalskning.

Malcolm Thompson, en 30-årig veteran fra det kriminaltekniske laboratorium i det britiske politi og specialist i falske fotos, udtalte i [en BBC-dokumentar fra 1978](#), at disse fotos var falske. I den samme dokumentarfilm kom lederen af det canadiske luftvåbens fotografiske afdeling til samme konklusion. Det kunne jeg se med det samme, da hans hoved er for stort i forhold til hans krop.

Jeg vil fortælle dig lidt mere om Oswald, før vi går videre. En af Oswalds håndlangere i regeringen er kendt: hans navn var George de Mohrenschildt. Hans far var af russisk afstamning og havde været generalmajor i zarens hær, før Lenin overtog magten. Han voksede op i Polen, men emigrerede til USA i 1938. Selv om vi af almindelige kilder får at vide, at han blev anset for at have været tysk spion, indrømmes det, at hans bror Dmitri var OSS-agent og medstifter af CIA's Radio Free Europe. De gør sig aldrig den ulejlighed at forklare, hvorfor den ene bror blev mistænkt for at være tysk spion, mens den anden straks blev ansat af CIA. Under alle omstændigheder fik CIA snart George involveret i oliebranchen som et dække. Som oliemand rejste han vidt omkring, bl.a. til Costa Rica, Cuba og Jugoslavien, hvor han blev beskyldt for at være amerikansk spion. Han boede i Venezuela i en periode og arbejdede for Pantepec Oil, som var ejet af William F. Buckley's familie. Buckley er nu kendt for at have været CIA'er selv. De Mohrenschildt var også personlig ven af Clint Murchison, H. L. Hunt, George Bush Sr. og Ted Dealey.

Men der er mere end det:

I marts 1963 modtog de Mohrenschildt en kontrakt på 285.000 dollars fra den haitianske regering om at oprette en industrivirksomhed sammen med andre investorer, som bl.a. skulle undersøge olie- og geologiske ressourcer på øen. I maj mødtes han i Washington, D.C. med CIA- og hærens efterretningskontakter for at fremme sine haitianske forbindelser.

Alt dette kan man læse på Wikipedia, hvilket er forbløffende. De forsøger at hvidvaske oplysningerne, men gør det meget dårligt. For at hvidvaske oplysningerne er de først nødt til at give dem til dig, og når du først har dem, er der ingen måde at rense dem på. Det er indlysende, at de Mohrenschildt var fra CIA. Som sådan fik han til opgave at håndtere Oswald i Dallas/Ft. Worth-området.

Men tilbage til Ted Dealey. Ringer det navn en klokke? Dealey Plaza i Dallas blev opkaldt efter Teds far. Begge var udgivere af *Dallas Morning News*. Så det var ikke tilfældigt, at det påståede mord fandt sted på Dealey Plaza. Det var en del af planen og manuskriptet.

Vi har allerede set, at de Mohrenschildt var meget forbundet, for at sige det mildt. Han var ikke bare en privatperson, der hjalp Oswald, fordi Marina Oswald tilfældigvis var russer. Da alt dette er

kendt om de Mohrenschildt (herunder omfattende vidneudsagn, som han afgav til Warren-kommissionen), skal den spindes. Det bliver spundet den dag i dag, selv af alternative teoretikere. De peger ofte på de Mohrenschildt som yderligere bevis på en sammensværgelse. Oftest bruger de hans eksistens til at antyde, at CIA fik Kennedy. Men det er blot endnu en fordrejet fortolkning af kendsgerningerne. Det er langt nemmere og mere enkelt at konkludere, at de Mohrenschildt og CIA blev kontrolleret af Kennedy. Hvorfor? Fordi de Mohrenschildt også var en nær personlig ven af Kennedy og Bouvier. Igen kan vi få det direkte fra Wikipedia, som indrømmer, at

Jacqueline voksede op med at kalde de Mohrenschildt for "onkel George" og satte sig på hans knæ. Han blev en nær ven af Jacquelines tante Edith Bouvier Beale.

Hvordan kan man dreje det? Tja, folk forsøger stadig, herunder "den førende konspirationsteoretiker" Liam Scheff, som giver os mange af de samme oplysninger, men som derefter nægter at se, hvad de betyder. Han afleder os ved at fortælle os, at Eisenhower advarede mod CIA, da 1960, Kennedy var ved at blive præsident. Han fortæller os, at Eisenhower advarede mod de oligarker, der havde overtaget landet. Men Scheff glemmer at minde Dem om, at John Kennedys far Joseph *var* en af disse oligarker. I 1950'erne var han en af de rigeste og mest magtfulde mænd i landet, hvilket valget af hans søn til præsidentposten om ikke andet burde fortælle os.

Og hvem var ellers en af disse oligarker? Jacob Schiff. Schiff. Scheff. Schiff. Scheff. Hmm. Hvorfor har Liam Scheff ingen biografi på internettet? Ligesom med Peter Schiff er hans historie tilsyneladende blevet slettet.

Lad os nu vende tilbage til Kennedy. Mange alternative teoretikere har foreslået, at liget fra Bethesda ikke er Kennedy, og de har forklaret dette skifte ved at sige, at morderne havde brug for at kunne matche sårene med film eller teorier. Men ligets sår passer *ikke til* Zapruder-filmen. Og desuden ville det give mere mening og være meget lettere at matche filmen med sårene end sårene med filmen. De fleste alternative teoretikere mener, at Zapruder blev manipuleret, så hvorfor ikke manipulere med den, så den passer? Hvorfor manipulere med både liget og filmen for at få dem til at modsige hinanden? Både filmen og liget var forfalskede, så tro ikke, at jeg benægter det. Men de blev ikke forfalsket for at få sårene til at passe sammen.

Den anden grund til at skifte liget ud er for at matche Warren-kommissionens teori om en enkelt gerningsmand og en magisk kugle. Men Warren-kommissionen er en fantasi fra start til slut, som de alternative teoretikere fortæller os. Hvis kommissionen kunne fremstille og sælge en sådan løgn, kunne de have fremstillet og solgt en lignende løgn, som omfattede Oswald, magiske kugler og Kennedys *rigtige* lig. Med andre ord var de tydeligvis ikke begrænset til nogen fakta, da de ignorerede fakta, når de ville. De havde ikke behov for at bytte lig. Det eneste, de behøvede at gøre, var at sælge en lidt anderledes løgn. Sårene passer ikke med Zapruder eller teorien som den er. I så fald, hvorfor ikke have det rigtige lig i stedet for et falsk lig? Det **falske lig løser ikke noget problem**. Faktisk har det falske lig som en del af enten standardteorien eller den alternative teori ingen logisk plads. Et stand-in lig sælger ikke nogen del af Warren-kommissionens resultater, og det giver heller ikke mening i en mørklægning. I et cover-up bytter man ud på gerningsmændene, ikke på liget. I et cover-up ville det give flere problemer at udskifte liget, ikke færre, og det er det, vi ser.

Nej, den eneste grund til, at du har brug for et dobbeltkrop, er, hvis du ikke har et rigtigt lig. De, der hævder, at liget ikke er Kennedy, stiller aldrig det rigtige spørgsmål. Det korrekte spørgsmål er ikke: "Hvor er Kennedy's lig?" Hvis Zapruder-filmen er falsk, og liget er falsk, så har vi intet bevis for, at Kennedy overhovedet blev dræbt. Det eneste vi har er en masse øjenvidneudsagn om, at en fyr i en bil, der lignede Kennedy, så ud til at være såret, og en masse ørevidneudsagn om skud, der blev affyret. Det er ikke noget bevis for noget som helst. Vi har allerede set, at Oswald simulerede at blive ramt (et sekund for

tidligt), uden blod, men fordi det blev gjort foran kameraet, mens verden så det, tror vi, at vi har en milliard vidner. Ja, vi har en milliard vidner til, at en mand falder om, efter at der er blevet skudt. Vi har vidner til ingenting. Det samme gælder for Kennedy. Vi har vidner til absolut ingenting. Det kan have været mordet på en præsident, mordet på en dobbeltgænger eller en komplet handling. Uden præsidentens lig er det korrekte spørgsmål: Hvor er præsidenten? Hvor gemmer han sig? Det er det rigtige spørgsmål. Det har været det rigtige spørgsmål i årtier. Og ingen har nogensinde stillet det.

Hr. Morningstar spørger heller ikke om det. Han præsenterer os for en meget detaljeret teori, som giver os et stand-in lig. Men han bruger det kun som yderligere bevis på en sammensværgelse. Han følger ikke sit eget spor på nogen logisk måde. Ja, et stand-in lig er et yderligere bevis på en sammensværgelse, men denne sammensværgelse må omfatte Kennedy selv, eftersom han ikke er forklaret. Fordi Morningstar stopper så brat, er man tilbøjelig til at antage, at han mener, at fordi Tippit skal begraves i Kennedys grav, må Kennedy også være begravet i Tippits grav. Hvad ville meningen med det være? Eller måske vil han have os til at antage, at Kennedys fjender var så ondskabsfulde, at de fodrede deres hunde med hans lig eller selv spiste ham som en sidste hævn.

Det er det, der er mærkeligt ved næsten alle de alternative teorier: de er latterligt pro-Kennedy. Jeg kan godt forstå, at de er imod Castro, imod mafiaen, imod Johnson eller imod CIA. Men det betyder ikke, at man behøver at tro, at Kennedy var en helgen, der kæmpede mod disse onde kræfter. Jeg er så langt fra den republikanske dagsorden eller dagsordenen for store penge, som man kan komme, men jeg ved også noget om Kennedy. Jeg ved noget om amerikansk politik, og jeg ved, at man ikke bliver præsident ved at være en hvid ridder af nogen art.

Morningstar arbejdede efter eget udsagn for Kennedy-kampagnen i og 1960, alle hans teorier er den dag i dag skråt rettet mod Kennedy. Andre alternative teoretikere er endnu mere ensidige, og hvis vi skulle tro dem, var Kennedy ved at gøre Amerika til et paradis, men blev forhindret af skabsnazister i sit eget kabinet, nazister, som han selv havde udnævnt. [Johnson, får vi at vide, ønskede ikke andet end at eskalere i Vietnam, blot for at blive rigere, og alligevel havde Jack ingen anelse om dette. Med andre ord var Johnson, selv om han var demokrat, et fascistisk svin, mens Kennedy var en purblind idealist, der var uvidende om de mest indlysende kendsgerninger omkring ham. Jeg må indrømme, at jeg ikke bryder mig om denne form for fjollet og gennemskuelig propaganda, lige så lidt som jeg bryder mig om den form for propaganda, jeg får fra mainstream-kilder.

Som yderligere støtte for dette vil jeg sende dig til Kennedys fulde tale om skyggeregeringen, som jeg nævnte tidligere*. Nettet er nu fyldt med uddrag af denne tale, og uddragene bruges af to hovedårsager. 1) For at vise, at Kennedy kæmpede mod denne skyggeregering, på samme måde som Teddy Roosevelt siges at have gjort det, 2) For at vise os, at denne skyggeregering nu har overtaget magten, efter det falske flag fra 911. Men den fulde tale gør ingen af delene. Man behøver blot at lytte til den *fulde* tale for at indse, at uddragene er taget ud af deres sammenhæng, og at essensen af talen er det stik modsatte af det, vi har fået at vide. JFK taler faktisk til *fordel for* statslig hemmeligholdelse. Det er der ingen tvivl om, og der er ikke plads til debat. Han siger det direkte, i klart og tydeligt sprog. Han taler til pressen og beder dem om at censurere sig selv af patriotisme. Han siger, at krigen ikke er blevet erklæret, så visse lovbestemmelser er ikke strengt gældende, men han beder pressen og det amerikanske folk om at opføre sig som om, de befinder sig i en erklæret krig, og at de derfor skal finde sig i en øget grad af statslig og officiel hemmeligholdelse. Ikke alene er JFK's tale ikke en modsigelse af Bushs taler efter 911, men den er en klar forløber. JFK har en bedre talestemme, men han siger det samme. Han bruger den kolde krig som en undskyldning for hemmelighedskræmmeri og manglende ansvarlighed.

Den virkelige betydning af den fulde tale dræber #1, ovenfor, da Kennedy allerede var medlem af skyggeregeringen og bad om mere skygge. Men bemærk, at det også dræber #2. Skyggeregeringen tog ikke over efter 911. Skyggeregeringen har altid eksisteret. Vi vil se i hvilket omfang nedenfor. At denne tale nu skal bruges af liberale til at imødegå neokonernes dagsorden er forbløffende. Vi

må antage, at de, der bruger det på denne måde, herunder 911-truthers og JFK-teoretikere, enten er meget uvidende eller meget uærlige, eller begge dele. Jeg mener, at det er muligt, ja, endog sandsynligt, at der bevidst udsendes misinformation fra alle sider, og det er også muligt, ja, endog sandsynligt, at de, der udklækkede Kennedy-komplottet, har kontrol over begge sider og begge teorier, både for og imod, både standardmodellen og den alternative model.

Men lad os vende tilbage til Dallas og se på Zapruder-filmene og de andre film samt andre ting, der foregik den dag. Som andre har påpeget, var Z-filmen fra starten af tvivlsom på grund af de manglende billeder. Den indeholder masser af andre uregelmæssigheder, som hundredvis af forskere har opdaget. Nogle af disse anomalier ville jeg bekræfte her, hvis jeg ville, men det gør jeg ikke. Det gør jeg ikke, fordi alle disse anomalier i sidste ende er mere vildledning. De får os til at fokusere på detaljer, når vi burde se på det overordnede billede.

Det største problem med Zapruder-filmen og andre filmanalyser har indtil nu været fokus. Og jeg mener ikke filmens fokus, jeg mener analysens fokus. Vi er nødt til at sortere de vigtigere fakta fra de mindre vigtige fakta. Der er mange fakta til rådighed i Dallas, men kun nogle få af dem vil være afgørende for en endelig argumentation. Vi har ikke brug for bunker og bunker af ufyldstgørende resultater, vi har kun brug for nogle få afgørende resultater. Det ville være nok.

Til at begynde med er "fakta", der bygger på vidneudsagn, aldrig rigtige fakta. Den anden side kan altid afvise vidneudsagn og kalde dem løgn eller en forkert erindring. Så vi har brug for fakta, der ikke er baseret på nogens vidneudsagn. Hvis de ikke vil acceptere vores vidner, behøver vi bestemt ikke at acceptere deres vidner. På samme måde er der ingen grund til, at de skal tro på vores vidner, hvis vi mener, at deres vidner lyver. Og så er der den meget reelle mulighed, at ingen fortæller sandheden, undtagen dem, der intet ved. Vi må derfor begynde med en ren tavle. Alle vidner på begge sider skal smides ud som upålidelige.

Når vi har gjort det, er vi nede på en analyse af filmene og billederne og andre eksisterende fysiske beviser. Våben og kugler kan være blevet placeret eller ej, så vi må behandle dem som vidnerne. Utroværdige. Det efterlader os filmene og billederne. Disse kan også være forfalskede, så vi har brug for beviser, der overgår enhver mulig forfalskning. Er det muligt at finde sådanne beviser? Kan man uden diskussion acceptere, at alle film er ægte og fuldstændige, og alligevel have perfekte beviser for et komplot med henblik på vildledning? Det er muligt. Faktisk er det meget let.

Verden har brug for at blive mindet om, at bevisbyrden her ligger på regeringens side. Det er dem, der forsøger at sælge en historie. Denne historie er, at JFK blev myrdet i Dallas. Den historie burde være meget let at bevise uden nogen som helst tvivl. Alt, hvad vi behøver, er et lig. Jeg har vist, at vi ikke har et lig. Det ville de ikke give os. De gav os masser af virkelig dårlige fotos af andre mennesker, med sår og historier, der ændrede sig på spektakulær vis mellem Dallas og Bethesda. Uden disse beviser må vi se på filmene og billederne fra Dallas. Vi behøver ikke at vise, at de er falske eller manipulerede for at vise, at de intet beviser. Vi kan acceptere dem som de er, som ægte og fuldstændige, og stadig vise, at de intet beviser. Det gør vi ved at vise, at de ikke er kontinuerlige.

Vi vil indrømme, at nogle af filmene og billederne fra tidligere på ruten synes at give os et positivt billede af Kennedys. Vi vil også antage, at de faktisk blev taget den dag, selv om selv dette ikke er sikkert (se nedenfor). Men vi har ingen film eller foto, hvorfra det er muligt at identificere bilens passagerer, når den når Dealey Plaza. Zapruder og alle andre film og fotos fra Dealey Plaza er ikke af en kvalitet, der gør det muligt at afgøre, om vi ser på Kennedys eller dobbelt personer. Vi kan se masser af mennesker, der tager billeder på Dealey Plaza, men de formår altid at fotografere langt væk eller bagfra. Og Zapruder er det mindst tydelige af dem alle. Ud fra Zapruder er det næppe muligt at identificere bilen i nøjagtige detaljer, og da slet ikke passagererne.

Det gælder allerede, før vi når frem til Plaza. Altgens' foto på Houston St. (nedenfor), lige før vi drejer ind på Plaza, er bagfra. Og Scott Hales foto (lige nedenfor) fra Main St. er ikke entydigt, selv om det er fra siden. Hvis noget tyder Hales foto på, at der er tale om en dobbeltgænger, da denne profil

ligner slet ikke Kennedy. Hvornår fik Kennedy en kæbe, der stak ud på den måde?

Læg også mærke til datoen øverst på dette billede. **MAR De64. tester dig.**

Det er både meget usædvanligt og meget sigende, at vi ikke har nogen non-stop-dækning af hele turen til Dallas. En præsidentkortege gennem en storby i det fri på en solskinsdag: en meget sjælden begivenhed af mange forskellige grunde, hvoraf den mindste ikke var, at det ville være et sikkert selvmord for Kennedy eller enhver anden præsident før eller efter. Og alligevel har vi ingen bevægende dækning fra de tre store kanaler? Vi er nødt til at stole på vaklende kameramænd som Bell og Zapruder og så videre, der ikke engang kan centrere billedet? Hvorfor? Hvorfor er det sådan? Og hvorfor er der ingen andre, der stiller det spørgsmål? Hvorfor stiller de alternative teoretikere altid spørgsmål, der fører ud i en sump eller en mose, men aldrig spørgsmål, der fører et sted hen? Hvorfor har vi 44 år med folk, der bliver kørt fast i tekniske detaljer, øjenvidneudsagn og andre blindgyder, mens de afgørende spørgsmål aldrig bliver stillet?

Spørgsmålet om manipulering eller forfalskning af film er interessant, men det er ikke afgørende. Den centrale kendsgerning for alle filmene er, at de som helhed betragtet ikke giver nogen kontinuitet. Hele bilkortegen kunne have stoppet lige før Dealey Plaza for at få kolde drikkevarer og holde en toiletpause, og det ville vi ikke have noget kendskab til. Du vil sige, at der ville have været vidnesbyrd om sådan noget. Men du burde sige, at der *kunne* have været vidneudsagn om noget sådant. Hvis nogen havde fundet det vigtigt nok til at nævne det, og hvis de ikke var blevet undertrykt, så ja, så ville vi have vidst det gennem vidneudsagn. Ellers ville vi ikke kende til det. Der er mange ting, som vi ikke kender til fra dengang, og det er næppe revolutionerende at tilføje endnu en ting til den liste.

Lad os antage, at Kennedys lige før Dealey Plaza løb ind i et stormagasin meget hurtigt, omgivet af Secret Service, og så løb de ud igen, kun et minut senere. Publikum ville tro, at det var en toiletpause og ville ikke tænke på det. Hvem tænker på at nævne sådan noget efter et mord? Hvordan kan det være relevant? Hvis nogen nævner det, bliver det afvist som ligegyldigt.

I vil sige, at vi ikke har noget bevis for, at det er sket. Og jeg svarer: Vi har ingen beviser for, at det *ikke er* sket. På grund af de mærkelige videobevægelser, der er kommet til os, er muligheden helt åben. Det er alt, hvad jeg har brug for. Jeg behøver ikke at bevise noget som helst. Det eneste, jeg behøver at vise, er, at vi ikke har noget pålideligt bevis for, at Kennedys er i bilen på Dealey Plaza.

[Afsnit tilføjet, marts 2015: En læser har lige gjort mig opmærksom på, at der er et [vidneudsagn fra kongressen med Connally](#), hvor han indrømmer, at de stoppede to eller tre gange.

Hr. SPECTER. Stoppede bilen på noget tidspunkt under denne procession?

Guvernør CONNALLY. Ja, det gjorde det. Der var mindst to gange, hvor bilen standsede i Dallas, og måske en tredje gang. Der var en lille pige, tror jeg, det var, som havde et skilt med, hvorpå der stod: "Hr. præsident, vil De ikke nok stoppe og give mig hånden", eller noget i den retning - det var betydningen af skiltet - og han bad bare chaufføren om at stoppe, og han stoppede og gav hånden, og selvfølgelig blev han straks overfaldet af en flok unge mennesker, og Secret Service-mændene fra den bil, der fulgte efter os, måtte straks komme op og klemme sig ind mellem mængden og bilen for at holde dem væk fra bilen, og det var et meget kort stop.

Et andet sted på ruten var der en søster, en katolsk nonne, tydeligvis fra en katolsk skole, med en flok små børn, og han stoppede op og talte til hende og børnene; og jeg tror, der var et andet stop på vejen. downtown, men jeg husker ikke den præcise anledning. **Men jeg ved, at der var to, men jeg tror, at der stadig var en mere.**

Når man ved, hvad vi nu ved, må man indrømme, at det er et mærkeligt vidnesbyrd. Alle tre stop er mærkelige. De to første lyder som et Hollywood-manuskript, der er indsat specifikt for at opnå en følelsesmæssig effekt. Børn og nonner. Jeg er bare overrasket over, at vi ikke behøvede at høre om en trebenet hund og en veteran i kørestol og en mor med en æblekage. Men den tredje er den mest mærkelige: Connally kan huske disse børn og nonner, men han kan ikke huske det tredje stop? Enhver psykolog ville fortælle dig, at det lyder som om, at nogen dækker over noget. Det er som i en lærebog. Det har alle tegn på dårlig løgn. Nogen fortæller en løgn, og det er slet ikke godt. Han mener, at de stoppede en tredje gang, men kan ikke fortælle os, hvad det var. Hvorfor så overhovedet nævne det? Hvorfor ikke bare sige to gange eller finde på en dum historie om den tredje gang? Fordi han er en dårlig løgner, og fordi hans samvittighed er ved at sætte sig selv ind lige her. Det er et stort freudiansk rødt flag. Jeg foreslår, at denne tredje gang, som Connally tænker på, er den gang, hvor de stoppede for at hente en dobbeltgænger, som jeg sagde. Det er naturligvis umuligt at vide, men det beviser min pointe. Jeg sagde, at det kunne være sket, og - hvad angår det at stoppe - så skete det faktisk. Ifølge dette mærkelige vidneudsagn stoppede de mindst tre gange. Tre gange, når de - hvis denne tingest ikke var blevet fuldstændig kontrolleret - slet ikke burde have stoppet].

Det er regeringen, der hævder noget, ikke mig. Regeringen har en vis minimumsbevisbyrde, ikke jeg. Du og jeg er som jurymedlemmer, ikke advokater. Vi bør præsenteres for reelle beviser, ikke forventes at fremlægge dem. Vores primære opgave er at forfalske påstande, ikke at fremsætte dem. Regeringen hævder, at Kennedy blev dræbt, og den tilbyder os Bethesda-fotografierne og filmene fra Dallas som beviser. Jeg skal blot vise, at regeringens beviser ikke beviser noget som helst. Jeg skal ikke bevise en alternativ teori, men regeringen skal tværtimod bevise, at præsidenten blev dræbt. Det har den ikke gjort. På grund af den manglende kontinuitet i filmene og manglen på positiv identifikation på Dealey Plaza har vi intet bevis for noget. Beviserne synes kun at pege på et mord på Kennedy. Men logisk set *gør de det absolut ikke.*

Hvis man ser alle filmene fra den dag, får man det indtryk, at vi har en komplet optagelse af bilkortegen gennem Dallas. Man tror, at man er i stand til at identificere Kennedys i begyndelsen, man går ud fra, at der er kontinuitet, og derfor går man ud fra, at Kennedys er med på Zapruder-filmen. Men som jeg har vist, har vi INGEN beviser for, at Kennedys er i bilen på Zapruder-filmen. Da vi ikke har kontinuitet, har vi kun det, vi kan se, og det, vi kan se, er folk, der ligner Kennedys på afstand. Vi ved, at Kennedys rejste sammen med andre, der lignede dem, så dette er et bevis på absolut ingenting. I betragtning af de beviser, vi har, er det muligt (og jeg vil sige næsten sikkert), at Jack Kennedy ikke befinder sig i bilen på Dealey Plaza.

På den baggrund er det ganske enkelt ligegyldigt, om filmene eller billederne er blevet manipuleret eller forfalsket. Selv i fuldstændig og perfekt form beviser eller indikerer de ikke noget. Det eneste, de viser, er, at en person, der ligner Kennedy, blev ramt i hovedet af noget. I betragtning af filmenes og billedernes kvalitet kunne det have været en kugle eller en tomat. Vi har ingen mulighed for at vide det. Jeg tror, at Zapruder-filmen blev manipuleret, men selv hvis vi accepterer den endelige klipning som ægte, ligner det "fatale slag" stadig mere en mand, der bliver ramt af en tomat forfra, end det ligner en mand, der bliver skudt forfra eller bagfra. Ballistisk set ligner det fatale slag ikke en kugle, der rammer noget som helst. Enhver ærlig

Det ville en våbenekspert fortælle dig. Indgangssår ser slet ikke sådan ud, og udgangssår har ikke et sådant sprøjtemønster. Et rigtigt udgangssår fra en riffel ville have sprøjtet fremad på Connallys i en synlig fremadrettet kegle, ikke i en cirkulær lille puff. Alle de "ekspertudsagn", som du har set i tv eller læst, er plantet disinfo. Men det er egentlig ligegyldigt. Alle specifikke og minutiøse spørgsmål om fakta er uden betydning, når man først indser, at vi ikke har nogen stærke eller endog ledende beviser for, at nogen blev dræbt den dag.

Vi behøver ikke at bevise, at det var Kennedy eller ej, eller at det var eller ikke var en kugle, eller at det var én skytte eller tyve skytter. Alle disse ting kan hverken bevises eller modbevises på baggrund af de beviser, vi har. Det afgørende er, at vi ikke har noget bevis - som ville holde i retten - for, at Kennedy eller nogen anden blev dræbt den dag. Faktisk er det netop derfor, at Oswald skulle se ud til at blive dræbt. Regeringen kunne ikke risikere at føre ham for retten og give ham en advokat. De havde ikke alene ingen beviser mod ham, de havde heller ingen beviser for, at præsidenten var død. Enhver god advokat ville have fundet de gigantiske huller, som jeg netop har fundet, og enhver ærlig jury ville have været nødt til at afvise sagen på grund af manglende lig.

På den baggrund er det korrekte spørgsmål ikke: "Hvor er Kennedy's lig?" eller "Hvem dræbte Kennedy og hvorfor?" Det korrekte spørgsmål er: "Hvorfor forfalskede Kennedy sin egen død?" Manglen på et lig, mørklægningen, forfalskningen af beviser, den utrolige mængde af uoverensstemmelser, løgnene fra alle sider og fra alle sider, vildledningen og misinformationen, den fortsatte vildledning og misinformation efter 44 år, peger alt sammen på en død, der ganske enkelt blev forfalsket. Hverken standardteorien eller den alternative teori passer til kendsgerningerne eller beviserne. Begge accepterer mordet uden beviser og uden at kræve beviser. Hvorfor? Hvilken slags efterforskere accepterer et mord uden lig? Hvilken slags alternative efterforskere er "modige og ærlige" nok til at foreslå, at der blev brugt falske lig, men ser aldrig, at det betyder, at der ikke findes noget rigtigt lig? Hvorfor skynder alternative teoretikere sig til den oprindelige konklusion - at Kennedy blev myrdet - lige så hurtigt som folk med en enkelt kugle?

Du vil sige, at de gør det, fordi Kennedy ikke længere var præsident, ikke længere var synlig, ikke længere boede på sin gamle adresse, ikke længere blev fundet i Hyannisport eller Martha's Vineyard osv. Men det er ikke noget bevis for noget. Jeg kunne sige, at det er et bevis på, at den amerikanske regering valgte at gå under jorden den dag, den 22. november 1963, og at det er den måde, de valgte at gøre det på. Kennedy ønskede mere hemmelighedskræmmeri, og hvilken bedre måde at opnå dette på end at tage hele præsidentembedet under jorden? Dermed ikke sagt, at Kennedy skulle bo i Iron Mountain og aldrig se dagens lys igen, men blot at han skulle holde op med at optræde offentligt, at han skulle skjule sine bevægelser osv. Andre mennesker har gjort det i årtier, mennesker uden Det Hvide Hus' og den føderale regerings ressourcer.

De negative modstandere vil hævde, at dette er umuligt. Nægterne fremsætter det samme argument om 911, og det holder lige så meget vand her som der: intet. De siger, at ting ikke kan holdes hemmelige, at folk ikke kan forsvinde osv. Det er naturligvis noget vrøvl, da vi har et utal af eksempler på begge dele. Mange ting holdes hemmelige i årtier, og folk, der ikke er døde, forsvinder hele tiden. Den officielle rapport om mordet er selv et bevis på dette. Selv hvis man tror på Warren-kommissionen, må man være klar over, at visse hemmeligheder stadig eksisterer. De endelige dokumenter fra WC vil først blive offentliggjort i 2017 (hvis man antager, at kritiske dokumenter ikke er blevet ødelagt for længe siden). Husets morddokumenter i Nationalarkivet, ca. 848 kasser med forseglede dokumenter, vil ikke blive frigivet før 2039. Dette er almindelig kendt. Det er hemmeligheder, som det er lykkedes at bevare, ikke sandt? Et andet eksempel er Manhattan-projektet, som blev holdt hemmeligt i årevis. En anden hemmelighed er Lookout Mountain i Laurel Canyon, som er blevet holdt hemmeligt i årtier. Et andet eksempel er den nuværende mundkurv på Sibel Edmonds. Det er en hemmelighed, der holdes hemmelig i dag, ikke sandt? Regeringen har mange officielle midler til at holde på hemmeligheder, lige fra mundkurv og forseglede dokumenter til redigerede passager på forskellige klassifikationsniveauer. At antage, at hemmeligheder ikke kan holdes hemmelige, er simpelthen at indrømme naivitet. Og den

kan man antage, at regeringen har andre metoder til at holde hemmeligheder, som ikke er officielle.

Ved du, hvad der foregår i Iron Mountain, i Pentagon, i Los Alamos, i Guantanamo, i Langley, VA, i Merida, Mexico, på hver eneste lille ø langs Nordamerikas kyst? Nej. At tage formandskabet under jorden ville være et lille problem sammenlignet med andre ting, som regeringen gør hver dag. Man fingerer et dødsfald, sætter en anden fyr i Det Hvide Hus som facade (Johnson) og indkalder så sine ordrer i telefonen. Man kunne endda skjule Jack i Hyannisport eller Martha's Vineyard, uden at det ville være til ulejlighed for ham eller familien. Ved du, hvad der foregår på Kennedy-ejendommene? Har nogen nogensinde vidst noget af det, der foregik der, medmindre de, der var der, ønskede, at de skulle vide det? Nej. Hvorfor skulle det være svært at tage et formandskab under jorden? Du ved ikke, hvad der foregår i mit hus, eller i huset ved siden af dig. Hvad får dig til at tro, at du ved eller kunne vide eller ville vide noget om Kennedys, medmindre de ønskede, at du skulle vide det?

Pressen var ikke engang så kvik, at de mødte op for at filme bilkortegen i Dallas. Det er derfor, vi er nødt til at stole på Shakyhands Zapruder og Highshot Bell. Pressen var ikke kvik nok til at bede om beviser for, at præsidenten var død. Pressen var ikke klog nok til at gennemskue Oswalds skuespil. Hvad får dig til at tro, at pressen er klog eller selvmotiveret nok til at trænge ind i Kennedys' hemmeligheder? Har nogen nogensinde ledt efter Jack, på Martha's Vineyard eller andre steder? Nej. Der har aldrig været nogen form for efterforskning af den slags, ikke engang på Kennedy-anlægget. Jack kunne stadig være der og se fjernsyn og spise Doritos, og ingen ville kunne se forskel. Man finder ikke ting, man ikke leder efter, og ingen har nogensinde undersøgt muligheden for, at Jack fortsatte med at være præsident efter den 22. november, 1963.

Før vi går videre, vil jeg gerne påpege, at dette forklarer alle "tilfældighederne" mellem Lincoln-mordet og Kennedy-mordet. Disse sammenfald omfatter navne- og datotilfælde og er blevet offentliggjort i mange årtier. De har sikkert hørt om dem. Et af dem vedrører f.eks. Lincolns sekretær Kennedy og Kennedys sekretær Lincoln. Nå, men da jeg har vist, at begge mord var fabrikerede, ser vi nu, at tilfældighederne slet ikke var tilfældigheder. De var *paralleller, som med* vilje blev indsat i begge historier efterhånden af historiefortællere. Man kan også betragte dem som spor. De var ledetråde, som efterretningstjenesten havde plantet for at teste din intelligens. Historiefortællerne vil gerne narre dig, ja, men de vil også gerne lege med dig samtidig, da det får dem til at føle sig dobbelt så magtfulde. Vi vil se mange flere eksempler på det nedenfor.

Men lad os vende tilbage til Dallas for at finde flere spor. Ifølge mainstream-historien var sikkerheden forfærdelig den dag: downtown Dallas var ukontrolleret. Ifølge de alternative teorier var sikkerheden endnu værre, idet den tillod flere skytter og umiddelbar fri adgang til gaden. Jeg vil vise, at dette indtryk af, at Dallas var ukontrolleret, er falsk.

Husk, at de alternative teoretikere ser på de åbne vinduer i Book Depository og antager, at det betyder, at Secret Service ikke havde kontrol over bygningen. Men så antager de senere, at Secret Service var en del af sammensværgelsen, eller at der var placeret en pistol i depotrummet, eller at Oswald var en syndebuk og/eller blev snydt osv. Med andre ord antyder de, at de åbne vinduer ikke var et uheld eller en forglemmelse. Bygningen var ikke ukontrolleret; den var kontrolleret af de onde, hvem de end var, og de var en del af regeringen.

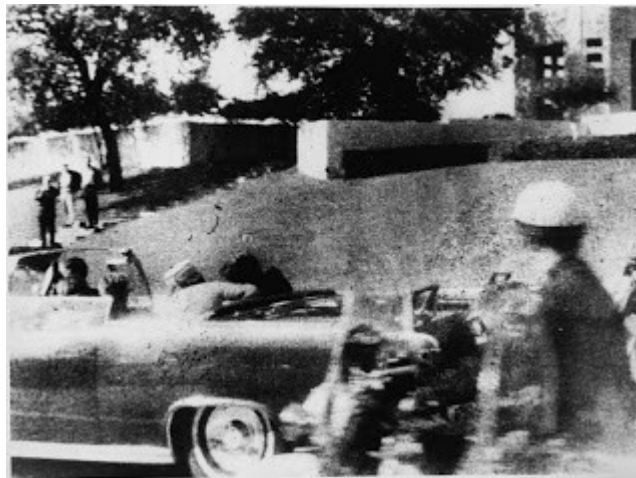
Selv om jeg er enig i, at bygningen blev kontrolleret, har jeg en anden formodning om, hvem der kontrollerede den. Jeg antager, at eftersom Kennedy havde kontrol over den overordnede begivenhed, må hans mænd have haft fuld kontrol over hele den del af byen. Det betyder, at de havde fuld kontrol over menneskemængden og alle bygningerne. Hvis vinduer blev efterladt åbne, blev de ikke efterladt åbne for at opmuntre snigskytter, de blev efterladt åbne *for at være iøjnefaldende brikker i et skuespil*.

Med andre ord **var hele kortegen som en Hollywood-film**. Ja, de var ved at optage en film den dag. Faktisk var de i gang med at optage flere. De hyrede flere "amatør" kameramænd til at filme

deres endagsfilm og et væld af statister. Alle, der var til stede den dag, herunder Zapruder og Bell og alle de andre, var statister i filmen. I den forstand var de alle sammen konspiratorer. Men husk, at de ikke var konspiratorer til et mord, hvilket gør det noget lettere at forstå. Det gjorde det meget lettere for alle disse mennesker at lyve, da der aldrig var blod på nogens hænder den dag. De løj ikke om mordet på en præsident; nej, de løj kun om en præsident, der "gik under jorden for sin egen sikkerheds skyld". De beskyttede deres elskede øverstkommanderende.

Vi har allerede omfattende beviser for, at mange af disse personer var insidere. Zapruder er det bedste eksempel. På en eller anden måde lykkedes det ham at støde ind i Secret Service få øjeblikke efter skyderiet, og filmen fra hans kamera blev taget *af dem* for at blive fremkaldt. Dette er kendt, og alligevel bliver det ikke fortolket. Som Sherlock ville have sagt: "Det er set, men ikke observeret". Zapruder var en statist den dag, sandsynligvis en betalt statist. Derfor var intet af det, han gjorde den dag, et uheld. Det var alt sammen scriptet. Hvis han var for langt væk til en positiv identifikation, var det ikke et uheld. Hvis han havde en ledsager til at bekræfte sin historie, var det ikke et uheld. Hvis han løb ind i Secret Service kort efter skyderiet, var det ikke tilfældigt. Det var planen.

Det samme gælder for Bell. Hvorfor filmede begge disse kameramænd fra 100 meter væk på Dealey Plaza, når vi ved, at folk tog billeder fra fortovet? Det er ikke fordi Zapruder eller Bell kom for sent. Zapruder fortæller os, at han gik *tilbage* for at stå på muren. Men hvorfor skulle han gøre det? Der var så få mennesker på Dealey Plaza, at han ikke behøvede at skyde over nogen.

Zapruder skulle have skudt fra den hvide væg deromme. Men der er ingen foran ham. Hvorfor ikke skyde fra kantstenen? Og desuden gik folk ud på gaden for at tage billeder, som vi ved fra billederne selv (se nedenfor). Vi kan se på Zapruders og Bells egne film, at der ikke var nogen reb og ingen polititilstedeværelse for at holde fotograferne på græsset eller på sikker afstand. Zapruder havde ikke behov for at bakke hundrede meter tilbage. Vi må antage, at han gjorde det af en grund, og den bedste antagelse er, at han gjorde det efter ordre. Fra kantstenen kunne han have filmet noget vigtigt. Fra bagsiden af den hvide mur var hans film ubrugelig, undtagen som propaganda.

På samme måde var vinduerne i Book Depository blot en del af manuskriptet, en del af den film, der blev optaget. De var åbne for at give publikum et stikord, for at gøre det let for seeren at finde skurkens position.

Flere beviser for dette kan findes ved at se på menneskemængden på Dealey Plaza. Denne menneskemængde er blevet undersøgt i detaljer, men det store spørgsmål er ikke blevet stillet. Dette spørgsmål er: "Hvorfor så få mennesker?" Du har blå himmel og masser af grønt græs. Dette er det eneste åbne område, det eneste "parklignende" område langs ruten. Det ville være det bedste sted at slå lejr og vente på bilkortegen. Vi ser ingen reb, næsten ingen politi: offentligheden synes at være velkommen. Vi får ingen indikation af, at offentligheden var

holdt sig væk, for hvis de havde været det, ville de "dagsturister fra Dallas", som vi ser, heller ikke være der. Nej, vi skal tro, at publikum var velkomne, men at de kun kom to og tre gange. Kennedy var den mest populære præsident siden Teddy Roosevelt, og alligevel besluttede Dallas at blive hjemme?

Man skulle tro, at kun få kendte til kortegen, men *Dallas Morning Star* havde offentliggjort et kort over ruten samme morgen. Begge Dallas-aviser havde offentliggjort ruten den 19. dag, tre dage tidligere, så folk havde haft tid til at planlægge picnic og lignende. Man kunne forvente, at alle, der arbejdede i downtown, ville tage en kaffepause for at løbe ned ad trappen. De, der ikke arbejdede i centrum og ikke havde brug for at kunne smutte tilbage til kontoret bagefter, ville naturligvis blive tiltrukket af den åbne græsklædte plads, hvor de største menneskemængder kunne samles. Skråningerne ville gøre det muligt for selv de, der kom for sent, at se ud over dem, der var foran dem, som man kan se på trappen op til græshøjen. En høj er en bakke. Og alligevel ser vi kun en enkelt afbrudt række af tilskuere i centrum og en næsten tom Dealey Plaza. For et klart bevis på dette kan man se Marie Muchmore-videoen, der er optaget fra den modsatte side af Zapruder. Hvor er alle sammen? Hvorfor er der kun en spredt flok mennesker her, hvor der er det bedste græs og det mest åbne område?

Det giver ingen mening, hvis man accepterer standardteorien. Og de alternative teorier gør heller ikke noget forsøg på at forklare det. Ifølge dem er det bare et tilfælde eller en ulykke. Det er uden for enhver forklaring. Men i den virkelige historie er det let at forklare. Dette område var *ikke* åbent for offentligheden. Det så kun ud til at være åbent for offentligheden. I virkeligheden var alle der var blevet iscenesat og scriptet. De fik at vide, hvad de skulle sige bagefter, eller de fik at vide, at de ikke skulle sige noget.

Og det er derfor, at der er så få mennesker, som du ser. Filmens instruktørassistenter havde al mulig grund til at begrænse antallet af statister, da enhver statist var en potentiel risiko. De ville måske sladre senere. Dette er den indlysende forklaring på, hvorfor folkemængden kun var én dyb i den første del af bilkortegen, og hvorfor den er næsten ikke-eksisterende på Dealey Plaza. Alle statister længere tilbage i ruten kan man lyve for. De kan behandles næsten som den uvidende offentlighed. Det er kun de statister, der rent faktisk er på Dealey Plaza, der skal have fortalt større dele af historien, og derfor vil instruktørassistenterne naturligvis ønske at begrænse deres antal så meget som muligt. Man har lige nok statister der til at agere som falske vidner og kameramænd, men ikke mere. Det er forklaringen på det sparsomme publikum i den bedste del af ruten.

Du kan se, at det giver meget mere mening at antage, at Kennedy havde fuld kontrol over Dallas den dag, end at antage, at han var absurd ukontrolleret over alting. Det, vi så, var en bilkortege, der ikke gav mening. Den syntes at være absurd ude af kontrol. Både standardhistorien og den alternative historie giver ingen mening med det. De skubber historien i retning af stadig større kaos. Standardhistorien vil have os til at tro, at Kennedy ville køre gennem en storby med menneskemængder og bygninger ukontrolleret. Vi har folk, der med vilje får lov til at stå på kantstenen uden reb eller politi, og vi har bygninger med åbne vinduer osv. Det giver ingen mening. Den alternative teori korrigerer denne teori, ikke ved at skubbe den i retning af fornuftighed eller kontrol, men ved at skubbe den ind i større kaos. I stedet for én skytte på ét sted har vi flere skytter på flere steder. Vi har folk, der bærer våben ind i området omkring kortegen fra alle verdenshjørner, og ikke kun håndvåben, men også rifler, som ikke er så lette at skjule. Vi har Secret Service, der bliver trukket ud af bilen. Vi har nedbrud i alle retninger, alt sammen ubemærket af Kennedy. Hvis vi skal acceptere de alternative teorier, må vi faktisk antage, at deres helt Kennedy var en absolut idiot. Ifølge de alternative teorier har vi en by i en sådan tilstand af kaos, at kun en beroliget dukke kunne undgå at mærke det.

Men i stedet for at skubbe scenen i den retning giver det meget mere mening at skubbe den i den anden retning. Hvis vi ser et tilsyneladende kaos, er det mere fornuftigt at antage, at dette kaos er falsk. Hvis vi f.eks. ser Secret Service blive trukket af bilen, må vi antage, at Kennedy kan mærke vægten, der bliver tabt fra bagdelen. Han befinder sig nemlig nær bagest i bilen. To voksne mænd, der klatrer ud af bilen, vil ikke passere ukendt for Kennedy. Derfor må vi antage, at han var klar over det. Han kiggede ikke

tilbage og beordrer dem på igen, så vi kan antage, at det er ham, der har beordret dem af. Hvis de laver udførlige gestikulerede protester over for deres overordnede officerer, må vi antage, at disse protester er scriptede.

De ser faktisk ud som om, de er skrevet. I *The Men Who Killed Kennedy* ser vi agenten trække på skuldrene tre gange, "hver gang mere tydeligt end den foregående", får vi at vide af fortælleren. Ja, og hvorfor er det sådan? Tror du, at agenten ville henlede opmærksomheden på sig selv? Er det det, hvad agenter lærer at gøre? Hvis de er ved at myrde præsidenten, tror du så, at de skændes offentligt om det med store fagter? Nej, det var en del af spillet, ligesom de åbne vinduer. Kennedy er ved at simulere sin egen død, så han er nødt til at bane vejen for den falske kugle. Han ved, at kuglen skal komme fra de åbne vinduer, og han vil ikke have, at nogen senere skal stille spørgsmål om Oswalds sigtelinje. Men det må virke mærkeligt at trække agenterne væk fra bilen, så Kennedy gør det til en del af manuskriptet. Agenten får besked på at hamre det op, som om han spørger fyrene i den efterfølgende bil, hvorfor det sker. Det kan ikke tænkes, at Kennedy beordrede dem væk, da det ville være endnu mere mistænkeligt end at de overordnede officerer beordrede dem væk. Så Secret Service spiller sin lille rolle og lader sig selv ligne en del af sammensværgelsen. De vidste, at de aldrig kunne blive retsforfulgt for et falsk dødsfald, så hvad var lidt skuespil? Det var alt sammen en del af jobbet. De beskyttede i virkeligheden deres præsident, som De nu kan se.

"Men var der en dobbeltgænger på Dealey Plaza eller ej?" Jeg vil blive spurgt. Jeg brugte en side på at opstille dette argument, men hvis det hele var et scenespil, så er der tilsyneladende ikke behov for en body double.

Ja, tidligere lod jeg muligheden stå åben for, at der blev brugt en stuntdouble i den anden del af ruten, og jeg lod endda muligheden stå åben for, at denne stuntdouble blev dræbt. Men et faktisk mord på Dealey Plaza er ikke en nødvendig del af filmens handling. Der blev ikke affyret nogen rigtige skud. Det ville risikere at miste en kugle i græsset, som man senere skulle finde. Det er bedre at skyde med løse skud og så placere alle kuglerne og skaderne senere, lige der hvor man har brug for dem. Du har kontrol over bilen bagefter, så du kan affyre alle de kugler, du vil, i den senere. Desuden har du filmene. Hvis du ikke ønsker at lukke Dealey Plaza ned igen i fremtiden for at rette eventuelle huller, der dukker op senere, har du filmene, som du kan retouchere. Det var faktisk hele pointen med filmene. Man har ikke blot en dokumentation, der kan bruges som bevis for offentligheden, man har også en dokumentation, der *kan rettes*. De virkelige konspiratorer retter stadig Zapruder-filmen, som vi kan se på internettet den dag i dag. De fleste af de kopier af Z-filmen, der er lagt ud på nettet, er blevet skubbet på en eller anden måde, enten ved at klippe begyndelsen eller slutningen, ved kun at køre i slowmotion, ved at klippe kanterne eller ved en "stabilisering", der belejligt fjerner denne eller hin uregelmæssighed.

Ingen blev dræbt: der var en dobbeltgænger på Dealey Plaza. Jeg brugte tidligere argumentet med dobbeltgænger primært for at vise, at der ikke var noget bevis for et mord. Den simple idé om en dobbeltgænger kombineret med den manglende kontinuitet i filmen betød, at vi ikke havde noget bevis, der kunne holde i retten for, at nogen blev myrdet den dag. Men det er klart, at Kennedy slet ikke var på Dealey Plaza. Af flere grunde. For det første filmede Zapruder og Bell og Daniels alle langt væk eller panorerede væk i det afgørende øjeblik. Moorman skød bagfra. Hvis Kennedy rent faktisk var der, ville vi ikke have nogen grund til at holde filmene på afstand. For det andet var det, hvad der end skete med Kennedy-dobbeltgænger, hvad enten det var filmfakseri og tungt skuespil eller en tomat eller noget andet, sandsynligvis ikke behageligt. Hvis vi antager, at vi ser mere end grove special effects ved det kritiske hit, så ville selv den mindst ubehagelige ting - tomaten - stadig være noget, Kennedy ville ønske at undgå. Det er ikke særlig sjovt at blive ramt i øjet med en tomat, og det kunne forårsage skade. For det tredje: Når man først begynder at få skudt med løse skud og simuleret dødsfald, er man i en følsom situation, uanset hvor meget man har kontrol over scenen. Alt, hvad der skal til, er én forræder, der erstatter en blank kugle med en rigtig kugle, og så bliver din falske død til en rigtig død. Ja, du ville straks få din mand, men nogle forrædere giver deres liv for en sag. Det ville være for risikabelt for Kennedy at være i bilen under den kritiske scene i filmen. På et tidspunkt sent i ruten blev skiftet foretaget, selv om jeg selvfølgelig ikke kan sige præcist hvordan. Hvis alle tilskuerne var statister, gør det det meget lettere at forklare, da ingen behøver at blive narret. Det er dog mere sandsynligt, at de

fleste af dem blev snydt på en eller anden måde. Jo flere af dem man narrer, jo færre af dem skal man betale eller true

eller overbevise.

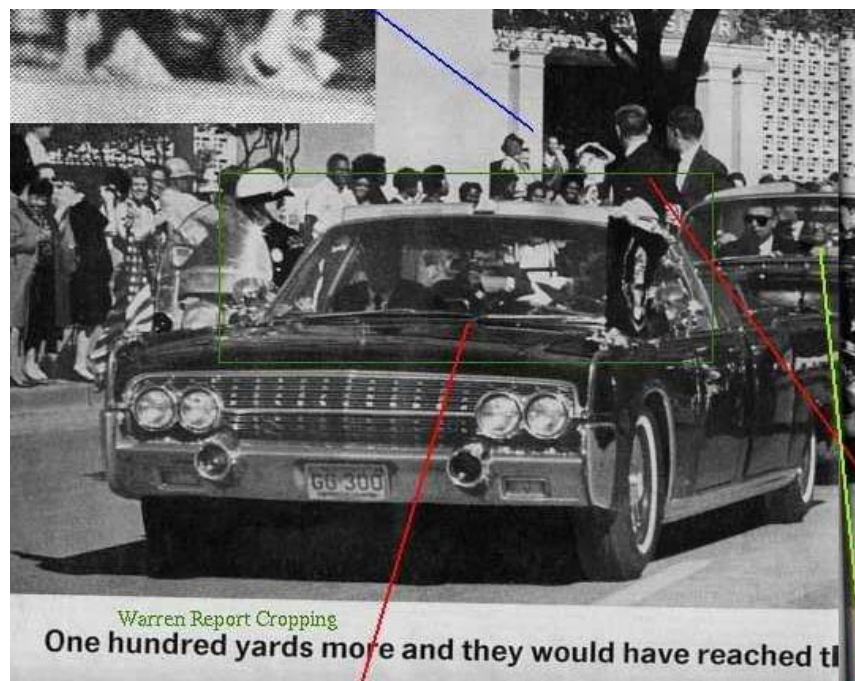
To berømte billeder af Altgens giver os en mulighed. Vi har det billede bagfra, som Altgens tog på Houston Street, og som jeg allerede har nævnt. Så har vi et foto foran, som Altgens tog på Elm Street, lige efter det fatale slag. I forbifarten vil jeg nævne, at vi på ingen af billederne kan identificere passagererne, hvilket er praktisk, men det er ikke min pointe her. Min pointe er, at Altgens må have haft en overmenneskelig hastighed for at kunne køre fra bilen mellem Houston og Elm. Nogle vil se på ruten og sige, at han skar over trekanten, men det holder ikke, da der var en bygning i vejen. Mens bilkortegen gik rundt om hjørnet, skulle han enten have fulgt den rundt om hjørnet og være løbet ind i menneskemængden eller have løbet baglæns, rundt om bygningen, over pladsen og overhalet bilen til det punkt på det andet billede. Jeg har svært ved at tro, at han kunne have gjort det. Jeg har endnu sværere ved at tro, at han ville have gjort sig den ulejlighed at gøre det, blot for at komme i den

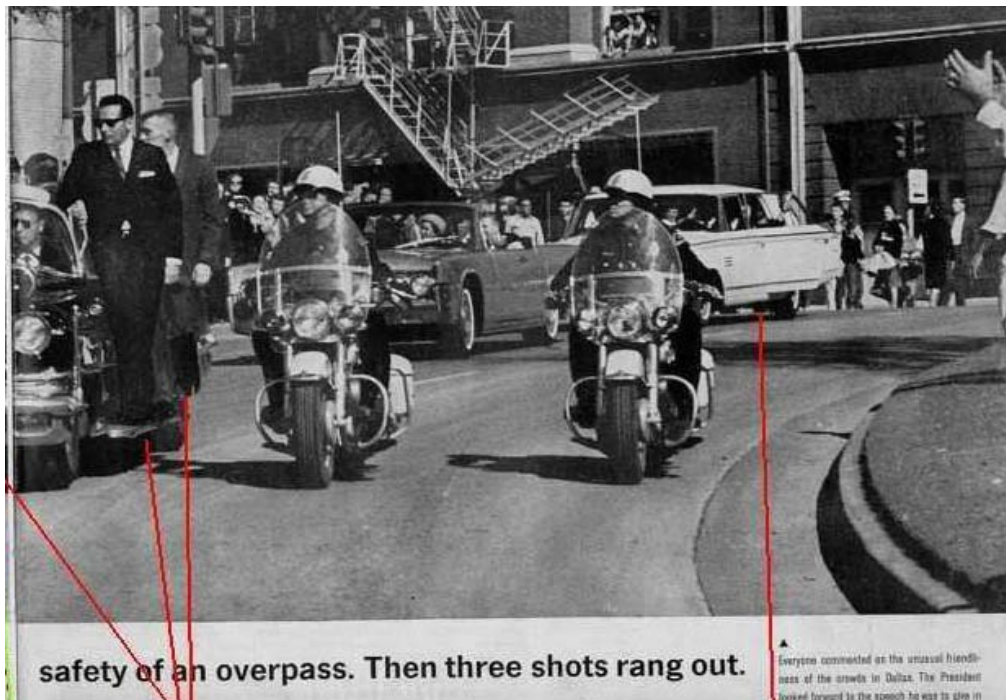
anden position og tage endnu et billede af ingen. Hvorfor skulle nogen tage et billede af præsidentens baghoved, så sige "Åh, for pokker!", løbe fremad og sørge for at løbe fra bilen og derefter tage et billede af forruden uden nogen vigtig person i billedet?

To andre scenarier er langt mere sandsynlige i lyset af beviserne. Enten blev begge optagelser sat op til Altgens af instruktørassistenterne, der sørgede for, at intet af betydning var synligt. Eller også stoppede bilkortegen på et tidspunkt mellem de to billeder, så Altgens fik tid til at komme foran. Motorcyklussen ville ikke have nogen grund til at stoppe for trafikken i krydset mellem Houston og Elm, så muligvis stoppede de for at bytte den rigtige Kennedy ud med den falske.

Det andet Altgens-foto (lige ovenfor) er også et bevis på en af mine andre påstande, nemlig at folk gik ud på gaden for at tage billeder. Vinklen på dette billede gør det klart, at Altgens befandt sig *midt på gaden*, ikke ret langt foran motorcykelbetjentene. Det er i sig selv usædvanligt. Det tyder på, at alle normale adfærdsregler var ude af vinduet den dag, og det tyder på, at disse "amatørkameramænd og -fotografer" slet ikke var amatører. De blev betalt for at gøre det, de gjorde, de blev betalt for at gøre det dårligt, og de fik ekstraordinær adgang til at gøre det.

Lad os se nærmere på dette billede af Altgens

I disse forstørrelser kan vi se, at Connally kigger til højre, men som sagt kan vi ikke identificere Kennedy. Han befinder sig bag bakspejlet og siges at holde sig om halsen. I den yderligere forstørrelse ser vi flere andre problemer. Ja, vi ser en stor hånd oppe, men vi kan ikke se, hvad den griber om, eller om den griber om noget som helst. Vi kan med sikkerhed se, at hans arm bliver holdt af en hvid handske, som vi antager er Jacquelines hånd. Men det ser ud til, at han dukker sig, og ikke griber om halsen. Hans hoved er under hånden. Hvorfor? Fordi den øverste halvdel af et hoved, som vi ser, ikke tilhører manden med hånden oppe. Det er for lille. Se først på, hvor stor hånden er i forhold til hovedet. Sammenlign derefter dette hoved med hovedet på forsædepassageren. Sammenlign derefter det lille hoved med hovedet på mændene i den følgende bil. Dette hoved er mindre end hovederne i den følgende bil! Det er hovedet af en person, der knæler bag bilen. Desuden ligner det alligevel ikke Kennedy. Hvis Kennedy er i bilen, dukker han sig bag Connally, og han krammer sig ikke om halsen på ham.

Hvis han dukker sig, må han jo være i fare, ikke? Måske, men ikke fra skud. Mike Rivero har spurgt, hvorfor manden i den efterfølgende bil, i midten bag bakspejlet, smiler (se grøn linje). Han ser denne mand som en konspirator. Men et bedre spørgsmål er, hvorfor alle folk i mængden fortsætter med at smile og klappe. Læg mærke til, at der yderst til højre er en person, der er midt i et klap. Og yderst til venstre fortsætter alle folk med at smile og se fremad. Ville de gøre det, hvis skuddene lige havde

ringet ud? Hvis der lige var blevet affyret tre skud, ville bilerne være stoppet, motorcykelbetjentene ville have haft fødderne på fortovet, og Secret Service ville være sprunget hen til bilen. Folk ville skribe af rædsel eller have åben mund eller ville falde til jorden. Uanset om det er iscenesat eller ej, er dette ikke et billede af skud, der lyder. Hvis jeg ikke vidste noget om historie og studerede dette fotografi som kriminalteknisk ekspert, ville jeg sige, at manden bag bilen netop var hoppet ud på gaden bag Kennedy, Jacqueline havde advaret ham, og han havde dukket hovedet under armen som en sikkerhedsforanstaltning. Connally og de to hemmelige tjenere har vendt sig om for at overvåge den mindre trussel, og det samme har politimanden til venstre. Publikum til venstre ser også ud til at kigge i den retning, men da de smiler, går jeg ud fra, at manden bag bilen bare laver sjov eller løber ud på gaden for at hente et minde eller noget. Folk smiler eller reagerer på en mindre alvorlig trussel, fordi det er det, der sker. Jeg ser ingen tegn på hverken skud eller intriger.

Derudover spørger jeg igen, hvorfor ingen ser Altgens som en trussel mod kortegen, selv om han tydeligvis står midt på den forbandede gade for at tage dette billede. Vil motorcykelbetjentene bare køre uden om ham og klappe ham på ryggen, mens de kører forbi? Et endnu bedre spørgsmål er, hvorfor vi får at vide, at dette er pointen med de tre skud, når det tydeligvis er for tidligt. Der er stadig bygninger til venstre. Vi er ikke engang nået til skiltet, og slet ikke til Zapruder-filmsekvensens punkt. Se blot på gadens kurve! Autokonvojen er stadig i svinget. Oswald skulle have skudt gennem træet derfra.

En anden ting, der er værd at bemærke, er den forreste passagers skyggede ansigt. Hvorfor kan vi ikke se hans ansigt? Vi kan se hans ansigt på andre billeder, så det er ikke for at forhindre hans identifikation den dag. Jeg vil mene, at det er for at forhindre os i at bemærke, at han ikke er den samme mand som på andre billeder fra den dag. Som De vil se om et øjeblik, blev der taget flere optagelser, måske endda på forskellige dage, og vi har mange kontinuitetsproblemer. Det kan være, at de ikke engang huskede at få den rigtige fyr i den rigtige rolle der, og at de var nødt til at skygge ham ude i laboratoriet senere.

Læg endelig mærke til de mennesker, der hænger ud af vinduet i den anden forstørrelse. Er det tegn på en rute, der er blevet ordentligt sikret? Nej. Dette er ikke en rigtig præsidentens bilkortege, det er en slags Hollywood-produktion, der er dårligt styret med hensyn til kontinuitet og troværdighed.

Her er to andre billeder, der støtter min teori. Det første billede** blev senest offentliggjort af ABC i november 2007 med billedteksten: "Præsidentens kortege gennem Dallas et par øjeblikke før John F. Kennedy, USA's 35. præsident, blev skudt. (Library Of Congress/ Getty Images)". Forfatteren af den ledsagende historie var Chuck Goudie fra WLS TV. Har du bemærket noget mærkeligt her? Connally er på bagsædet sammen med Jack, hvor Jackie normalt ses. Desuden er han iført et gråt jakkesæt. På de andre billeder den dag er han iført et sort jakkesæt. På de andre billeder er hans hår skilt i venstre side. Her er det børstet tilbage. Og se på de to damer, hvem end de er. Husk, at Jackie den dag har en stor, todelt lyserød hat på, som på dette foto ville fremstå hvid. Men ingen af disse damer har en hvidlig hat på. Det er yderst tvivlsomt, at Jackie ville have taget hatten af i en åben bil, da hun, som alle damer dengang og nu, ikke ville have sit hår rodet op. Det er næsten sikkert, at hatten ville have været fastgjort. Hun havde den på tidligere på ruten, og hun havde den på i Zapruder. Hvorfor sidder hun på forsædet her uden hat? Vi må antage, at det er meningen, at det er hende på den fjerneste side, ikke den nærmeste, da det nærmeste sæde altid var besat af fru Connally. Yderligere bevis for dette kan ses ved at se på deres kraver. Jackie havde en bred sort krave på sin lyserøde kjole. Damen på den nærmeste side har en opadvendt krave i samme farve som hendes kjole.

Det ser ud til, at denne film blev optaget i flere forskellige former, og at vi har nogle kontinuitetsproblemer her. Senere redaktører var ikke særlig omhyggelige, og der er overlevet billeder - som forbløffende nok stadig bruges som propaganda - som burde være blevet ødelagt. Det er endda muligt, at disse dårlige fotos er offentliggjort med vilje for at teste den amerikanske offentligheds fortsatte dumhed. Jeg kan lige høre Kennedys, hvor de end befinder sig, grine af det og sige: "Vi kunne sætte en gorilla i en lyserød hat og en polkaprikket bh på bagsædet sammen med Jack, og ingen ville lægge mærke til det." Tror du stadig, at folk kunne se forskel på Jack og en body double, når de ikke kan se forskel på Jacqueline og John Connally?

Vi ser et lignende problem på dette billede. Billedforfalskeren har igen fået Connally på det forkerte sted:

Her er et andet billede med store problemer med kontinuiteten:

Jeg bemærkede straks, at det ikke lignede JFK, så jeg kiggede nærmere på billedet. Bilen passer ikke sammen. Sammenlign bilen med det foregående foto. Først og fremmest har flaget ikke guldkant på dette billede. For det andet har denne bil ingen sidespejle. Den burde have to på denne side, men den har ingen. For det tredje er den delvise rude foran Connally ikke rigtig. Det er alt for smalt og hænger ikke sammen med den øverste stang i

på samme måde. Dette billede er forfalsket for at få dig til at tro, at vi har et fotobevis af et halshulshit. Her er en anden tydelig forfalskning:

Igen var det første, jeg bemærkede, den latterlige falske Kennedy uden hovedskader. Så jeg kiggede nærmere på bilen. Bilen passer ikke. Sammenlign den med denne berømte bil:

Du skal se på mønsteret på bagsædet. På det andet billede er mønstret firkanter. På det første billede er mønstret striber.

Det viser sig, at billederne er fra en film om Oswald, men da de ikke er mærket på den måde på en Google-søgning, vil de fleste mennesker antage, at de ser billeder fra den faktiske begivenhed. Billederne fra filmen fungerer så som "bevis" for begivenheden. Faktisk er det præcis, hvad jeg fandt ud af med mere research. [Mange websteder sælger disse billeder](#) fra senere film som værende fra Dallas i 1963. De fremstiller dem ikke blot som beviser for begivenheden, men som en del af senere fremstillede historier.

Her er et andet problem:

Det er ikke fra en senere film. Kan du se problemet her? Fyren foran er den forkerte fyr. På andre billeder er han ældre og har gråt hår. Connally ser også forkert ud her. Hans hoved er for lille. Connally havde et stort hoved. Sammenlign Connally's hoved med hovedet på fyren foran ham. Det ser ud, som om nogen har skrumpet Connally's hoved. Og se, hvor stor hans hånd er: den kunne dække hele hans ansigt. Se, om din hånd kan dække hele dit ansigt.

Som et sidste bevis på, at der var tale om en film, der blev sat op den dag, skal vi se på det såkaldte "eftervirkningsbillede" af Bill Newman og hans familie, der dykker ned på jorden for at komme i sikkerhed. Det er det værste stykke skuespil nogensinde, synes jeg. For det første har vi intet bevis for, at dette billede blev taget den 22. Zapruder er for det første ikke deromme på sin stolpe. Så har vi far og søn, der begge kigger direkte på ikke én, men to kameramænd, en fotograf og en videokamera. Begge kameramænd er i sorte jakkesæt og ser ikke ud til at være bekymrede over de flyvende kugler overhovedet. Det gør far og søn faktisk heller ikke. Det er meningen, at far skal dække sønnen og beskytte ham mod flyvende granatsplinter, men sønnens hoved ligger stadig provokerende ude i vinden, hvor kameramændene kan se dens skønhed. Mor er flere meter væk og er ligeledes ligeglad med Son. Hun ser ud til at kigge tilbage på kamera nummer tre og spekulerer muligvis på, om hendes kjole er krøllet bagfra. Bemærk, at ingen løber bag dem, selv om vi på andre billeder fra den tid har masser af løbende mennesker i netop det område. Faktisk kan man, hvis man er meget opmærksom, se to personer *sidde* under et træ i skyggen. Kig under skiltet "Standning forbudt", helt ude i kanten af billedet. Der er to personer i røde skjorter, den ene bærer lyse bukser, den anden har sorte solbriller på. Hovsa! De har glemt at beskære billedet, vil jeg mene.

Et andet problem er det videokamera, som vi tydeligt kan se i mandens hænder. Det er ikke et elendigt Bell&Howell Zoomatic. Det er et professionelt videokamera, som tv-stationer bruger. Det er også det, som Hollywood-filmfolk brugte dengang. Dette skulle være optagelser lige efter skuddene på Dealey Plaza, men hvis det er tilfældet, hvorfor er vi så nu nødt til at stole på Zapruder-filmen? Filmede denne fyr i det sorte jakkesæt sine skooverdele et par sekunder tidligere, da bilkortegen passerede? Hvorfor finder han for den sags skyld, at denne uskadte familie på jorden er vigtigere for historien end præsidenten, der netop er blevet skudt, og som stadig ville være i billedet? Denne professionelle kameramand befinder sig kun få meter fra det sted, hvor bilkortegen lige er passeret, på samme linje som Zapruder. Jeg vil ikke se hans optagelser af den falske familie, jeg vil se hans optagelser af Kennedy.

Men som det er indlysende, havde han ingen optagelser af Kennedy, da hele dette "efterskudsbillede" er en fælde. Det er et pressemeddelelsesfoto, en plakat for filmen, der blev taget senere. Det er lavet med en så utrolig mangel på finesse eller forudseenhed eller retning, at jeg tvivler på, at det overhovedet blev lavet af Kennedy-filmfolkene. Det er sandsynligvis blevet hyret længe efter, efter at alle de professionelle folk var taget tilbage til Hollywood, for at udfylde et hul, som nogen besluttede, at der var behov for at udfylde. Mit gæt er, at hvis Kennedy ikke slog nogen ihjel ved at simulere sin død, så har han måske slået den person ihjel, der var ansvarlig for at udgive dette groteske billede.

Endelig kan vi nu identificere Umbrella Man på baggrund af det, jeg har vist dig, og vi kan nu identificere Umbrella Man.

Paraplymanden er en mystisk mand, der står på kantstenen den dag, og som siges at være en af to uidentificerede personer (den anden er Babushka Woman). Han holdt sin paraply åben under arrangementet, selv om det ikke regnede, og der ikke var nogen risiko for regn. Lige før skuddene angiveligt blev affyret, drejede han paraplyen en gang i urets retning. Efter at bilerne var kørt forbi, sad han afslappet på kantstenen i et par minutter, hvorefter han gik over og gik ind i Book Depository-

bygningen. Det her er nu så let at regne ud. Bemærk, at han også har en assistent. Fyren lige foran ham holder sin hånd op.

De sætter sig ved siden af hinanden, når bilerne er kørt forbi. Paraplymanden er instruktøren, og den anden fyr er instruktørassistent. Den assisterende instruktør holder sin hånd op, hvilket betyder "annnnnd". Den snurrende paraply betyder "action!" Sammen får vi: "Annnnd. . . ACTION!" Tror du virkelig, at det var et tilfælde, at paraplyen snurrede en gang i en "roll-'em"-bevægelse lige et sekund før handlingen? Tror du virkelig, at det er et tilfælde, at paraplymanden er synlig lige foran bilen? Nej, han var placeret for at afgive dette meget tydelige signal, og vi kan nu se, at det blot var et signal for at matche skuddene med skuespillernes reaktioner.

Før vi forlader 1963 og går videre, skal vi se på et andet mærkeligt dødsfald det år. Udgiveren af *Washington Post*, Phillip Graham, havde angiveligt begået selvmord få måneder før "mordet". Hans død er aldrig blevet forklaret. Heller ikke hans hurtige fald i maniodepressivitet. Graham var en nær ven af Kennedy og havde festet med ham og delt piger med ham. En teori er, at Graham blev begået selvmord, fordi han begyndte at sladre om kvinderne. Det er blevet rapporteret², at Graham fortalte en gruppe journalister i Phoenix, at Kennedy gik i seng med Mary Pinchot Meyer (se nedenfor), blot måneder før han døde. Men det ville ikke have været nogen nyhed for nogen, da alle journalister allerede vidste, at Kennedy gik i seng med alle, der ville sige ja. Pressen var allerede kontrolleret, og Kennedy vidste det, så dette fejltrin ville, selv om det var dårligt for Graham, ikke have betydet meget for Kennedy. Det var ikke værd at slå ham ihjel for. Nej, det er mere sandsynligt, at Graham sladrede eller truede med at sladre om den store plan om at tage præsidentposten under jorden, som nu kun var måneder væk. Det ville også forklare Grahams mani. At acceptere at være formidler af officielle oplysninger og misinformationer var én ting for en avisudgiver. At dække over en demokratisk og forfatningsmæssig omstyrtelse eller undergravning var en anden ting, og det er kun overraskende, at flere mennesker ikke blev drevet til vanvid af denne viden. Men selvmordet på Graham var perfekt timing for Kennedys, da mordet på landets næstmest fremtrædende udgiver ville sikre pressens tavshed og medskyldighed i de kommende måneder og år. Desuden er der ingen grund til at tro, at Graham hverken blev myrdet eller dræbt. Som mange andre kunne han blot være blevet flyttet til Sydamerika. At simulere hans død var småting i forhold til alt det andet, der foregik. [Det samme kan siges om Marilyn Monroe](#), selv om jeg ikke har tid til at se på det her.

Lad os nu forlade Dallas og lede efter senere beviser. Et ret indlysende spor er, at Johnson ikke stillede op til genvalg i 1968. Vi har fået at vide, at han var træt af at have med pressen at gøre i forbindelse med Vietnamkrigen. Men sådan er det at være præsident. Johnson havde haft med det at gøre hele sit liv. Hvis han hadede Kennedys så meget, som vi får at vide af de alternative teoretikere, hvorfor ville han så praktisk talt give nomineringen til Bobby? De ulogiske vil sige, at det er fordi han vidste, at Bobby også ville blive myrdet. Men det ville indebære, at han gav præsidentposten til Nixon. Også usandsynligt, håber jeg, at du indrømmer. Så længe vi fortsætter med at acceptere den officielle historie, forbliver Johnsons beslutning om ikke at stille op et uløseligt mysterium. Det giver ingen mening.

Men det giver mening, hvis Johnson kun var en marionet. Johnson sagde op, fordi han var træt af at være frontfigur. I begyndelsen troede han, at det ville være dejligt at bo i Det Hvide Hus og blive kaldt præsident Johnson. Men at være en marionet mister hurtigt sin charme, uanset hvor man kommer til at bo. Når man har en underjordisk konge, mister titlen som præsident meget af sin prestige. Johnson kunne sagtens have foregivet sin død som alle andre og levet sit liv ude på sin ranch i det centrale Texas.

Ja, jeg sagde konge. Hvis vi ikke har beviser for, at JFK blev dræbt, må vi antage, at han ikke blev dræbt. Hvis han ikke blev dræbt, forblev han præsident. Men når man først har taget præsidentposten under jorden, er man ikke forpligtet til at holde op med at være præsident, aldrig. På det tidspunkt er afstemningen for marionetpræsidenten, ikke for kongen. Sammenligningerne med Camelot får en helt ny betydning i det tilfælde, ikke sandt?

Her er endnu et mærkeligt bevis, som indtil videre ikke er forklaret eller knyttet til nogen konsistent

teori. På 1964,

et år efter JFK's "død" blev en kvinde ved navn Mary Pinchot Meyer angiveligt myrdet ved et tilsyneladende attentat i Georgetown ved højlys dag. Det viste sig, at hun var en af JFK's elskerinder, men ingen ved mere end det den dag i dag. Hun havde været gift med Cord Meyer, en af de højest rangerende CIA-agenter i landet, og hendes dagbog blev taget af CIA under mærkelige omstændigheder. Den nuværende teori er, at hun havde fået noget at vide af JFK om hans fjender, men hvis det er tilfældet, så skulle disse fjender have dræbt hende et år tidligere. Nej, det er det faktum, at det er et år *senere, der er det* store fingerpeg. Det var ikke det, hun vidste om hans fjender, der bragte hende i fare, men det var det, hun vidste om JFK. Hun vidste, at han stadig var i live, fordi *han stadig besøgte hende*. Det bragte hende i fare på to måder: 1) Hvis JFK sneg sig ud fra sit tilflugtssted for at besøge gamle veninder, ville det bringe hele den underjordiske regering i fare. Det kunne Jacks allierede og bagmænd ikke tillade sig. Den bedste og ofte eneste måde at bryde en afhængighed på er at slippe af med fristelsen. 2) Mary var nu 44 år, hvilket er en svær alder for en smuk kvinde. Hendes skønhed var sandsynligvis ved at falme hurtigt, og det kan være, at Jack var træt af hende. I den slags situationer kan en kvinde begynde at spille farlige spil, selv når den nationale sikkerhed ikke er involveret. Hun kan blive desperat og begynde at fremsætte trusler. Mary kan have befundet sig i en situation, der minder meget om Mary Jo Kopechne (nedenfor) eller Marilyn Monroe. Efter for mange highballs eller for meget dope truede hun med at fortælle det, og Kennedy kunne ikke løbe risikoen. Hvad angår dagbogen, måtte den destrueres på grund af datoerne i den. En læser ville være blevet chokeret over at finde ud af, at Mary skrev om møder med Jack i 1964. Derfor gik Tony og Ben Bradlee med til at give dagbogen til CIA "uden at læse den". Hvis de havde læst den, ville de have været i den samme situation som Mary. Enten ville de ikke vide det, eller også ville de ikke have, at CIA skulle vide, at de allerede vidste det. Uvidenhed var deres eneste håb.

Men igen, inden for rammerne af min teori ovenfor, antager jeg kun, at hun *blev* myrdet. Som vi har set, er det en svag antagelse. Jack kan have ønsket, at hun skulle slutte sig til ham under jorden, og i så fald blev hun flyttet, ikke myrdet. Eller han kan have ønsket at slippe af med hende, i hvilket tilfælde hun blev flyttet til Sydamerika eller et andet sted. Mit bedste gæt er, at hendes død var fingeret ligesom de andre: hun sluttede sig blot til sine venner på Martha's Vineyard.

Før vi slutter med Jack, skal vi se på et sidste sæt billeder. Mike Rivero og mange andre har brugt disse fotos til at placere E. Howard Hunt og Frank Sturgis på Dealey Plaza den dag, hvor de poserede som bumser. Selv om jeg mener, at det er sandsynligt, at mange af de mennesker, der var til stede den dag, var CIA- eller andre regeringsansatte, og selv om jeg mener, at det er muligt, at Hunt og Sturgis var der, mener jeg, at beviser som disse skader enhver såkaldt undersøgelse. Enhver med et skarpt øje kan se, at disse bumser ikke er Hunt eller Sturgis. Du kunne ikke stole på mine andre fotografiske beviser, hvis jeg faldt for dette. Jeg vil vise dig, hvad du skal kigge på igen. Sturgis' match er tættere på, da øjnene, næsen, det bølgede hår og endda øret passer sammen, men det fejler tydeligst i panden. Vagabonden har en højere hårgrense end Sturgis, og din hårgrense falder ikke, når du bliver ældre. Sturgis har også en meget bredere og mere muskuløs hals. Selv hvis han har taget lidt på (han er ikke tyk på nogen af billederne), har man ikke tendens til at tage muskelmasse på i nakken. Men vi har brug for mere end ansigtet for at træffe en beslutning, og den fulde krop er afgørende.

Sturgis har aldrig været så høj. Han har en kort hals, hvilket passer til en mere kompakt og kraftigere ramme. Men vagabonden er ret høj og ranglet og har en længere hals. Han ligner mere Tim Robbins end Sturgis. Jeg vil dog give ham ret i, at han ikke ligner en vagabond. Han ligner en Harvard-mand, der foregiver at være en vagabond. For det første har vagabonder ikke sådan et nyvasket hår.

Hvad angår Hunt, er ligheden ikke engang tæt på. Landstrygeren i 1963 ser ældre ud end Hunt i 1972. Ansigtet er meget længere, og vagabonden er mere spinkel. Vagabonden har en længere afstand mellem næse og mund, hans øjne hænger mere ned i hjørnerne, og hans øjenbryn er højere. Landstrømeren ser også ud til at have en del hår foran, som kommer ud under hatten. Øret er også forkert. Hunt har måske været der, men det er ikke ham. Riveros teorier ligner for mig mere vildledning.

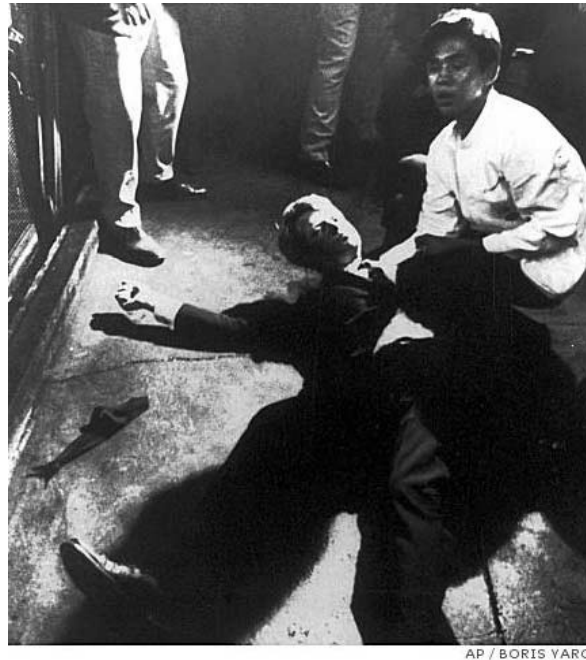
Men lad os komme videre. Når du først er konge, er det eneste problem, du har, at du skal dø før din tid. Det ser ud til, at Jack døde for tidligt i 1968, da han kun var 51 år gammel. Livet "under jorden" er vanskeligere end man tror, og Jack tog på i vægt og blev deprimeret. Hans helbred havde altid været dårligt, og han led af Addisons sygdom. Desuden havde han brug for opmærksomhed og rampelyset, og det var ikke i orden for ham at være en hemmelig hersker at være en hemmelig hersker. Så Bobby blev kaldet til at tage hans plads. Det var også på tide at simulere hans død og give ham sin tid på tronen.

Nu hvor du kender min metode, kan du se, at Bobbys mord lider af den samme mangel på konkrete beviser som Jacks mord, og lidt til. Når en person virkelig er blevet myrdet, har man et lig, der kan identificeres, og fakta, der kan undersøges. Men Kennedys havde lært af deres fejltagelser i Dallas. Denne gang med Bobby får vi ingen billeder af liget eller af obduktionen eller af mordet, som kan analyseres. Vi er simpelthen nødt til at tage deres ord for det. Hvis de har hyret nogle

mennesker til at fortælle en historie, må vi tro på historien, da vi ikke har nogen analyserbare beviser for, at Bobby eller nogen anden blev dræbt. De viser os nogle billeder af huller i væggen, men ingen på det tidspunkt fik lov til at foretage normale undersøgelser af disse. Vi har slet ikke noget at gå ud fra.

Og overraskende nok teoretiserer konspirationsteoretikerne endnu en gang alt andet end det indlysende. De inddrager alle mistænkelige personer i det kendte univers i deres teorier, men nævner ikke en eneste gang muligheden for, at Bobby af en eller anden grund har forfalsket sin død. Hvis man ikke har beviser for, at nogen er blevet myrdet, bør den første antagelse være, at de *ikke er* blevet myrdet. Hvis de ikke blev myrdet, må de stadig være i live. På en eller anden måde er der aldrig nogen, der tænker på det.

Vi har kun fået forelagt nogle få fotos, som f.eks. det berømte foto af Boris Yaro, som alle er meget uregelmæssige, som beviser for skyderiet.

Til at begynde med kan man ikke lave et positivt ID (man kan dog lave et negativt ID, som jeg vil vise). Det eneste, du kan sige, er, at en person, der ligner Bobby, ligger på jorden. Men ud over det er det meget mærkeligt, at vi har en dreng, der poserer med den dødeligt sårede mand, mens alle andre står tilbage. Det er, som om nogen havde sagt: "Okay, alle sammen, lad os få et billede af "liget", så vi kan få det i avisen. Alle skal stå tilbage, så jeg kan få et klart billede. Du, unge mand, du ser uskyldig og katolsk ud, hop derind og læg denne rosenkrans på ham, det vil få tårer i øjnene på dem!" Endnu mere mærkeligt er det, at vi har en mand, der lige er blevet skudt, ingen ved, om han er død (det er han faktisk ikke, ifølge den officielle historie), men der er ingen hast med at bære ham til en ambulance eller få en læge i publikum til at pleje ham eller endda til at stoppe hans sår med en køkkenserviet. Nej, det første, man gør, er at hente fotografen fra TIME ind for at få et billede af ham, der bløder ihjel i armene på tjenerens arme.

Det ville være tragisk, bortset fra at det ikke er Bobby. Lad os se på nogle af de sekundære billeder for at bevise dette.

Det sidste billede kan findes [i Los Angeles Times' arkiv](#). Hvor er hånden, der holder hans hoved op? Manchetten er tom! Hovedet er klistret på.

Hvis du ikke tror mig, kan du se dette billede fra et øjeblik efter. Hans hårparti har lige skiftet side! Ud over det er "Bobby" iført en hvid skjorte med en hvid krave, med mange sår, herunder sår (får vi at vide selv nu) i hoved, hals og bryst. Han blev angiveligt skudt tre gange af en mand, der nærmede sig ham forfra. Men der er intet blod på nogen af disse billeder. Du kan selv se, at busdrennen har bundet et mørkt klæde om Bobbys hals, lige over hans slips og krave (tredje billede). Denne rekvisit kan også ses på Yaro-fotoet, som ligger på siden. Det ser ud til at være et ekstra slips. Måske har nogen taget slipset af for at bruge det som en tourniquet eller en sårforbinding. Dette understøttes af den skinnende plet på slipset på billedet, som sandsynligvis er en slipsespænde eller en pynt. På mirakuløs vis har intet blod plettet Bobbys krave lige under såret, og kraven og skjortefronten er stadig uplettede minutter senere på de andre billeder, hvor kraven er åben. Hvilken slags halssår fra en kugle bløder ikke? Måske siger Bobby til tjeneren: "Glem det dumme klæde omkring

min hals, et halssår er ikke en del af scenen her: det var min bror!"

Hvad angår brystsåret, er det muligt, at vi kan se en lille blodplet under hans tredje finger og mellem tredje og fjerde finger. Nogle har sagt, at han skjuler det meste af blodet med sin hånd. De har sagt, at på billedet med hans skjorte åben, kan vi tydeligt se såret mellem hans hænder og over rosenkransen. Jeg svarer, at vi ikke ser noget tydeligt, bortset fra nogle meget unormale ting. Vi ser en tydelig plet på en ellers ren hvid skjorte, og denne plet kan være blevet tilføjet senere i mørkekammeret. Det kunne endda være en knap, der passer til de mørke knapper på hans manchetter. Der er ingen grund til at antage, at han har hvide knapper på en hvid skjorte. Grunden til, at vi ikke kan se de andre knapper, er, at de er knappet op, og at de er under stoffet. Faktisk er det lige der, hvor en af knapperne burde være. Så intet ved det er tydeligt. Det mørke mellem hans fingre kunne være en skygge, der er blevet undviget i mørkekammeret, eller det kunne være noget mørkt, som Bobby holder i hånden. Og billedet med den åbne skjorte er endnu mindre klart og mere unormalt. Den mørke plet over rosenkransen er ikke klart hverken et sår eller blod. Men hvis vi antager, at det er et sår, så bløder det ikke ud, selv om Bobby stadig er i live her. Hvis det er blod, hvorfor løber det så ikke? Hvorfor er det ikke på hans hænder eller på rosenkransen? Endnu mere relevant: Hvordan kunne disse mennesker åbne Bobbys skjorte uden at bevæge hans hånd? Hans hånd er på nøjagtig samme sted før og efter, som du kan se. Og hvis der er et sår der, hvorfor forsøger disse mennesker så ikke at stoppe det? De er i et køkken, får vi at vide, og i alle de køkkener, jeg har været i, er der servietter. Man behøver ikke have læger eller ph.d.er til stede for at vide, at man skal stoppe et sår, og at man ikke stopper det med en rosenkrans.

Hvis du ikke tror på, at disse billeder kan være blevet manipuleret i mørkekammeret, så se igen sammen med mig på billede 3 (det største fra *Los Angeles Times*). Vi får stadig at vide, at det dødelige sår var såret lige bag hans højre øre, da denne kugle gik ind i hans hjerne. Det er ikke klart, hvordan Sirhan Sirhan formåede at skyde ham bag øret, mens han skød fra forfra på ham. Men her har vi endnu et sår, som tilsyneladende ikke blødte, da gulvet under ham ikke er fyldt med blod. Vi ser nogle lyse pletter på køkkengulvet, men de ligner ikke pøle med frisk blod. Vi burde kunne se blodet tydeligt, da vi befinder os på højre side. Vi kigger på den side, hvor såret skulle være på. Men vi kan ikke se noget. Dette billede passer heller ikke til videooptagelserne. Det, vi ser, er meget, meget mærkeligt. Se nøje efter. Bobbys hoved bliver holdt op af både busdrengen og manden i forgrunden, hvis hoved vi ser (manden med brillerne). Men manden med brillerne har fået fjernet sin venstre hånd i mørkekammeret. Vi ser manchetten på hans ærme, **men der kommer ingen hånd ud af den!** Han holder Bobbys hoved op med en spøgelseshånd! Hele det område af billedet mellem skoen og Bobbys hoved er blevet retoucheret. Vi har ikke kun mistet en hånd, vi har også mistet den rigtige kant af Bobbys hoved og af hans frakke. Intet af det ser overbevisende ud. Retouchererne har stort set fjernet hans højre øre, men det var overdrevet. Den nuværende historie fortæller os ikke, at Bobby fik skudt sit højre øre af. Vi ville huske noget sådant, ligesom vi husker Van Goghs historie. Sammenlign hans øre her med hans ører på de andre billeder. Bobby har øre, der er fremtrædende: de stikker ud. Se især på det sidste foto. Det venstre øre stikker langt ud over hans hår. Desuden kan vi se en del af hans højre øre på billede 4. Den hvide del bag hans ansigt er hans øre. Voksede han det højre øre op igen, mens de knappede hans skjorte op?

Hvis du ikke vil påstå, at der er blevet manipuleret med dette foto 3 siden 1968, så se dette billede af en avis fra 1968. Samme foto, samme spøgelseshånd.

Endelig er dette foto mistænkeligt ud over al denne mangel på blod eller retouchering. Problemet er, at dette hoved ikke ligner nogen af de andre hoveder. Se på håret! På de tre andre fotos er hårtallet over venstre øje, hverken en midterparti eller et sideparti, men derimellem. På foto 3 er skillevæggen over højre kant af højre øje. Ikke engang i nærheden af de andre fotos. På foto 3 ligner ansigtet Bobby, men på de andre billeder er ligheden tvivlsom. Hvorfor er det sådan? spørger du. Fordi hovedet på foto 3 er blevet tilføjet senere. Det er derfor, vi har den omfattende retouchering til højre, langs kanterne og ind i den tabte hånd. Det er derfor, at de mørke farver i hovedet ikke stemmer overens med de mørke farver i resten af billedet. Og det er også derfor, at det mørke klæde blev tilføjet: Overgangen fra hoved til krave var dårlig, så de tænkte, at de ville tilføje dette mørke klæde. Som du kan se, ser det stadig ud som om, at hovedet er løsrevet fra kroppen. Det skyldes, at billedet er en opklæbning. Det er ikke engang en god paste-up, da de har fjernet en hånd i processen, hvilket får det til at se ud som om Bobby bliver holdt op af en tom manchete. De kunne i det mindste have malet en krog ind.

Bobby skiltede altid sit hår i højre side, i hjørnet af hovedet, en ægte sideskilning. Jack skiltede altid sit hår i venstre side. Hvis du ser et maleri eller et foto af Bobby med en skilning til venstre, er det et omvendt billede eller er malet efter et omvendt billede. Der findes mange omvendte billeder på nettet.

Derfor ved jeg med sikkerhed, at billederne 1,2 og 4 ikke er Bobby. Vi har endnu flere beviser. Hvis vi sammenligner forskellige udskrifter af Yaro-billedet, finder vi, at de ikke passer til hinanden.

Igen måtte jeg bruge et lille billede, fordi hjemmesiden er blevet nedlagt for nylig. Men selv i denne størrelse er det let at se, at skyggerne ikke passer sammen. Se under busdrengets fod. På det store billede ovenfor er der en sort skygge der, men ikke her. Eller vi kan kigge på et andet foto, der siges at være fra de samme øjeblikke.

Problemet er, at fotografen skal stå inden for en væg, medmindre de flytter Bobby. Se på det første store billede af Yaro. Bobby ligger lige ved siden af en væg. Hans hånd er ca. 15 cm fra fodpanelet. Så hvor er det sidste billede taget fra? Ikke alene er fotografen for langt til højre, der er også nogen til højre for ham! Se hånden: Den fyr må stå til højre for fotografen, ellers ville han være i billedet. Er den fyr endnu en spøgelsesfyr, der kan stå inden for en væg?

Og der er stadig flere problemer. Disse to billeder passer ikke sammen. Igen passer delene i håret slet ikke sammen.

Vi har naturligvis en video af Bobby, der talte få øjeblikke tidligere. Hvorfor er der ingen, der har sammenlignet billederne?

Ikke engang tæt på. Igen, bare se på hårpartiet. Og

her blev de *alt* for søde:

At lægge en kampagnehue i en pøl med falsk blod? Virkelig? Var der ingen, der syntes, at det var en smule overdramatisk?

Dette billede er også en forfærdelig forfalskning:

Jeg har aldrig set en mere åbenlys opklistring. Se blot på de forskellige hoveder i baggrunden. Det er som om, at et skolebarn har klippet disse hoveder ud af papiret og klistret dem ind i dem uden at bekymre sig om, om hovederne havde den rigtige størrelse. Der er absolut ingen dybdeskarphed, ingen konsekvent perspektiv, ingen fornuftige skygger, og alle linjerne mellem hovederne er falske. Den værste er linjen mellem fyren med butterfly og fyren bag ham. En absolut katastrofe. Det er ikke rigtige mennesker, der står over for hinanden, *det er fotos, der er klistret sammen.*

Nogle vil sige: "Ja, disse billeder er uhyggelige, men vi har også bevægelige optagelser lige efter skuddene, og vi har lydoptagelser og mange øjenvidner. Påstår du, at alt dette var forfalsket?" Ja, det gør jeg helt klart. Dette var endnu en Hollywood-produktion, som blev udført af mesterne i manipulation. Det hele var iscenesat. Joseph Kennedy ejede RKO Studios i mange år, og Kennedys vidste, hvordan man laver film. Synes du ikke, det er mistænkeligt, at der skulle være scenelys og filmkameraer placeret i et hotelkøkken? Er det ikke mistænkeligt, at den bevægelige film viser kaos med mennesker, der fylder køkkenet, mens Yaros fotografi viser dødsstille og en enkelt tjener ved hans side? Ligesom med JFK har vi flere optagelser blandet sammen. Der anvendes tidligere optagelser og retoucherede fotos samt optagelser fra teaterstykket. Og dette hovedscenespil var så godt iscenesat, at det narrede de fleste af de tilstedeværende, dem der blev holdt ude af centrum. John Pilger mener f.eks. stadig, at RFK blev dræbt, selv om han var til stede. Han mener, at der var andre skytter end Sirhan Sirhan, men ellers blev han narret. Han hørte en masse skud, så håndgemæng og var vidne til pandemonium. Hvem kan kende forskel på at skyde med blanke patroner og en rigtig .22'er i et køkken med ekko? Ingen. Det er derfor, de brugte en .22. Hvis Pilger tilfældigvis havde været våbenekspert, kunne han f.eks. have været i stand til at se forskel på en blankvåben og et håndvåben af stor kaliber. Men ikke en .22'er. Ingen andre end de personer, der stod i centrum, kunne have vidst, at det var iscenesat, og de personer, der stod i centrum, var skuespillere. De var med på den. Så alle øjenvidneudsagnene er meningsløse. Kun dem, der var tæt på centrum, kunne give pålidelige vidneudsagn, og de blev alle betalt for at lyve. Denne scene kunne være blevet iscenesat med kun omkring 20 personer, der var vidende: nok til at spille de vigtigste roller og omringe handlingen, så udenforstående kunne holdes på sikker afstand. Sirhan, den ultimative syndebuk, var blevet hyret til at spille med i denne film, og han blev fanget, da den blev solgt som ægte. Da fælden først klappede på ham, var der ingen vej ud af den. Han (med sine advokater) fik ikke engang lov til at indgive en klage, som han ønskede. Han blev holdt i en jernbane fra start til slut. Enten det, eller også er han endnu en skuespiller, der bare lader som om, han er i fængsel. Du vil måske finde den idé endnu mere mærkelig end alt andet her, men det er faktisk den mest sandsynlige. Hvis de kan forfalske alle disse dødsfald, tror du så ikke, at de kan forfalske, at nogen er i fængsel? Se min artikel om Charles Manson, hvor jeg beviser, at de har gjort netop det.

Tilsyneladende var der andre billeder taget af folk, der ikke var betalt af Kennedys, men disse billeder er naturligvis forsvundet på mystisk vis. Vi må antage, at det er fordi de kom for tæt på, og vi kunne se, at manden ikke var Bobby, eller at det var Bobby, men at han tydeligvis simulerede et dødssceneri, eller hvad det nu var. Som *Los Angeles Times* rapporterede om i 1996, så knipsede en ung mand ved navn Jamie Scott Enyart flere filmruller i køkkenet, men hans billeder blev stjålet af byens advokat i 1968. I 1995 blev hans negativer fundet i Californiens statsarkiv, og der blev sendt en kurer til Enyart for at få dem tilbage til ham. Kureren blev overraskende nok røvet under mystiske omstændigheder, og negativerne er forsvundet igen.

I 1978 (ti år senere!) fik vi, takket være Dr. Humes og Ida Dox, *tegninger af RFK's obduktionsfotos og røntgenbilleder*. Tegninger! Man kan ikke lave en identifikation ud fra nogen af disse ting, så vi har bare fortsættelsen af en vittighed. Endnu en gang må vi tro på deres ord, hvilket ikke er noget bevis efter nogen standard. Vi har ikke andet end flere meget mistænkelige vidneudsagn fra meget upålidelige kilder. Hvis obduktionsbillederne er af Bobby, hvorfor så ikke vise dem? De viste os JFK's billeder, så hvorfor ikke RFK's? Tegninger fra fotos er en absurd fortsættelse af en desinformationskampagne.

Dette ville også forklare (og til en vis grad undskylde) Rafer Johnsons og Rosy Griers og alle de andre personers medvirken. Alle disse insidere er skyldige i at lyve, men ikke i at lyve om et mord. De dækker ikke over et mord. De dækker over forsvindingen af en person, som valgte at forsvinde. En meget mindre forbrydelse, hvis der overhovedet er tale om en forbrydelse.

Med alt dette i tankerne kan du måske overveje alle de alternative teorier om RFK's påståede død. Mange fremfører stadig den alternative teori om, at Sirhan Sirhan var en manchuriansk kandidat, der var programmeret til at dræbe. Vi har også nye beviser for, at der blev affyret 13 skud, mens Sirhans pistol kun indeholdt otte. Du kan se, hvordan de vildleder dig til nye kontroverser, men alle

kontroverser, gamle som nye, indeholder stadig den samme endelige historie: Bobby blev dræbt. De er egentlig ligeglade med, om du tror, at der var en

sammensværgelse eller ej. De er kun interesseret i, at du accepterer slutningen. De er ganske glade for, at disse kontroverser stadig bliver udsendt, da de bruges til at dække over sandheden. Hvis De tænker på antallet af skud eller mandchurianske kandidater, tænker De ikke på, at billederne var forfalskede, og at vi ikke har noget bevis for et mord til at begynde med. Regeringen kan helt sikkert skabe hypnotiserede mordere, men det har den ikke behov for i sager som denne. Når ingen bliver myrdet, har man ikke brug for en hypnotiseret morder.

Ligesom Jack var den virkelige kraft bag Lyndon, var Bobby den virkelige kraft bag Dick. På det tidspunkt kunne Nixon ikke have vundet noget valg, som han ikke fik, og valget i 1968 var en gave - fra *Kennedys*. Tvivlere vil sige: "Hvorfor gjorde Kennedys ikke Humphrey til deres frontfigur i stedet for Nixon? Kennedys hadede Nixon." For det første er der ingen beviser for, at Kennedys hadede Nixon. De ønskede at slå ham i 1960, men det er ikke had, det er ambitioner. Nixon var en bedre mand til at udføre deres beskidte arbejde i 1968. De ønskede at fortsætte Vietnamkrigen, og Nixon var en bedre syndebuk til dette end Humphrey. Det var let at sælge den idé, at RFK var imod krigen, og Nixon var for den, selv om det var forkert. Kennedys var aldrig imod krigen. De brugte den kolde krig og Vietnamkrigen, ligesom Bush/Cheney bruger 911 og krigene i Mellemøsten. Disse krige drev militæret/spionageøkonomien og gjorde dem og deres venner rige(r). 2) Det var på tide, at republikanerne fik præsidentposten. Folk antager, at republikanerne og demokraterne er modstandere, men det er de ikke. De er allierede. Nogle mennesker er begyndt at acceptere dette, cluet in først af Ralph Nader i slutningen af 1990'erne, og nu cluet in af en demokratisk kongres' totale kapitulation over for "neocon"-dagsordenen, herunder tabet af *habeas corpus*, makulering af forfatningen og den forestående undtagelsestilstand. Men det skete ikke kun i 90'erne eller efter 911. Det har været tilfældet i hele det 20. århundrede. Omstyrte FDR Federal Reserve og vendte hele regeringen på hovedet? Nej, han fortsatte den politik, der var ført før ham, med kun subtile ændringer. Han søgte hurtigst muligt at komme ind i alle krige, ligesom hans forgængere, republikanere og demokrater, og han brugte endda tricks for at komme ind i dem (se Pearl Harbor). Så har vi Truman, der unødigt bombede Japan, og naturligvis Eisenhower, den tidligere general af hæren.

Vi foregiver, at Eisenhower advarede Kennedy mod det militærindustrielle kompleks med sin berømte tale, men den er blevet misfortolket ligesom Kennedys tale. Eisenhower advarede ikke Kennedy eller nogen anden, han vildledte ham. Bankfolkene havde tilfældigvis brug for vildledning i 1960, da Kennedy kom ind, og de foretrak, at man havde øjnene rettet mod Pentagon frem for mod Wall Street eller Federal Reserve. Han havde også brug for at holde øjnene væk fra CIA. Hvorfor sige "militærindustrielt kompleks", når CIA er meget kortere? CIA havde allerede overtaget den amerikanske regering i 1950'erne, og Eisenhower var fuldt ud klar over det. Så det er sådan, Eisenhowers citat skal læses. Vi får stadig den slags vildledning hele tiden. Pentagon er helt villig til at spille rollen som lokkedue, da det er en af dets centrale roller. Det er blot et magtredskab, men det glemmer de fleste mennesker. Det er ikke militæret, der er faren, det er de mennesker, der kontrollerer militæret, der er faren.

Hvis vi ser på Nixons præsidentperiode, finder vi mange flere spor. Kan du huske, da Nixon beordrede FBI til at holde op med at efterforske Watergate, og især bånd og korrespondance fra Det Hvide Hus? Han sagde, at de skulle gøre det på grund af "den der Svinebugt-sag". Dette citat er taget direkte fra Wikipedia-siden, så det er ikke noget obskurt citat. Det er offentliggjort der, til trods for at Nixon-siden på Wiki er en hvidvaskning. Ingen har endnu analyseret dette citat på den rigtige måde. Du bør se, at "det der med Svinebugten" er en forkortelse for "Kennedy".⁴ Det er kodeordet for Kennedy. Nixon fortæller CIA og FBI, at han ikke skal efterforskes, da enhver efterforskning ville bringe Kennedy-mørklægningen i fare. Det kan være en trussel om at sladre, eller det kan blot være en advarsel om, at korrespondancen i Det Hvide Hus ikke er fri for henvisninger til den store hemmelighed.

Et andet vigtigt brev bekræfter denne læsning. Brevet fra James McCord til Richard Helms, som blev afsløret under Watergate-høringerne, siger,

Nixon og hans drenge skubbede os til kanten, men de trækker sig nu tilbage, og faren er forbi. Hvert eneste træ i skoven i de sidste ti år ville være faldet, og jorden ville være brændt.

Ingen har nogensinde været i stand til at forstå dette brev. Det, du bør lægge mærke til, er "ti år" i dette citat. Dette brev blev skrevet i 1973, så ti år ville bringe os tilbage til 1963. Igen truede Nixon og hans drenge med at sladre om det falske mord, hvilket virkelig ville have brændt jorden. Vi kan kun forestille os, at CIA enten truede Nixon med en ægte pistol eller overbeviste ham om, at dette ville bringe hele republikken til fald - i tillid til hans patriotisme. Jeg har mistanke om det første.

Der er flere forslag om dette i de bånd fra Det Hvide Hus, som vi har modtaget. Det berømte hul på 18,5 minutter er aldrig blevet forklaret, men det er klart, at der blev slettet noget fra båndet, som var vigtigere end de beviser, der var tilbage på båndet, hvilket var nok til at anklage en præsident. Hvorfor skulle båndene gemmes og udleveres til en stævning? Hvorfor blev hele sættet af bånd ikke slettet eller ødelagt, som det nu er almindelig praksis i Bush-administrationen? Endnu en gang var Nixon kun syndebukken. Nogen mere magtfulde end Nixon brugte båndene mod Nixon: det er den eneste grund til, at vi har dem nu. Men noget på båndet gjorde mere end at ofre Nixon. Nixon nævnte Kennedy som en levende person på båndet, og det er derfor, vi stadig har 18,5 minutters mystik der.

Spørg også dig selv, hvorfor Nixon ville optage sig selv og efterlade så tydelige beviser. Svaret er: Det gjorde han ikke. Nixon optog ikke sig selv på bånd. Han blev optaget af Kennedys som en sikkerhedsforanstaltning. Nixon blev overvåget fra oven, ligesom du bliver overvåget fra oven på din arbejdsplads. Kender vi nogen tidligere præsidenter, der havde et komplet sæt bånd med deres private samtaler? Synes De ikke, det er mærkeligt, at Nixon ville give os beviser på sine egne fejltagelser? Igen, han blev overvåget af skyggeregeringen, og båndene var tænkt som en form for tvang. Det er den eneste logiske forklaring på båndene.

Med hensyn til Nixon må vi også huske på, at Kennedys havde en backup-plan, som de endte med at bruge. Denne plan var Gerald Ford. Hvis Nixon blev opfarende, kunne de bare smide ham i skraldespanden og erstatte ham med deres skødehund Ford. Husk, at Ford var medlem af Warren-kommissionen. Han havde gjort Kennedys' arbejde fra begyndelsen, selv om det var fra det republikanske parti. Folk antager, at Ford dækkede over en anden i Warren-kommissionen, men det ville ikke have været Johnson, og det ville ikke have været Nixon (da Nixon er en af de få hovedaktører, der ikke er blevet stærkt knyttet til mordet). Nej, skruen er her, at Warren-kommissionen blev kontrolleret af Kennedys. *Af Jack Kennedy selv.*

Selv Dulles blev udvalgt til at sidde i Warren-kommissionen af Jack selv. Hvorfor? Fordi han på denne måde opnåede en endelig forsoning med Dulles - som han nu havde mere brug for - og han afværgede enhver sidste mistanke om, at Kennedys var involveret i noget som helst i Washington.

En yderligere bekræftelse af alt dette er, at Bobby Kennedy stadig var justitsminister i 1964. Det er der mange, der glemmer. De fleste mennesker undlader at studere, hvad Bobby gjorde i 1964. Hvis nogen tænker over det hele, har de en tendens til at antage, at han var bange til døde og holdt mund af frygt. Det er en ulogisk antagelse at gøre, da en mand, der levede i frygt, ikke straks ville have stillet op til senatorvalget i 1964 og præsidentvalget i 1968. Bobby var ikke bange for noget som helst og opførte sig ikke et øjeblik som om, han var det. Og alligevel interesserede han sig ikke for Warren-kommissionen eller nogen af undersøgelserne. Da han var justitsminister på det tidspunkt, er dette dobbelt og tredobbelt mærkeligt, hvis man tror på standardmodellerne eller de alternative modeller. En mand, der var i stand til at udtale sig om borgerrettigheder, en mand, der var i stand til at planlægge hemmelige operationer, en mand, der var i stand til at stille op til præsidentvalget, burde have været i stand til at interessere sig for mordet på sin bror. Det er indlysende, at han havde en prædikestol til at gøre det, som ingen anden nogensinde har haft. Det beviste de klapsalver, som han fik ved konventet i 1964, hvis han havde brug for det. Men jeg tror ikke, at han havde brug for det. Han havde intet at sige, og grunden til, at han ikke havde noget at sige, er, at Jack stadig var i live. Hvordan

efterforsker du mordet på en mand, der stadig er i live? Hvordan kan man diskutere en Warren-kommission, der blev nedsat for at blæse feestøv? Det gør man ikke. Man undviger bare spørgsmålet, og det er præcis, hvad Bobby gjorde.

I *Boston Globe* i 1998 foreslog Max Holland, at Bobby ikke led af frygt, men af skyldfølelse. I et argument, der lyder som ren misinformation - sandsynligvis skrevet af CIA selv - fortæller Holland os, at Bobby var skyldig, fordi morderne havde kopieret en plan, som han selv havde udarbejdet for mordet på Castro. Holland lover os beviser for denne påstand, men leverer dem aldrig, men i stedet afslutter han sin enlinjede skaldede påstand med andre skaldede påstande.

Han indleder sin argumentation ved at fortælle os, at han fik sin idé fra optegnelser, som dengang blev frigivet af Assassinations Records Review Board. Vi formodes at tro, at dette ARRB ville "offentliggøre alle vigtige artefakter og dokumenter vedrørende den 22. november 1963 og eftervirkningerne heraf". Over 4 millioner dokumenter. Dette er for at "fornuften kan sejre over paranoiaen". Hvad det har med Bobbys skyld at gøre, er vi ikke sikre på, men Holland var nødt til at få det med et sted.

Så har vi sætningen om Bobbys skyld, som kun er knyttet til artiklens titel, og så går vi hurtigt over til en anden historie om Ford og Kissinger i 1975, da CIA var i problemer. Kissinger citeres for at sige, at Bobby personligt styrede Castro-komplottet, og at CIA derfor frygter for sin eksistens. "I vil ende med et CIA, der kun laver rapporter og ikke operationer", siger Kissinger ifølge Holland.

Der er to ting, der skal fremhæves her. For det første var Bobby ikke i CIA, så hvordan kan Bobbys opførsel, hvad det end var, bringe CIA i fare? For det andet var CIA ikke mere i fare i 1975, end det er nu. Hele Holland's artikel er blevet opfundet for at omskrive historien. Den har intet at gøre med Bobbys "skyld" og alt at gøre med at overbevise *Globe's* læsere om, at alle morddokumenter blev frigivet i 1998, og at CIA hang og hænger i en snæver tråd for sin eksistens i denne grusomme verden.

Nej, Bobby var ikke mere skyldig, end han var bange. Bobby havde intet at sige om Warren-kommissionen og næsten intet at sige om mordet, fordi der ikke blev begået noget mord.

Siden 1963 har Demokraterne og Republikanerne på skift, næsten som et urværk, ladet som om de ville styre landet. Vi får at vide, at dette skyldes vælgernes tendens til at "smide bumserne ud". Men vælgerne har ikke nogen tendens, da alt, hvad de gør, enten er fuldstændig scriptet eller fuldstændig ignoreret. Den virkelige grund til, at de to partier har skiftet hvert ottende år eller deromkring, er, at dette er en del af aftalen. Partierne er ligeglade, de spørger ikke, og de fortæller ikke, hverken om konger eller andet, så længe de får en bid af kagen. Det burde nu være klart. Vi kan se, at partierne og de store aktører i Kongressen og andre steder er ligeglade med enhver skyggeregering, hverken fra Pentagon, CIA, FBI, Federal Reserve, CFR, Bilderbergerne, den trilaterale kommission eller nogen anden. Hvis de er ligeglade med de skyggeregeringer, som vi ved, at vi har, hvorfor skulle vi så være overraskede over at opdage, at partierne er ligeglade med skyggeregeringer, som vi ikke ved, at vi har? Hvis de er ligeglade med CIA, der går amok, hvorfor skulle vi så være overraskede over at opdage, at de er ligeglade med en underjordisk konge?

Mange var overraskede over, at Demokraterne ikke gjorde meget eller intet for at slippe af med computerne, efter at computerne havde stjålet to præsidentvalg fra dem i 2000 og 2004. Men Demokraterne havde ingen interesse i at slippe af med computerne eller andre valgtyster, 1) fordi valgene blev manipuleret med Demokraternes viden og medvirken til at starte med - det var ikke deres tur; 2) Demokraterne så frem til at bruge valgtysterne, hvilket 2008, de også gjorde.

Du bør måske også huske dig selv på, hvilke præsidenter vi har haft siden Nixon. Ford, den ikke-eksistens, der blev styret af sin Rockefeller-vicepræsident. Carter, jordnøddefarmeren, der kom ud af ingenting. Reagan, skuespilleren. Bush, hans snøftende vicepræsident og tidligere CIA-direktør. Clinton, slangeolie-sælgeren fra Arkansas. Bush Jr, aben i jakkesæt. Det var ikke tilfældigt, at de alle var

hovedsageligt skuespillere. Som Sting sagde i en sang: "De ligner alle sammen værter for mig som værter i et spilprogram." Det var ikke tilfældet før Nixon. Hvorfor var det sandt efter Nixon?

Det skyldes, at formandskabet på det tidspunkt kun var blevet en facade. Johnson og Nixon havde taget rollen halvt seriøst. De havde forsøgt at slukke deres ambitioner på gammeldags vis, selv om de vidste, at alt havde ændret sig. Men efter Nixons fald var præsidentposten kun en tom skuespil, og det vidste alle. Det var en mulighed for at sove med Ford, for at grine og grine med Carter, for at posere på heste for Reagan. Efter Reagan blev stillingen standardiseret. Det var blot en række fotooptagelser og indspillede Teleprompter-taler om bord på hangarskibe og på ranches, sådan som enhver cirkusbarker kunne have gjort det. Alle vidste, at der måtte være nogen bag denne papudskæring, nogen, der var i stand til at træffe rigtige beslutninger. Halvhjertet har vi tænkt for os selv, at det måske var Hoover eller Kissinger eller Greenspan eller Cheney, alt efter hvad der var tilfældet, men vi har aldrig følt os tilfredse med dette. I dette tomrum har de andre konspirationsteorier sat sig selv i scene, fra hemmelige kommissioner til CFR og tilsynet med rumvæsener. Hvor meget mere enkelt og rationelt er det ikke, nu hvor vi ser sandheden. Mange af os havde ønsket os en konge, et Camelot, og vi har fået dette ønske opfyldt. Lady of the Lake kom op fra Hollywood med sværdet Excaliber i hemmelighedens skede, og Kennedys trak sig tilbage til Avalon, hvor de regerede os fra under vandet med en trolddom, der var Merlin værdig.

Vi ved, at vi har skyggeregeringer. Selv konspirationsteoretikerne tager Kennedys eget ord for det og citerer ham tusindvis af steder. Så hvordan er det chokerende at opdage, at Kennedy var *og stadig er en* skyggeregering? Det mest chokerende er måske, hvor indlysende og logisk denne opdagelse faktisk er. En kongres, der ville acceptere 911-operationer under falsk flag, militærdomstolslove, Patriot Acts, Homeland Security Acts (opkaldt efter Hitlers egne love), tab af *habeas corpus* og så videre, ville næppe holde sig til at have en konge, ville de?

En anden kendsgerning, der bekræfter dette, er, at Clinton altid har hældt til konspirationsteoriene, før han blev præsident. Han troede ikke på Warren-kommissionen. Pludselig, da han blev præsident, skiftede han mening. Hvorfor? *Han blev informeret.* Når man først har mødt en død Kennedy, er det svært at fastholde en konspirationsteori om hans død. Når man først får et opkald fra kongen, er det svært at fastholde mordet på ham på den ene eller den anden måde.

Chomskys seneste kommentarer passer også ind her. Hvorfor mener Chomsky, at Kennedy-mordene er uvæsentlige? Hvorfor mener han, at der ikke var nogen vigtige politiske ændringer fra Kennedy til Johnson? For det første ved han, at Kennedy ikke var imod Vietnamkrigen. For det andet ved han, at der ikke var nogen politiske ændringer, da der ikke var nogen ændringer. Der var ikke nogen Kennedy til Johnson, der var kun Kennedy, og det ved Chomsky. Men han kan ikke bare komme ud og sige det. Kennedys har givet ham friheden til at sige alt det andet, han vil, for som intellektuel vil hans publikum aldrig overstige 3 % af befolkningen. Men han kan ikke fortælle, hvad han ved om Kennedy. Alligevel slipper antydningen af og til ud, når han nedgør JFK-konspirationsteoretikerne. Kun en person, der vidste, at Kennedy aldrig blev dræbt, kunne afvise mordet med en så afslappet foragt.

Det samme kan også gælde for Alexander Cockburn. Cockburn er ikke den type, der accepterer Warren-kommissionen. Det er muligt, at han har mødt nogle af de "døde" Kennedys, og derfor er han i en usædvanlig position i dette spørgsmål. (Man skal også huske, at Cockburn smadrede Deborah Davis' bog *Katharine the Great* i Village Voice i sandsynligvis 1979, på CIA's foranledning).

Har du brug for mere? Hvad med det faktum, at et af de lidet kendte tab i forbindelse med nedrivningen af World Trade Center er tabet af alle negativerne fra Kennedys egen fotograf, Jacques Lowe. Hele arkivet, over billeder 40.000, gik "tabt" ved WTC5 (ifølge Lowes familie var mindre 400end

rammer var blevet trykt, i bøger og andre steder). Og ikke nok med det, men endnu en gang gik de tabt under mystiske omstændigheder. Den bank, der ejede boksene, hævdede først, at pengeskabet ikke kunne genfindes. De hævdede at have brugt en halv million dollars på at gennem søge murbrokkerne, uden held. Pludselig, da retssager truede med at straffe dem hårdt for denne manglende succes, fandt de på en eller anden måde pengeskabet. En halv million dollars i eftersøgning kunne ikke finde pengeskabet, men truslen om en retssag kunne gøre det. Typisk. Jacques' datter Thomasina har fortalt pressen, at pengeskabet blev leveret i en yderst mistænkelig tilstand, idet nummeret blot var kridtet på forsiden af det. Dette nummer stemte ikke overens med det nummer, som hun havde i sine optegnelser. Banken hævdede, at det passede til deres eget nummer, men fremviste ikke noget papir, der beviste det. Derefter rapporterede *New York Times* [27. marts 2002], at selv om pengeskabet var brændt, men ikke forfærdeligt beskadiget, "blev døren til pengeskabet åbnet, og der var ingen lås, kun et rundt hul, hvor låsen havde været". Inde i pengeskabet var der vragester.

Dette sidste er det vigtigste, selv om det synes at være det mindst vigtige. Negativerne er fremstillet af plastik, og hylstrene er enten af papir eller plastik. Hvis låsen var blevet slået ud af vægten fra et styrt ovenfra, hvilket havde givet ild til pengeskabet, ville ilden have brændt alt væk. Ild efterlader ikke rester. Den efterlader røg eller aske. Hvis der var tale om plastik, ville den have efterladt en sort film, som en slags fast pøl, på bunden af pengeskabet. Med rammer 40,000 af plastik ville vi forvente en meget stor pyt. Men Thomasina har ikke rapporteret om aske eller nogen form for plastikrester. Hun rapporterede om vragester. Selv hvis vi forestiller os, at døren senere kan være blevet åbnet af vægt ovenfra, og at der på den måde er blæst affald ind efter branden, så ville vi have både affald og aske. Men skal vi tro, at affaldet kom ind og asken kom ud, så der blev et brændt pengeskab tilbage uden brændt indhold? At det rum, hvorfra affaldet kom ind, var lille nok til, at der kun kom en lille mængde affald ind, men stort nok til, at alt det oprindelige indhold kunne slippe ud? Intet af affaldet kunne genkendes som rester af negativerne, ellers ville Thomasina have været i stand til at genkende det som bevis for, at dette var det rigtige pengeskab. Faktisk kunne en plastikrest fra negativerne 40,000 ikke blæse væk eller ud af pengeskabet, da den ville sidde fast i bunden af pengeskabet. Gå hen og brænd en lille mængde plastik i en gryde, og se så, om du kan blæse resterne ud af gryden. Nej, du bliver nødt til at smide gryden ud, da plastikresterne vil have forkullet sig permanent i bunden af gryden. Det er langt mere sandsynligt, at resterne er blevet tilføjet senere som et strejf af virkeligheden af en person, der ikke var højt uddannet i logik, eller som ikke vidste, at negativer var lavet af plastik.

Alternative teoretikere har brugt dette nye mysterium til yderligere at styrke deres ideer om, at Kennedys stadig er mål for maskerede mænd, men Kennedys selv ville finde disse negativer mere nyttige end nogen eksterne konspiratorer. Vi bør altid mistænke dem, der har mest at vinde, mest. Selv uden mysterier eller mord eller falske dødsfald ville Kennedys have mest brug for billeder af dem selv. Og uanset hvilken form for mysterium der måtte være tale om, ville Kennedys stadig have størst grund til at ønske sig disse negativer. Især hvis de indeholdt nogle beviser, der kunne bruges til at bevise, at de stadig var i live. De ville ønske, at disse billeder blev undertrykt, ligesom de stadig undertrykker billeder på internettet. Som De har set, er der meget få billeder af RFK-mordet på nettet. De fleste er blevet slettet.

Er jeg færdig? Ikke engang. JFK, Jr. siges at være død i 1999. Lad os se lidt nærmere på denne dato. Er det et tilfælde, at alle tre Kennedys døde på tærsklen til et præsidentvalg? Jack døde lige før valget i 1964, Bobby lige før valget i 1968, og John lige før valget i 2000. Hvor gammel ville Bobby have været i 1999, hvis han havde levet? 74. Det er i sig selv meget sigende, da 1999 ville være det forventede tidspunkt for en prins at komme til magten. Og det var netop, hvad der skete. Jeg foreslår, at Bobby Kennedy døde i skjul i 1999.

Selv de, der måske har fulgt mig så langt, vil have svært ved at forestille sig, at John Jr. kunne være ansvarlig for 911 og Irak-krigen og loven om militærdomstole og tabet af *habeas corpus* og Patriot Acts og så videre. Men hvorfor skulle man være bange for det? Hans far var aldrig den, man troede, han var (lyt igen til "skyggeregeringens tale til pressen"), hans onkel var aldrig den, man troede, han var.

(Han brugte alle de borgerrettighedsting, ligesom Johnson gjorde, til at få stemmer og få dig til at tro, at han var en god fyr. Det virkede ikke med Johnson, hvorfor virkede det så med Bobby? Spørg dig selv om det. Hvis Johnson havde været flottere, ville du også stadig elske ham. Du ville også finde undskyldninger for ham). Og John, Jr. var aldrig den, du troede, han var. Vi får at vide, at *George Magazine* var et progressivt tidsskrift, men det er bare noget vrøvl. Det var et glansfuldt stjernesked med den nødvendige reaktionære politik. Sandheden er, at John, Jr. altid bare var en dum, rig, køn dreng, der ikke kunne bestå advokateksamen og ikke vidste noget, han ikke fik at vide. Han spiller nu Commodus i forhold til sin fars Marcus Aurelius.

For at bevise dette, skal vi endnu en gang se på Jr.'s "død". Denne gang har vi ingen fotos og ingen film, men vi har en masse uregelmæssigheder og løgne og umuligheder. Vi har en tilsløring af noget, og endnu en gang er det mest logiske at antage, i betragtning af sted og form og andre aktører i tilsløringen, at Kennedys selv forfalskede dødsfaldet.

Jeg vil ikke finkæmme beviserne her, som jeg gjorde med Jack og Bobby, men bemærk, at JFK Jr. angiveligt blev kremeret. Praktisk, da det undgår enhver fremtidig begravelse. Selv asken blev "begravet i havet" i en meget usædvanlig ceremoni. Jr. var ikke sømand og havde aldrig været i flåden. Det er, som om Kennedys var bange for, at asken senere kunne blive DNA-kontrolleret, så vi har både kremeringen og nedgravningen af asken i havet, i et dobbelt omhyggeligt forsøg på at fjerne alle beviser.

Ud over dette er det mildest talt mærkeligt, at Pentagon tog kontrol over "ulykkesstedet" og alle presseforbindelser fra begyndelsen. Konspirationsteoretikere har taget dette som bevis for, at regeringen var involveret i et mord, men regeringen ville også være involveret i et falsk dødsfald. Vi ved, at der er tale om en mørklægning, men dækker regeringen over et mord, eller dækker den over manglen på lig? Hvis vi her kun så tilsløring af et mord, ville der ikke være nogen grund til at skjule liget og derefter kremere det. Hvis der f.eks. var blevet pillet ved brændstofledningen, havde regeringen kun behov for at skjule dette. Det er unødvendigt at skjule liget. Det er endda kontraproduktivt, da det skaber mistanke. En regering, der havde myrdet JFK Jr. ville hurtigt vise liget frem som bevis på, at han var død. De ville ikke forsøge at skjule denne kendsgerning, men fremme den. De ville kun forsøge at skjule beviserne for et forbrøderisk spil.

Nej, den logiske grund til at lege katten og musen med kroppen er, at du ikke rigtig har en krop. Vi ser den samme slags spil med Junior, som vi så med Senior. Da vi ser meget mærkelige lege med kroppen, bør vi begynde vores spørgsmål ved at stille spørgsmålstegn ved, om der *er* en krop.

Ud over det har vi masser af andre vildledningsmanøvrer. På nettet findes der flere film, der foreslår, at Bush'erne er ansvarlige for JFK Jr.'s død. Nogle foreslår, at George Sr. gjorde det, og andre foreslår, at George Jr. gjorde det. Det er fremtrædende videoer, der er linket fra 911 Truth-websteder, så jeg har set dem og givet dem et rimeligt kig. Disse videoer fortæller os, at begge Bush'er var uopdagede i dagene omkring dødsfaldet, hvilket antyder, at de ikke havde noget alibi eller noget i den retning. Det er så latterligt, at det er svært at forestille sig, hvordan det er nået frem til offentliggørelse. Antyder disse dokumentarister, at Bush'erne var de egentlige gerningsmænd eller missilmænd? Eller, hvis vi antager, at flyet blev saboteret, skal vi så forestille os, at en af Bush'erne selv trak i slangen eller klippede ledningen over? Jeg tror, at hvis Bush'erne havde ønsket at få Junior dræbt, kunne de have hyret nogen til at gøre det. Jeg hører, at de måske har nogle penge og forbindelser. For at arrangere et sådant mord behøver man ikke at forlade byen i tre dage, rejse i smug tværs over landet, aflyse aftaler, opføre sig som en spion og skabe opmærksomhed om sig selv. Det eneste, du skal gøre, er at foretage et telefonopkald.

Jeg hader næsten at ødelægge det for dig, men selv JFK Jr.'s salutbillede er bevidst misfortolket.

Se, hvor solen er på billedet. Junior gør ikke honnør, han skygger bare for øjnene fra den skarpe sol. Hvis du ser filmen af dette øjeblik, er det tydeligt. Det er kun på det stillbillede, at han ser ud til at gøre honnør.

Hvad med Teddy Kennedy? Blev han som yngste bror udeladt? Eller var han senators forbindelsesperson, den usynlige mafiaboss' synlige håndhæver, der kun foregav at være beruset og marginaliseret? Eller var han i virkeligheden kongen, der skjulte sig i det skjulte?

Nej, Bobby levede indtil 1999, og Teddy fik aldrig sin tur. Da Bobby døde, var Teddy ikke interesseret i at leve under jorden. Han ønskede at leve sit liv i Senatet uden at gøre noget. Men hvad angår Chappaquiddick, har vi flere spor. Der var Teddy syndebukken, der dækkede over en anden. Husk, at dette var sommeren 1969, kun et år efter Bobbys falske død. Mary Jo Kopechne havde været kampagnemedarbejder for Bobby, og hun var meget attraktiv. Tynd og blond, lige hvad Bobby kunne lide. Der er nu et billede af hende på internettet sammen med Bobby og "boiler room"-pigerne. De andre unge kvinder ser ubehagelige ud, men hun ser meget behagelig ud, ja, ligefrem som en hustru. Det, der sandsynligvis skete, er, at Mary Jo efter en gin og tonic for meget til festen truede med at fortælle verden, at Kennedys ikke var døde, og at dette var den eneste synd, der ikke blev benådet. Bobby selv var til stede ved "genforeningsfesten", da dette var Kennedy-territorium, meget afsides og beskyttet. Ingen af de andre til festen har nogensinde sagt et ord, og det er næppe overraskende, da de ikke ønskede at ende som Mary Jo. Mary Jo blev dræbt af samme grund som Marilyn Monroe: Hun kunne ikke holde sin mund, efter at sexlivet var slut, og hun blev overladt til sine piller og sprut. Der er selvfølgelig også den mulighed, at de bare flyttede hende. Ligesom JFK ønskede Mary Pinchot Meyer under jorden sammen med ham, ønskede RFK måske Mary Jo Kopechne under jorden sammen med ham.

Teddy havde intet med sagen at gøre, indtil de skulle bruge hans bil. De evigt tilstedeværende spioner (CIA eller Secret Service) snød hende, men besluttede i sidste øjeblik at bruge bilen som dække. De var meget fjernliggende og havde ikke rigtig noget valg af biler til at køre i søen. Eftersom Mary Jo's hysteri var i sidste øjeblik, er det sandsynligt, at mordet og dækningen var i sidste øjeblik og ikke gennemtænkt. Til sidst blev det besluttet, at Teddy skulle tage skylden, da han var bedst i stand til at tage den. Han havde ingen reelle forbindelser til Mary Jo, så ingen af dem kunne nogensinde blive fundet frem, uanset hvor meget der blev efterforsket. De skulle blot forklare, hvorfor hans bil stod der, og de fandt på en historie, der kunne gøre det, samtidig med at han kun virkede som en bumser eller en drukkenbolt. Teddy var selvfølgelig aldrig i bilen, så han behøvede ikke at svømme ud af den eller noget af det pjat. Det var spionerne, der kørte den i vandet, ikke Teddy. Som Kennedy kunne han undgå den obligatoriske straf for at undlade at anmelde en ulykke, og familien mistede aldrig kontrollen over historien ud over det. Der var sandsynligvis ikke noget lig og intet mord alligevel, så Teddy var aldrig i fare. Mary Jo er måske stadig i live den dag i dag. Faktisk får man intet, hvis man søger efter hende på [Social Security Death Index SSDI](#). Ifølge de offentlige registre døde ingen med det navn i 1969 i Massachusetts.

Teddy trak sig ikke ud af valget i 1972 på grund af Chappaquiddick, han trak sig fordi Bobby var bange for, at han ville vinde, og Bobby ville ikke have konkurrencen. Bobby foretrak, at Nixon vandt valget i 1972. Chappaquiddick var uden betydning, bortset fra som en måde at sælge aviser på. Det er ikke pressen, der bestemmer, hvad disse mennesker gør, men de bestemmer, hvad pressen vil gøre. Det var lige så sandt dengang som nu.

Teddys "liberale" holdninger i Senatet afspejler ikke rigtig hans egne holdninger eller Kennedys' holdninger. Disse holdninger er ikke andet end positurer. Læg f.eks. mærke til, at selv om han har siddet i Senatet længere end nogen anden end Byrd, bliver hans "liberale" politikker aldrig til noget. Dette var lige så sandt i Clinton-årene som i Bush-årene. Mærkeligt nok er ingen af Teddys liberale politikker nogensinde blevet ført ud i livet. Han synes at være liberal, og han synes at være en komplet fiasko. Dette er det perfekte dække. En muldvarp er altid forklædt som det stik modsatte af det, han er. I henhold til den større historie, jeg har fortalt her om Kennedys, betyder det, at Teddy højst sandsynligt er ekstremt magtfuld, ekstremt effektiv og ekstremt konservativ, til det punkt, hvor han er fascistisk. Han er og har trods alt længe været kongens øjne og ører i Senatet. Hvor liberale kan en konges øjne og ører være?

Kan du huske, hvordan Teddy stillede op til præsidentvalget igen i 1980 mod Jimmy Carter? Roger Mudd spurgte ham, hvorfor han ville være præsident: 30 sekunders tavshed. Skal man være psykolog for at læse det tegn? Teddy havde intet svar, fordi han vidste, at han aldrig var bestemt til at blive præsident. Det var meningen, at han skulle spille en rolle, rollen som liberal demokrat, der talte på

vegne af de sorte i byerne, familiefarmeren, stålværksarbejderen og de sorte i byen.

arbejdstager. Men som Alexander Cockburn påpegede i 2009 i Teddys nekrolog, gjorde Kennedy aldrig noget for disse mennesker og gjorde en masse imod dem. Ønsker du eksempler: deregulering af lastbiler og luftfart, som var forfærdelige for arbejdstagerne. NAFTA og GATT, som var forfærdelige for alle amerikanske arbejdere, undtagen måske for bankfolkene. Lovforslaget om hadforbrydelser, som udhulede det første ændringsforslag. Ligesom de andre Kennedys gav Teddy sig kun ud for at være progressiv, mens han hele tiden fremmede den skjulte fascisme.

Og nu til den sidste drejning på skruen. Vi har set på alle de vigtige Kennedys af anden og tredje generation undtagen én: Joseph Jr., Jacks ældre bror. Det var ham, der skulle være blevet præsident først, får vi at vide, men han døde i 1944 i en militær ulykke. De fleste mennesker kender ikke engang til ham længere. Men det viser sig, at ulykken i 1944 var lige så mystisk som alle de andre. For det første blev den endnu en gang *filmet*. Det var en flyeksplosion, og et mindre fly "tilfældigvis" fulgte efter og filmede det hele. Denne film var ikke bare et held, den var planlagt. Filmholdet blev sat i luften af de samme mennesker, som satte bombeflyet i luften. Med andre ord var det endnu en Hollywood-produktion, som Joseph Sr. og RKO Studios havde fået lov at lave. En anden mærkelig ting er, at der ikke blev fundet nogen lig. Eksplosionen var så kraftig, at bombeflyet sprang i luften og faldt som konfetti ned på de engelske huse nedenunder, får vi at vide. Endnu en gang må vi tage dem på ordet, at der var nogen, der døde den dag. Kennedy og den anden mand, der siges at være om bord, var højst sandsynligt aldrig om bord. Det er indrømmet, at bombeflyet var *fjernstyret*, så ingen behøvede at være om bord. De kunne have sprunget ud med faldskærm når som helst efter starten, og det efterfølgende kamerahold behøvede kun at panorere væk i et par sekunder. Hvis det ikke er mistænkeligt, så ved jeg ikke, hvad der er det. Faktisk var der absolut ingen grund til, at de skulle være om bord. Den eneste grund til at hævde, at to personer var om bord på et fjernstyret bombefly med en enorm berøringsangribelig nyttelast, er, at man kunne simulere deres død. Jeg siger "følsom", fordi Joe Jr. angiveligt blev advaret om, at bomben kunne gå af ved et uheld. Det er endnu et stort rødt flag her. Det var plantet information, så folk bagefter ville sige: "Nå, men han blev advaret. Det var en stor risiko. Han kørte på dynamit." Hvis man planlægger en falsk ulykke, er det bedste, man kan gøre, at få det til at se ud som om ulykken ikke var så usandsynlig; så er folk selvfølgelig mere tilbøjelige til at acceptere den.

Spørg også dig selv, om hæren vil sætte sønnen til en af de rigeste mænd i USA i en sådan risikofyldt situation. Joe Sr. var en af de ti rigeste mænd i Amerika på det tidspunkt, og der er ingen chance for, at hæren vil sætte hans første søn i en sådan latterlig situation, og slet ikke lade ham "melde sig frivilligt" til det. Hærens historie er præget af storslåede fejltagelser, men ikke af denne slags. Dette er den eneste ting, som hæren altid gør rigtigt. Den holder rige drenge ude af absurde situationer som denne af indlysende grunde. Der var ingen grund til, at Joe Jr. skulle være på det fly, og der var al mulig grund til, at han ikke skulle være det. Drenge fra overklassen bliver lejlighedsvis sat i risikable situationer, men kun når der er mulighed for stor ære. Her var der ingen mulighed for ære eller heltemod, kun ekstremt høje niveauer af unødvendig risiko. Der er ingen chance for, at hæren ville have tilladt Joe Jr. at være i det fly. De ville kun tillade, at han "lod som om" han var i flyet efter ordre fra Joe Sr. selv.

Dette bekræftes af Joe Jr.'s erfaring fra hæren indtil da. Hans første opgave var i Caribien, og som vi alle ved, var det ikke ligefrem stormens øje under 2. verdenskrig. Derefter blev han sendt til England, men var "jordbaseret", hvilket vel betyder, at han ikke var tilknyttet et hangarskib. I stedet blev han tildelt nogle af de mindst farlige opgaver for piloter: at flyve ubådsmissioner. Ubåde kunne angribes fra stor højde ved hjælp af radar, over deres flak, og medmindre ubåden kom op til overfladen, ville der ikke være noget flak. Som med Johns missioner er Joes missioner blevet udpenslet bagefter; men bortset fra at Joe meldte sig frivilligt til det falske robotfly, gjorde han aldrig noget heroisk. Joe modtog medaljer "posthumt" for sin fingerede død, men han modtog ingen før det. Han havde været i England i mindre end et år, og vi får ikke at vide, hvor mange ubådsmissioner han var med på, eller

hvor mange "drab" han

var involveret i. John hævdede senere, at nogle af Joes co-piloter var døde, men vi får ingen detaljer, f.eks. om de var blevet dræbt, mens han også var om bord, eller om de var døde af madforgiftning på basen. Hvis Joe havde overlevet et angreb, mens andre døde, er det sandsynligt, at han ville være blevet dekoreret for det på en eller anden måde.

Der er en anden ting, der er underlig i Joes bio. Wikipedia fortæller os, at Joe Sr. havde indvilliget i at støtte FDR, hvis FDR støttede Joe Jr. i hans kandidatur til guvernørposten i Massachusetts i 1942. Problemet med det er, at Joe Jr. kun var 26 år i 1941 og ikke engang var færdiguddannet fra jurastudiet. Vi får at vide, at Jr. droppede ud af jurastudiet for at gå i krig; havde han planer om at droppe ud for at stille op til guvernørvalget? Nej, denne historie er plantet for at få os til at tro, at Sr. støttede FDR omkring 1940, når det stik modsatte er sandheden. Sr. kunne aldrig lide New Deal: alle de rige fyre hadede det. FDR udnævnte ham til forskellige stillinger for at holde ham ude af problemer, men da Sr. mistede sin post ved retten i St. James, var han fri til at skabe problemer igen, og det gjorde han. Hvordan? spørger du, og hvorfor skulle han og Jr. forfalske Jr.'s død?

For at svare på det må vi gå tilbage til 1933 og Morgan/DuPont-kuppet. Dette kup blev forpurret af general Smedley Butler, men vi har nogle mærkelige kendsgerninger, som er kommet til os. Ifølge edsvorne vidneudsagn for Kongressen ønskede konspiratorerne at overtage regeringen ved hjælp af en hemmelig metode, som bestod af to hovedtræk. For det første ville FDR blive overtalt til at foregive at være syg. Hans polio ville gøre det let for ham, og "offentligheden ville være let at narre". For at hjælpe ham i hans svære tid ville han udnævne en generalsekretær som en ny post i kabinettet. Denne nye post ville fungere som en underpræsident, eller en anden præsident, med alle præsidentens beføjelser undtagen titlen. Hvis FDR ikke gik med til denne plan, ville generalen og hans hær af pensionerede soldater tage over med magt. Denne historie er velkendt, men kommentatorer har mest fokuseret på truslen om fysisk vold. Der har næsten ikke været nogen kommentarer til resten. Men det er de to punkter, der udgør planen, der bør tiltrække vores opmærksomhed. Igen, 1) at foregive sygdom, 2) en anden eller skyggepræsident.

Dette er, hvad der skete få 1945, år 12 senere.

Vi må huske os selv på, at FDR kun var 62 år, da han angiveligt døde. Ja, han så dårligt ud til sidst, men hvis man ønsker at se dårligt ud, kan man se dårligt ud. Det er det letteste at gøre, især når man er over 60. FDR så ud, betyder intet, da det er hverdagskost for folkeskoleelever at simulere sygdom. Konspiratorerne i 1933 havde ret: Det er let at narre folk på dette område. Det eneste, man behøver, er lysten til at gøre det. Det efterlader os med skyggepræsidenten. I det årti, der er gået siden 1933, havde de rige fyre som Morgan, Dupont og Kennedy ændret planen en smule. I stedet for at indsætte en skyggepræsident ville det være langt mere smart og nyttigt at indsætte en *usynlig* præsident. De ville stadig have to præsidenter, en rigtig og en falsk, men denne gang ville den rigtige præsident være under jorden. En underjordisk præsident er meget bedre end en skyggepræsident, da en underjordisk præsident ikke udsættes for nogen kontrol og ikke svarer på nogen spørgsmål. I så fald behøver man ikke at købe pressen, man kan bare sende den på en uendelig gåsejagt efter den falske præsident.

En anden vigtig ting havde ændret sig mellem 1933 og 1945. Familierne besluttede at placere en af deres egne i stillingen som usynlig præsident. I 1933 havde de planlagt at sætte general Hugh Johnson som assisterende præsident. Men i 1945 havde de set en bedre løsning: at sætte et (eller flere) af deres *egne børn* på posten.

Hvem ville være denne usynlige præsident? Joseph Kennedy, Jr. (for en). Han var ung og stærk og først for nylig "død", så han var allerede usynlig. Det eneste, man skal gøre, er at installere ham bag Truman, når man er kommet af med FDR.

Men hvordan kom de til Truman, spørger du? De "fik ikke fat i ham", da han allerede var deres mand. De indsatte ham som vicepræsident, da man var ved at skabe billetten fra 1944. Truman var som bekendt ikke FDR's valg. FDR kendte næppe Truman. Truman blev valgt af politiske chefer fra New York, Chicago og St. Louis, herunder de berygtede Robert Hannegan og Edward Flynn.

Efter Tom Pendergasts fald var Hannegan den mest korrupte mand i Missouri. Så Truman blev i bund og grund valgt af en gruppe politiske gangstere i stedet for FDR's ønske. Dette er kendt, men spørgsmålene stopper altid på magisk vis her. Politiske mafiafolk er ikke toppen af fødekæden. Politik er ikke et mål, det er et middel. Politiske mafiaer får folk valgt af grunde, og disse grunde er økonomiske. Vi bør derfor lede efter de røvere, der trækker i deres tråde. Vi ser på J.P. Morgan, Pierre Dupont og naturligvis Joseph Kennedy Sr. Hvis man antager, at Sr. ikke allerede var en del af kuppet i 1933, var han helt sikkert med i kuppet efter 1938, da hans had til FDR nåede nye højder. Desuden ved vi, at han mødtes med Truman i 1944, før valget.³ I dette interview med Joseph Casey fra 1967 siger Casey: "Hannegan sagde, at han anså Joe Kennedy for at være den mest indflydelsesrige irer i landet, mere indflydelsesrig end Jim Farley. Så Joe Kennedy blev sendt efter ham, og han kom op fra Cape for at besøge [vicepræsidentkandidat] Truman i 1944. Så han var medvirkende til valget af Roosevelt i '44."

Læs det omhyggeligt. Joe deltog ikke i FDR-kampagnen, før Truman gjorde det. Joe var åbenbart interesseret i at få Truman valgt, men ikke FDR. Hvorfor? Fordi det allerede var kendt (af en masse rige mennesker, der ikke var læger), at FDR ikke ville få lov til at holde seks måneder inde i sin fjerde periode, og det ville gøre Truman til præsident. Hvis det lykkedes komplotterne at få deres mand ind som vicepræsident, var halvdelen af deres arbejde gjort. Han kunne blive lovet posten som falsk præsident med al den ære og alle de penge, der følger med, mens deres egen mand, Joe Jr. kunne blive indsat som rigtig præsident.

Tænk på valget i 1948, hvor Truman på magisk vis kom ud af det blå midt om natten og vandt med en margin på tusind stemmer i tre stater (Ohio, Illinois og Californien). Hvem kunne have gjort sådan et tyveri, bortset fra de politiske mafiosi, som Truman var tilknyttet? Husk, at Truman fik sin start med tidens største politiske mafioso, Tom Pendergast, og skiftede derefter til den næststørste, Hannegan, da Pendergast gik i stå. Husk også, at Trumans godkendelsesprocent i 1948 var i 30'erne, at det demokratiske parti var delt i tre dele (Wallace og Thurmond), at der var nye republikanske flertal i Kongressen, og at Truman hverken var klog eller karismatisk. Historien er blevet omskrevet for at overbevise os om, at Truman elektrificerede folkemængderne på sine rundrejser, men det er blot propaganda. Truman kunne ikke elektrificere en 15-watt pære. Han havde ikke vundet sit senatssæde med elektrificerende taler, men med valgbøssefyldning, og han blev vicepræsident og præsident i FDR's kølhaler. Kun tåber ville acceptere den påstand, at hans "sejr" i 1948 en valgkamp eller en triumf for den underlegne. Det var en mesterlig svindel med offentligheden, som ikke blev overgået før 1963 og 2001.

Dette gør Trumans "the buck stops here" til en af de største skjulte vittigheder i historien. USA's første falske præsident sætter et skilt på sit skrivebord, hvorpå der står: "The buck stops here". Disse fyre har i hvert fald humoristisk sans.

Husk også, at den nationale sikkerhedslov blev indført i 1947, nær slutningen af Trumans første embedsperiode. Den blev vedtaget specielt for at sikre Trumans genvalg ved at oprette en hemmelig regering med den nyoprettede NSC og CIA i spidsen, men med andre hemmelige komitéer under disse. National Security Act blev solgt som en omlægning, konsolidering og strømlining af de forskellige militære afdelinger efter krigen, men det var kun glasuren. Vigtigere var det, at loven gav mulighed for at oprette rigtige regeringsagenturer, der blev finansieret af rigtige skattepenge, så den underjordiske regering kunne udnytte statskassen på en halvlegal måde. Den underjordiske regering kunne bruge de føderale skattepenge direkte til at stjæle valg, føre hemmelige udenlandske krige og udføre alle mulige hemmelige operationer både i udlandet og indenrigs. Det har de gjort lige siden, som vi nu ved fra de forskellige Watergate- og Iran-Contra-skandaler, der er dukket op i løbet af årtierne.

Men først og fremmest skulle valget i 1948 stjæles for at beskytte den underjordiske præsident, og loven fra 1947 var medvirkende til det. Uden loven skulle disse valg stjæles med private penge, men efter 1947 kunne de finansiere alle deres forbrydelser med føderale penge. Fra da af fik de milliardærmafiaer, der havde overtaget regeringen, en aura af respektabilitet: De blev nu betalt

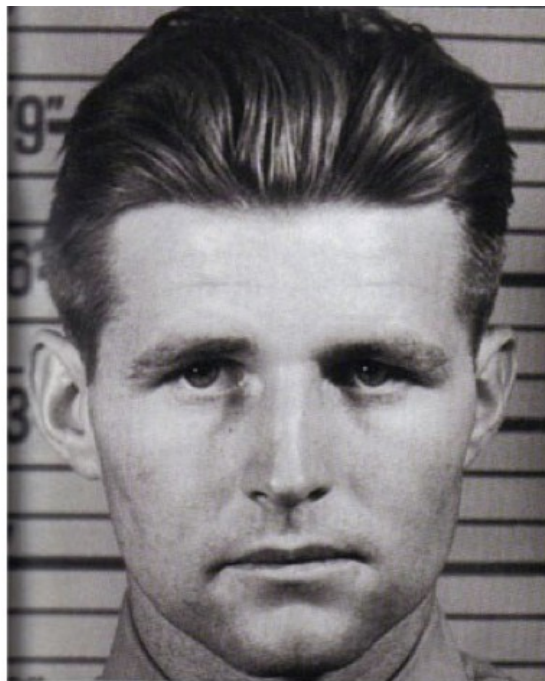
af statskassen og ikke behøvede at ty til andre lavere former for tyveri og intimidering. For eksempel kunne den hemmelige regering sandsynligvis have købt Dewey ud eller intimideret ham, ligesom de havde gjort med de andre, men det var så meget mere effektivt ikke at skulle tage sig af det. Hvis man stjal valget på en tilstrækkelig snedig måde, ville selv ens fjender måske ikke mistænke en.

Så den underjordiske regering måtte være sikker på Truman. De måtte sikre hans genvalg. Hemmeligholdelse var den første forsvarslinje, og enhver udskiftning af hold ville bringe den i fare. Man skal være sikker på sin mand, når man går ind. De rige var sikre på Eisenhower fra begyndelsen, da de havde opstillet ham, og ved 1960 Kennedys havde en af deres egne sønner også siddet på marionettronen.

Der er således kun ét hul tilbage at udfylde i denne del af historien. Hvorfor skiftede man fra Joe Jr. til Jack i 1963? Jeg foreslår, at Joe, Jr. havde været Hidden King i næsten 20 år og var træt af det. Han var nu næsten 50 år og var træt af at styre, selv med sin fars hjælp. Han var også træt af at skændes med sin lillebror. Joe Sr. opdagede, at det var en fejl at have en søn i begge stillinger, konge og præsident (hvilket var grunden til, at Bobby senere krævede, at Teddy skulle trække sig ud af valget i 1972). Til sidst bøjede Joe, Jr. sig og overlod scepteret til Jack. Joe trak sig tilbage og levede sit liv i det private. Som du kan se, var dette endnu en fordel ved at være en undergrundskonge. Da man hverken var konge af fødsel eller i offentlighedens søgelys, kunne man trække sig tilbage, når man ville. Enten det, eller også døde Joe i 1963 af årsager, som vi ikke kender.

Inden vi forlader Joe Jr. vil jeg bede dig bemærke et par andre uregelmæssigheder. Har du aldrig fundet det mærkeligt, at Kennedy-klanen både havde en Joseph Patrick Kennedy Jr. og en Joseph Patrick Kennedy II? Hvordan fungerer det? Joseph Patrick Kennedy II skulle være søn af RFK. Men eftersom der allerede var en Joseph Patrick Kennedy Jr. burde RFK's første søn ikke have heddet Joseph Patrick Kennedy III? Og den *tredje*? Han var jo trods alt den *tredje* Joseph Patrick Kennedy. Enten kan disse mennesker ikke tælle til tre, eller også er der noget meget mærkeligt i gang her.

Vi ser flere tegn på matematiske problemer, når Wikipedia-siden om Joe Jr. fortæller os, at han var i flåden fra 1940-1944. Det er mærkeligt, når man tænker på, at Wikisiden linker til en side på History.com, der siger, at Joe, Jr. meldte sig til militæret i juni 1941. Det er også mærkeligt, at Joe, Jr. sælges til os som en stor krigshelt, med et Purple Heart og syv andre medaljer, men med lidt gravearbejde finder vi også dette billede af ham fra flåden:

Det er mærkeligt, at vi ikke finder nogen forklaring på dette i nogen af biografiene. Dette er også mærkeligt:

De har forsøgt at lave en falsk skygge for at forhindre dig i at læse hans rang der, men hvis du ser godt efter, kan du se, at det er fændrik. Men Joe Jr. skulle have læst to år på Harvard Law på det tidspunkt. Vi får at vide, at han opgav sit tredje år for at melde sig til militæret. Hvis han havde ventet et år mere med at melde sig, kunne han have meldt sig som løjtnant, da han så ville have været en professionel mand. Indgangsniveauet for professionelle var kaptajn i hæren og løjtnant i flåden. Men alligevel burde Joe Jr. som en person, der havde afsluttet to år på Harvard Law (og som Kennedy), have været mindst på O2-niveau. Han skulle aldrig have været fændrik. Men uanset det, så [er dette foto fra januar 1944](#). Han siges at have været "PB4Y Liberator Pilot, VB-110, in England". Bemærk også, at han skulle være i flådens reserve. Det er det, som N.R. betyder. Men eftersom Joe, Jr. skulle have meldt sig i 1941 og fået sine vinger i foråret 1942, hvorfor er han så stadig fændrik i flådens reserve i 1944? I august 1944 skulle Joe, Jr. være løjtnant. Det var hans endelige rang. Så vi skal tro, at han fik to forfremmelser mellem januar og august 1944? Løjtnant er *to* rangers over fændrik. De overlevende billeder stemmer ikke overens med den overlevende historie.

Jeg har mindet jer om, at Joe Sr. ejede RKO Studios i mange år, men for at få flere beviser på forbindelserne mellem Kennedys og Hollywood behøver vi blot at se på karrieren for en person som Jack Valenti. De fleste kender Valenti som den mangeårige (1966 til 2004) præsident for Motion Picture Association of America. De samme mennesker ved ikke eller husker ikke, hvad han gjorde før det. Valenti kom ud af Harvard i 1948. Det var i øvrigt CIA's andet år, hvilket hænger sammen med mange af mine seneste artikler. I 1960 arbejdede Valentis reklamebureau for Kennedy-kampagnen for præsident Kennedy. Valenti selv var pressekontaktperson for Dallas-begivenheden. *Han var med i bilkortegen*. Ved Johnson's edsaflæggelse kan man se Valenti i baggrunden.

Han er den mørke fyr, der sidder til venstre for dig. Ifølge Wikipedia,

Han blev derefter den første "særlige assistent" i Johnsons [Hvide Hus](#) og boede i Det Hvide Hus i de første to måneder af Johnsons præsidentperiode. [5]

Det er mærkeligt, ikke sandt? Havde nogen præsident før det haft en privat assistent fra et reklamebureau? Nej. Vi får den opfattelse, at Valenti var en Johnson-tøset, der kælede for hans majestæt, men det er alt sammen en facade. For mig ser det ud til, at det modsatte er tilfældet: Valenti var sandsynligvis forbindelsesofficer fra den hemmelige regering, der holdt øje med Johnson for at sikre, at han ikke afveg fra sin aftale på mindste detalje. Man kan igen se, hvorfor Johnson ikke ville stille op til en ny periode med Valenti, der kigger ham over skulderen hele dagen lang.

Vi får flere beviser på Valentis virkelige magt og position, da vi finder ud af, at han allerede i 1964 var præsidentens kontaktperson til Kongressen og "havde ansvaret for at håndtere forbindelserne med den republikanske ledelse i Kongressen". Hvad? Hvordan var en reklamemand kvalificeret til at gøre det? Vi får at vide, at Johnson udpegede ham til denne stilling, men det er latterligt. Hvorfor skulle præsidenten udpege lederen af et reklamebureau til at varetage forbindelserne med Kongressen? Giver det overhovedet nogen mening? Igen, nej. For mig ser det ud til, at Valenti var CIA's øjne på Kongressen, der skulle tage noter, rapportere og i sidste ende viderebringe ordrer fra den hemmelige regering til Kongressen.

I 1966 blev Valenti pludselig sendt tilbage til Hollywood og flyttede direkte ind i formandens stol hos MPAA. Er det rigtigt? Direkte fra Det Hvide Hus til den øverste ledende stilling i Hollywood? Igen, baseret på hvilke mulige kvalifikationer? Valenti skulle være en reklamemand. Hvad i helvede vidste han om at lave eller distribuere film? Vi får fortalt historien om, at lederne i det amerikanske erhvervsliv arbejder sig op til toppen, men med en lille undersøgelse finder vi ud af, at det aldrig er tilfældet. En håndfuld topfolk hopper fra den ene toppost til den anden uden åbenlyse kvalifikationer, erfaring eller et rationelt cv. Det eneste, som vi synes at finde på alle CV'er på alle områder, er CIA-forbindelser.

Men lad os vende tilbage til Kennedys. Vi var ved at afdække en række manipulerede fotos og beviser. Så lad os se på nogle af de andre kendte fotos af Kennedy-familien:

Det skulle være Joe Jr., Kathleen og John. John ser ud til at gå hurtigt forbi dem, ikke sandt? Han ser ikke engang ud til at vide, at de er der. Det ville han heller ikke, for det er de ikke. Det er en opklæbning. For at bevise det hurtigst muligt beder jeg dig studere lyset i Kathleens og Johns ansigt. De ser begge lige fremad, men mens Kathleens ansigt er næsten fuldt oplyst, er Johns ansigt kun *halvt* oplyst. Kan du se, hvordan halvdelen af Johns ansigt er i skygge, mens Kathleens ikke er det? På et rigtigt foto ville det være umuligt.

Så du bør måske spørge dig selv, hvorfor selv de tilsyneladende uvæsentlige billeder af Kennedy-klanen er forfalskede. Selv når ingen bliver skudt eller falder ud af et fly, er billederne tydelige forfalskninger. Men der er mange mange mange flere. Lad os studere nogle af dem:

Joe Jr. skal være den næstsidste. Men han blev klistret ind der. Hans hoved er for lille, og skyggerne passer ikke sammen. Sammenlign ham med pigen lige foran ham. Undersøg nu de mørke farver i hendes hår i forhold til de mørke farver i hans hår. De passer ikke sammen. Du vil sige, at det er fordi hun har brunt hår, og han har blondt hår. Men det holder ikke af tre grunde: 1) Skyggesiden på en blondine ville være omtrent *lige så* mørk som skyggesiden på en brunette. På billeder skygger de to hårfarver ikke forskelligt. 2) Sammenlign den lyse side af hendes hår med den lyse side af hans hår. Meget lille forskel, ikke sandt? Så hvorfor er de lyse sider af deres hår ens, men de mørke sider er helt forskellige? 3) Joe var *ikke* blondine. Se de foregående billeder.

Her er endnu et uhyggeligt klisterbillede:

Er der nogen, der synes, det ser ægte ud? Se på Bobby. Er han todimensional? Det er utroligt, hvordan han kan passe ind i rummet mellem Jack og Teddy uden at optage noget af y-dimensionen. Hele hans krop er vel kun en centimeter tyk.

Og her er en anden:

Dette billede har mange alvorlige uregelmæssigheder, hvoraf den værste igen er Joe, Jr. Det er tydeligt ved første øjekast, at han er blevet klistret ind der. Hvorfor skulle den ældste søn være helt ude i siden på den måde? Hvorfor passer hans højre jakkesæt revers *nøjagtigt* med Johns? Hvorfor er alle hans skygger to nuancer lysere end alle andres? Dette billede er blevet genudgivet med meget dårlig opløsning, men jeg vil mene, at John også er blevet klistret ind der, og det samme gælder Rose (kvinden mellem John og Joe Jr.). Se bare den glorie omkring hendes hoved! Og hvorfor skulle moderen være i den sidste række?

Denne er også falsk:

Beviset er igen i håret. Sammenlign Joe Jr.'s hår med John's hår. Kan du se, hvordan skyggerne ikke passer sammen? Ikke engang tæt på. Eller se på skyggerne under deres hager. Også her er der mindst to nuancer for meget.

Og en anden:

En tydelig forfalskning, som ikke ville narre nogen. John er den, der er klistret ind der mest tydeligt, selv om jeg tror, at alle er det. Ingen af linjerne omkring figurene er rigtige.

Her er et familiebillede, der ved første øjekast er ret overbevisende:

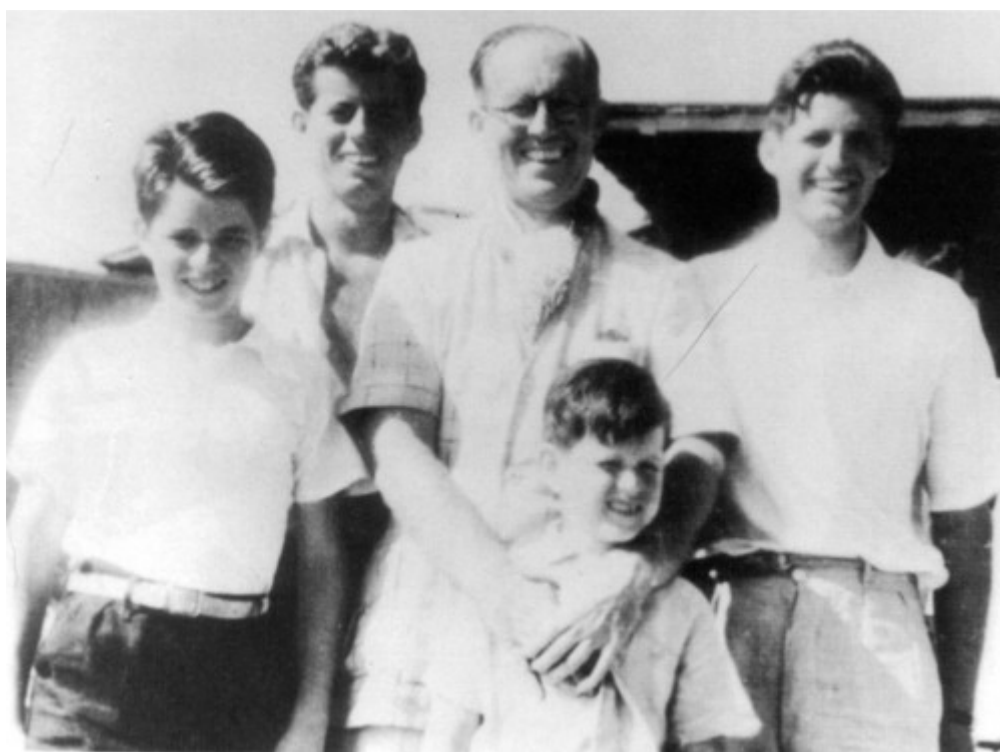
Men hvor er Joe Jr.? Jeg siger, at det er overbevisende, men Rose er også blevet klistret ind her. Belysningen på hendes ansigt er anderledes end på resten af billedet. Kan du se, hvordan hendes ansigt ser meget hvidere ud end hendes hals? Det tyder på, at det er klistret på.

Her er et med Joe Jr. men igen er han meget dårligt klistret ind.

Vi behøver ikke engang at studere skygger her, for vi kan se med et blik, at han er klistret ind: han er for lille. Hans hoved er mindre end hovederne af de damer, der står ved siden af ham. Læg også mærke til, at han er iført en mørk farve, mens alle andre er i hvidt. Han har vist ikke læst notatet. Jeg tror også, at Rose er klistret ind. Hvorfor er hun altid på den bagerste række? Burde hun ikke være ved siden af Joe, Sr.?

Og en anden:

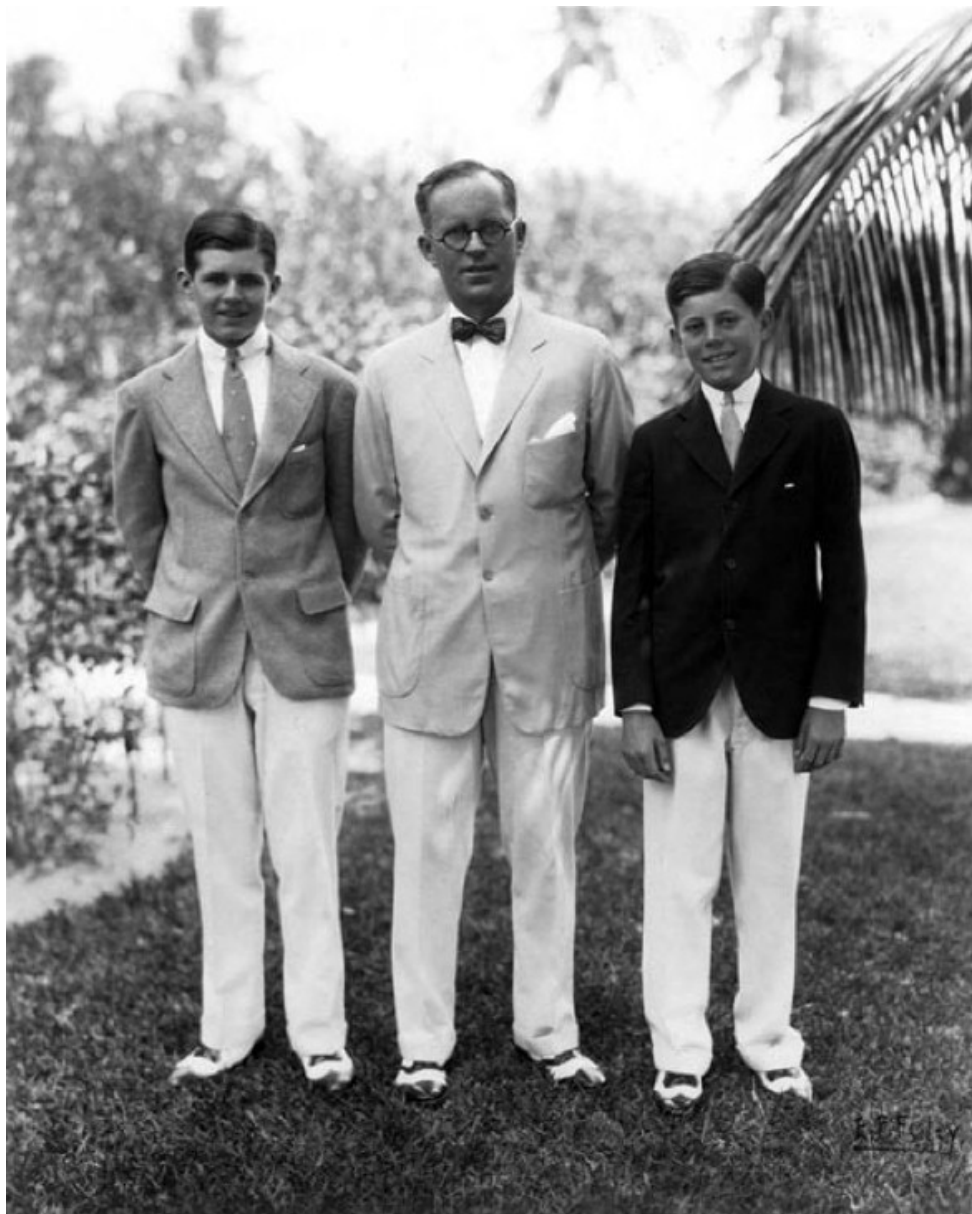

Skyggerne af John og Joe, Jr. passer igen ikke sammen. Dette er en bedre efterligning end de andre, og den manglende opløsning skjuler de fleste problemer. Men studer deres hager. Joe, Jr. er vendt en lille smule mere væk fra solen end John. Hans hage burde være mere skygget, men den er mindre skygget. Det samme gælder resten af hans ansigt, hvor lyset bevæger sig længere hen over midten end i Johns ansigt, mens det burde være *mindre*. Jeg tror, at John er blevet klistret ind i denne. Og denne:

Den er mærkelig hele vejen fra venstre til højre. Hvorfor er benene alle så mørke? Mens babyen er lysende hvid? Men lad os holde os til John og Joe her. Se på skyggerne under deres hager. John er lys, mens Joe er mørk. *De var der ikke sammen.*

Hvad med denne berømte?

Falske. Alle tre hoveder har forskellig belysning. Joe, Jr. er belyst fra venstre oppefra. Joe, Sr. er belyst oppefra. John er også belyst oppefra, men hans lyskilde er mere foran ham, så han har ikke de hurtige ændringer i tonen, som de to andre har. Du kan se det hurtigst ved at se på skyggerne i Joe, Jr.s øjenhuler. Se nu på Johns. Du kan ikke se det hvide i Joe, Jr.'s øjne, men det kan du i John's øjne. Joe, Jr.s hoved er også igen for lille. Jeg vil sige, at alle tre hoveder blev klistret ind. Se også, hvor lille Joe, Sr. ser ud! Jeg kan ikke huske at have læst, at han var 1,75 m. Fyren i midten er kun et halvt hoved højere end en 11-årig.

Og en anden:

Det skulle være Joe Jr. yderst til højre. Men endnu en gang er han blevet klistret ind. Han har ingen højdepunkter på toppen af hovedet, som de andre har, og hans hoved er for lille. Rose er også klistret ind i dette billede. Bemærk hendes næse. Hvorfor er hun den eneste på billedet med en hvid næse? Fordi hendes billede blev taget i et andet lys og indsat i dette billede.

Hvad med denne?

Falske. Johns hoved er to nuancer lysere end Joe's. Se også på Joes ben. Hvad sker der der? Er det meningen, at han skal have strømpebukser på?

Og en anden:

Det skulle være Joe og John. Får du fornemmelsen af, at de begge er der sammen? Nej, det gør jeg ikke. Joe er tydeligvis klistret ind i baggrunden. Meget dårligt.

Nu ved vi, hvorfor Kennedys havde brug for at stjæle Jacques Lowes fotos fra World Trade Center. Kennedy-familiens billeder er alle sammen forfalskede.

Hvorfor sætter de så Joe og John sammen? Jeg vil gætte på, at det er fordi der ikke er nogen rigtige billeder af dem sammen. Hvorfor skulle der så ikke være nogen billeder af Joe og John sammen? Jeg er ikke helt sikker, men jeg vil tro, at Joe Sr. måske har haft to familier. Joe, Jr. ligner ikke resten af "klanen". Han har anderledes øjne og øjenbryn, som begge hælder anderledes end resten af hans søskende. Han ligner langt mere sin mor Rose end nogen af de andre. De har de samme øjne, som hælder nedad i hjørnerne, og de samme øjenbryn, som også hælder nedad i stedet for opad som hos de andre børn. Dette kan forklare, hvorfor både han og Rose er blevet klistret ind på billederne. For at skabe kontinuitet har Joe, Sr. fået dem begge klistret ind i gamle billeder, men de var der ikke.

Dette tyder på, at Joe, Jr. kan have været den eneste søn af Joe, Sr. og Rose. Billederne ovenfor er Joe, Sr. med sin *anden* familie, og Rose og Joe, Jr. måtte indsættes senere. Rose ville ikke lade sig fotografere sammen med den anden familie og ville heller ikke lade sin Joe, Jr. blive fotograferet sammen med dem. Men hvis Rose ikke var mor til disse andre, hvem var det så? Ud fra et kig på søskendeflokken må jeg sige: "Forskellige kvinder". Bare ved at studere drengene ser vi en stor variation. Jack, Bobby og Ted ligner slet ikke hinanden, som du kan se på ovenstående foto.

Det gjorde det meget lettere at få Joe Jr. under jorden i 1944. Da han ikke var en del af klanen, ville de ikke savne ham. Lige det modsatte. De var sandsynligvis glade for at se ham forsvinde (hvis de overhovedet kendte til ham). Det er endda muligt, at John ikke vidste, at Joe, Jr. regerede under ham, før 1963, Joe besluttede sig for at abdicere (eller døde). Det er muligt, at han var lige så chokeret over at finde ud af dette som du er.

Dette kan forklare, hvorfor Robert senere døbte sin første søn Joseph Patrick Kennedy II og ignorerede det faktum, at der allerede havde været en anden Joseph Patrick Kennedy. JPK II blev født i 1952. Jeg foreslår, at Robert Kennedy hævdede over for familien, at Joe Jr. aldrig var en del af den og derfor ikke talte med. Robert vidste måske ikke i 1952, hvad vi ved nu, og han kan også have været uvidende om de sande blodslinjer. Ved at navngive sin første søn knyttede han sig simpelthen tæt til sin far og forsøgte at begrave Joe, Jr. ved at stjæle hans navn.

Jeg vil besvare et par spørgsmål, før jeg slutter. Nogen vil måske spørge mig, hvorfor en klike af billiardærer ville gå med til at sætte Joe Jr. på en hemmelig trone som konge. Knægten var trods alt kun omkring 30 år. Hvis et Morgan, DuPont og Kennedy kup lykkedes i 1945, som jeg hævder, hvorfor blev en af de gamle mænd så ikke konge? Jeg foreslår, at det skyldes, at alle topmændene var ved at blive gamle, og at de ikke ønskede at tage højde for muligheden for interne krige, når en af dem døde. Lad os sige, at Joe Sr. var blevet den skjulte konge, og at han døde et par år senere. Så ville man have en kamp om hans afløser. For at undgå det, satte man en ung person på tronen. Men igen, hvorfor en Kennedy? Hvorfor ikke en Morgan eller DuPont?

Måske var Joe Jr. ikke den eneste skjulte konge. Måske var der et triumvirat eller et andet oligarki med sønner af Kennedy, Morgan og DuPont, der regerede sammen. For at teste denne teori undersøgte jeg Morgan- og DuPont-sønner. Jeg kunne ikke finde noget om Morgan, men se, hvad jeg fandt om DuPont! Det var fabelagtigt nemt, da jeg blot søgte på mandlige DuPonts, der døde omkring 1944. Richard Chichester du Pont døde i slutningen af 1943. Ved du hvad mere? [Han døde i et flystyrt](#). Ved du hvad mere? Flystyrtet fandt sted på en militærbase, March Field, og det skete igen under mystiske omstændigheder. Du Pont var 32 år, næsten lige så gammel som Joe Kennedy Jr. Han havde været særlig assistent for general Henry H. Arnold, chef for det amerikanske luftvåben. Ved du hvad mere? Han døde den 11. september. Cue *Twilight Zone*-musik.

Dette bekræfter endnu en gang min tese og tyder på, at en dybere analyse af Morgan-familien vil finde forbindelsen til den. Min hurtige søgning på nettet var ikke i stand til at afdække det, men jeg fandt spor af vildledning på slægtsforskningssiderne, som tilsyneladende havde skrubbet oplysninger, især vedrørende J. P. Morgans oldebørn. Jeg tror ikke, at Joseph Kennedy og Richard du Pont var de eneste skjulte konger. En Morgan sluttede sig sandsynligvis til dem, og jeg vil også mistænke en Rockefeller.

Med dette in mente kan vi genlæse en nyhed om Rockefellerne. Richard Rockefeller, søn af David Rockefeller, siges at være død i et flystyrt den 13. juni 2014. Bemærk det: *flystyrt*. Det er sådan her, det foregår. Det er et signal. Datoen er også et signal. 13. juni. Vi har allerede set denne dato i en af mine tidligere artikler ([om Simpson-sagen](#)). O.J. skulle have myrdet Nicole Simpson den 13. juni. Pentagon-papirene blev offentliggjort første gang den 13. juni. Miranda-afgørelsen blev truffet den 13. juni. Catalina-affæren fandt sted den 13. juni. Lindbergh-paraden fandt sted den 13. juni. Den 13. juni er St. Anthony's dag. Anthony er helgen for *fortabte mennesker*.

Jeg opfatter det som om, at det var tid for Richard Rockefeller til at slutte sig til de usynlige og tage sin tid på den skjulte trone. Men hvilken Rockefeller erstattede han? Det kan vi også svare på. Michael Rockefeller forsvandt under mystiske omstændigheder i 1961. Hans lig blev aldrig fundet. Han var den 23-årige søn af Nelson Rockefeller. I Michael 2014, ville have været Han76.

har tilsyneladende hersket i årevis.⁵³

Så hvilken Rockefeller regerede fra 1945 til 1961? Jeg mistænker Michaels far Nelson Rockefeller. Du vil fortælle mig, at Nelson Rockefeller var fremtrædende i politik i de senere år, hvilket er sandt. Men det ser for mig ud til, at Rockefellerne brugte en anden ordning end de andre. De andre brugte falske dødsfald, mens Rockefellerne brugte en dobbeltgænger.

Det kan vi bevise ved at gå til hans bio. Vi ser en stor ændring i 1945. Truman fyrede angiveligt Nelson Rockefeller fra sin stilling som assisterende udenrigsminister i det år, og Rockefeller flyttede ud af Washington. Fra 1945 til 1958 beklædte Rockefeller overraskende kedelige stillinger i forskellige rådgivende udvalg. Disse stillinger kunne let være blevet besat af en dobbeltgænger, især da vi antager, at dobbeltgængereren stadig var kontrolleret af familien. I den anden ende af perioden, i 1961, finder vi mere stærke beviser. Rockefellers kone blev skilt fra ham i begyndelsen af 1962, og han giftede sig igen i 1963. *Hun giftede sig ikke igen.* Det er naturligvis lige det, vi ville forvente. Da jeg foreslår, at den rigtige Rockefeller døde i 1961, følte Mary Clark ikke længere behov for at opretholde skuespillet, og hun trak sig tilbage fra programmet.

Der er meget få billeder af Nelson Rockefeller før 1945, men de billeder, vi finder, passer ikke til den senere Rockefeller.

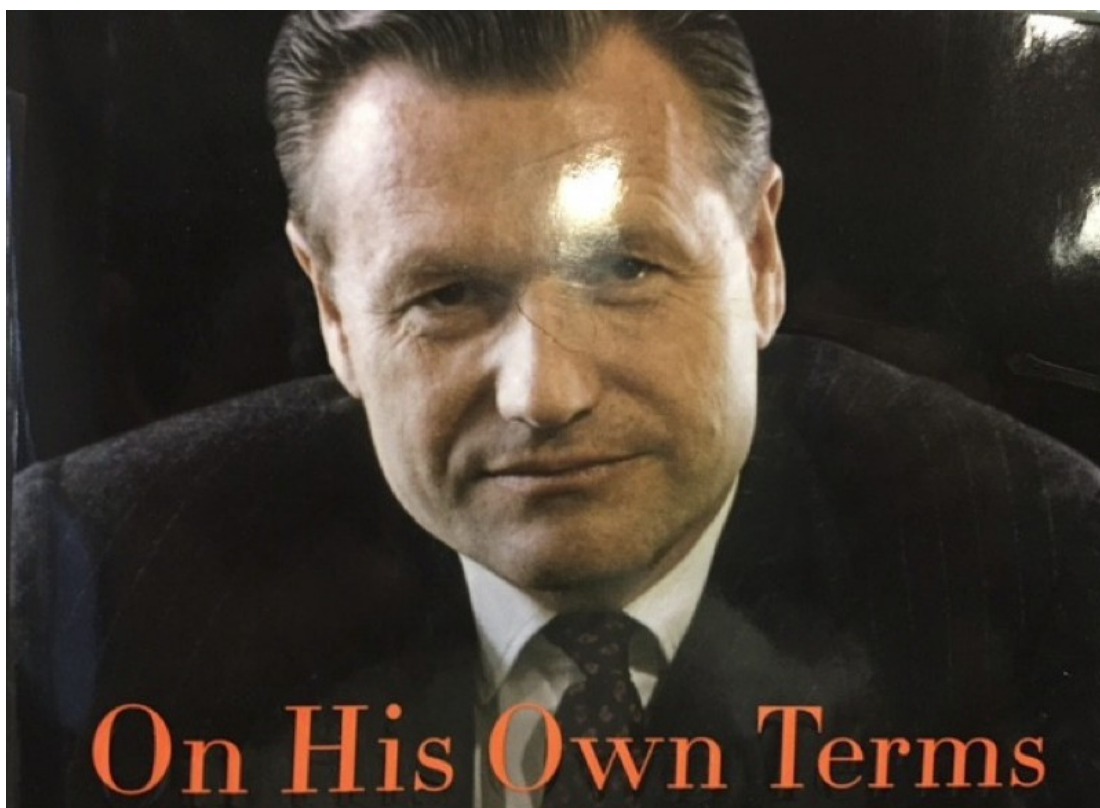
Ingen af disse giver os nogen idé om, at vi har at gøre med den Nelson Rockefeller, som vi kender fra USA's historie. Læg mærke til modernmærket på venstre kind. Du vil sige, at den senere Rockefeller havde et sådant modernmærke, men problemet er, at den senere Rockefeller havde et hævet modernmærke, ikke et brunt modernmærke. Den på det andet billede ovenfor er blevet tegnet med blyant, så den passer til den senere Rockefeller (eller en af dem - der var flere

dobbelt). Bemærk også to andre ting på det andet billede. Læg mærke til tænderne og arret under munden. Du vil sige, at der ikke er noget ar. Det er rigtigt, men det burde der være. En senere Rockefeller havde et markant ar under munden.

Ar, ingen modermærke:

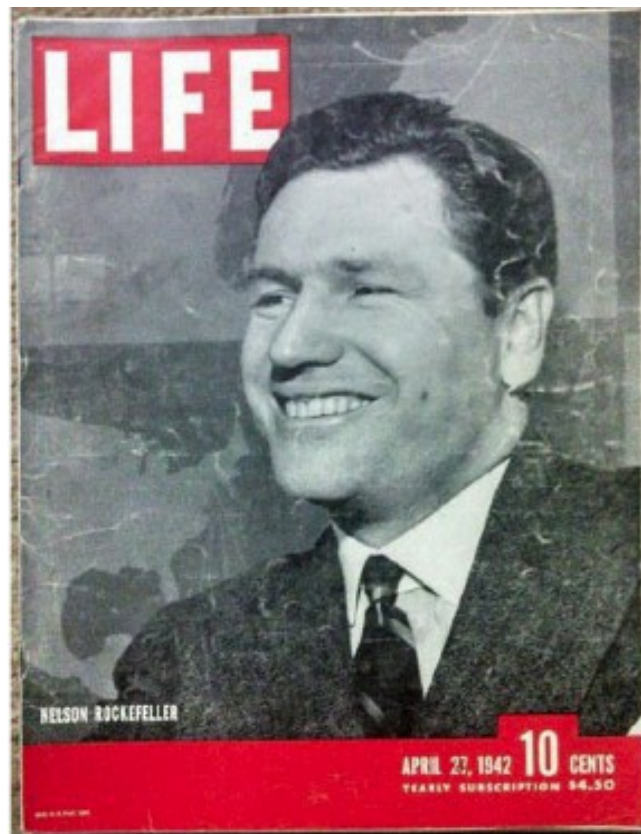
Opvokset modermærke, ikke brunt, intet ar:

Hvad med tænderne?

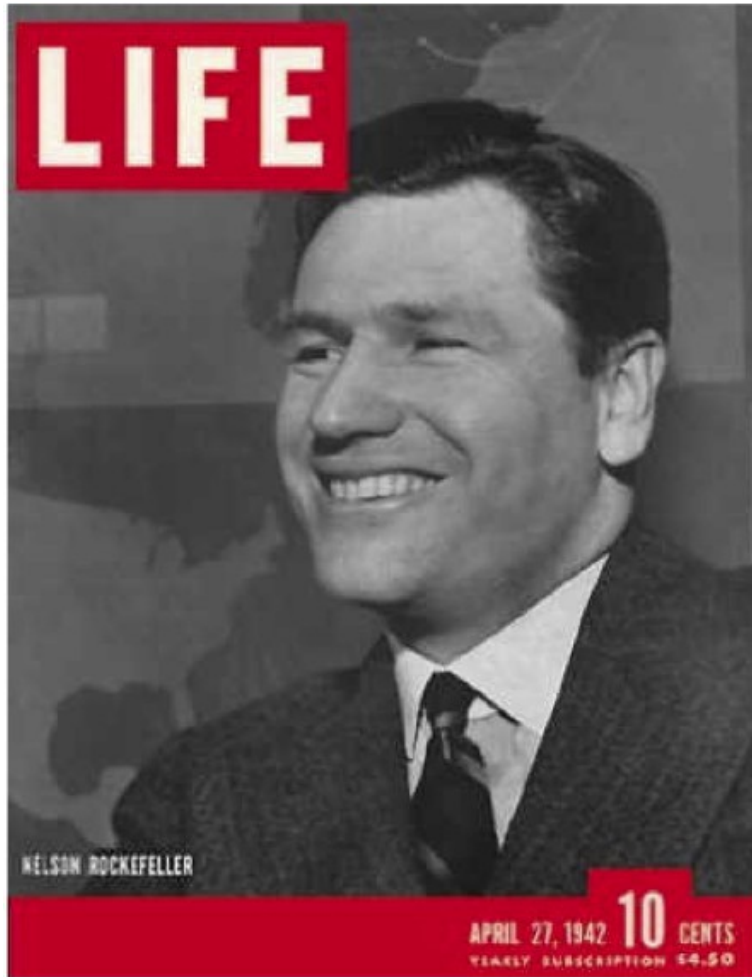

Først et ar, men ingen modernmærke. Derefter et stort hul mellem den første og anden tand i venstre side af hans ansigt (din højre). Sammenlign med Nelson 1942 Rockefeller:

Intet hul.

Vil du have bevis på, at muldvarpen var udset?

Jeg har bare taget det ind i photoshop,
linket: <http://imgarcade.com/1/rockefeller-1953/>

ikke? Nej. Jeg har det fra internettet Herer

Læg også mærke til, at LIFE-mærket er foran hans hoved her, mens det var bagved i det foregående billede. Jeg foreslår, at dette var det oprindelige billede, før det blev ændret. På en eller anden måde har det overlevet.

For flere indikationer på, at Nelson Rockefeller forfalskede sin død, [kan vi se på den almindelige beretning om hans død](#) i Denne 1979.beretning er fuld af uoverensstemmelser og åbenlyse fortielser. Der er flere modstridende beretninger om hans død, ingen obduktion, en hurtig kremering og ingen afhøring af vidner fra politiets side. Identiteten af hovedvidnet Megan Marshack kan ikke engang bekræftes, idet hendes alder, rigtige navn og efterfølgende liv er ukendt og tilsyneladende ikke kan opdages. Familiens talsmand Hugh Morrow var sin tids Gene Rosen [se Sandy Hook hoax], der blev fanget i så mange modstridende vidneudsagn, at familien måtte give ham mundkurv på. Efterfølgende teoretikere har brugt dette virvar til at foreslå, at Rockefeller var sammen med en elskerinde eller endog blev myrdet, men jeg foreslår, at den manglende obduktion og den hurtige kremering tyder på, at liget ikke var Rockefeller. Det var dobbeltgænger.

Men tilbage til Kennedys. Man skulle tro, at tre falske dødsfald blandt disse søskende ville være nok, men vi har endnu *et*. JFK's lillesøster Kathleen siges også at være blevet dræbt i et flystyrt, ligesom hendes storebror Joe. Hun var tre år yngre end John, og de siges at have været tætte. Vi får at vide, at hun døde i 1948 i en alder af 28 år. Det var kun fire år efter, at Joe skulle være blevet dræbt. 1948 var også starten på Trumans eneste valgte periode. Efter min analyse ser det ud til, at Kathleen's død var forfalsket ligesom de andre. Hun var ved at gifte sig igen og skulle sandsynligvis have et barn, så det er sandsynligt, at hun blot ønskede at forsvinde fra rampelyset. Hvilke beviser har vi for det? Tja, ingen fra familien undtagen hendes far kom til begravelsen, og han kom kun, fordi han allerede var i Frankrig, hvor dødsfaldet fandt sted. Synes du, at det er meget sandsynligt? Nej, det gør jeg ikke. Et elsket barn i en stor familie dør, og ingen kommer til begravelsen? Jeg vil sige, at de ikke kom af samme grund som Mary Lincoln ikke kom til Abes begravelse: Hun vidste, at han ikke var der.

For dem, der stadig ikke tror, at Kennedys var i stand til at forfalske alle disse dødsfald, så husk, at de ikke var bleg for at lobotomere den ældste søster Rose. De tillod en læge at røre hendes frontallapper med en smørkniv i en alder af 23 år, hvilket gjorde hende til en grøntsag. Dette fordi "hun var ustyrlig". Ligner dette en person, hvis IQ er så lav, at hun skal udskæres og institutionaliseres for livet?

Nej, der er noget, vi heller ikke får at vide der.

Jeg har en sidste forudsigelse. Jeg forudsiger, at der inden 2020 vil dukke en mand op, der hævder at være John F. Kennedy III, og at han vil være i stand til at bevise det. Han vil være omkring 20 år gammel, og han vil forklare, at han måtte forblive "under jorden" for sin egen sikkerheds skyld - på grund af mordene på hans far og bedstefar. Han vil naturligvis opnå øjeblikkelig berømmelse. Han vil tilbringe nogen tid i rampelyset og derefter dø under mystiske omstændigheder, sandsynligvis i forbindelse med et flystyrt. Jeg tror, du kan se, at denne forudsigelse ikke kræver nogen overnaturlig kraft. Jeg vil foreslå Dem, at de fleste vellykkede forudsigelser er af denne art: De skyldes den slags logik, som De ser i dette dokument, ikke spådomskunst eller inspiration.

Du vil sige: "Vent, fortæller du mig, at JFK Jr. stadig bor i Kennedy-komplekset i Hyannisport?" Ja, blandt andre steder. Et af disse steder er på Chappaquiddick. For at få et bevis på det, kan du spørge dig selv, hvorfor præsidenter stadig holder ferie på Martha's Vineyard. Hvert år tager Obama på ferie der. Hvorfor skulle han gøre det? Når han er der, er han sandsynligvis den eneste sorte person på hele øen. Det er ikke et almindeligt feriested for sorte familier. Og han er ikke den eneste præsident, der holder ferie eller besøger Martha's Vineyard uden grund. Clinton er kendt for at have "ferieret" der, selv om han ikke havde nogen bånd til Massachusetts, Cape Cod eller øen. Faktisk har *alle* andre præsidenter siden Kennedy enten holdt ferie eller besøgt Martha's Vineyard, mens de var i embeds medfør - sædvanligvis hvert år. Hvad tror du, at de alle laver der?

Enhver, der undersøger Martha's Vineyard, vil opdage mange røde flag. Vidste du, at John Belushi købte et hus der, lige før han "døde"? Det er stadig i familien, da det nu siges at være i hans brors navn (selv om Jim ikke bor der eller tilbringer nogen tid der). Nysgerrig, som jeg tror, du vil indrømme. Vidste du, at Martha's Vineyard er den største ø på østkysten, som ikke er forbundet med fastlandet ved en bro eller tunnel? Tror du, at de ikke har råd til en? Man skal tage *to* færger for at komme til Chappaquiddick eller flyve med helikopter.

Vi får at vide, at Teddy var "vært for en fest" på Chappaquiddick den aften, hvor han blev ramt af ulykken. I hvis hus? Det får vi ikke at vide. Men vi får at vide, at Ted, da han forlod festen, "bad sin chauffør, Crimmins, om nøglerne til sin mors bil". *Hvilket betyder, at hans mors bil var til festen.* Vi får ikke at vide, at Rose var til festen, så hvorfor var hendes bil der? Hvis hendes bil var der, må vi antage, at festen blev holdt på et andet Kennedy-område på Chappaquiddick. Tag dig tid til at lade det synke ind, tak.

Med det vil jeg slutte. Nu forstår De måske min titel. Dette var ikke en fraktion, der væltede en anden. Det var en revolution. Det var den hemmelige og vellykkede underminering og omstyrtelse af en halvrepublik af en fascistisk alliance af oligarker. Og det var kun en håndfuld familier, der dominerede oligarkiet i flere generationer. Det, der gjorde alt dette muligt, var en perfektioneret form for propaganda ved hjælp af de nyeste filmtricks. På denne måde kan Sinatras bånd til Hollywood have været mere nyttige for Kennedys end hans bånd til mafiaen. Eller - som De har set, hvis De har læst min artikel om Tate-mordene - var de to bånd faktisk de samme. Den føderale regering havde for længst påbegyndt sin overtagelse af både mafiaen og Hollywood på det tidspunkt. Joseph Kennedys fortsatte bånd til Hollywood var også afgørende (husk, at han skabte RKO Studios mellem krigene), og gennem dem havde Kennedys adgang til alle de avancerede special effects, de psykologiske kneb og alle de forskellige metoder til at sælge fiktion som fakta, som har gjort filmindustrien til et af de farligste redskaber for den herskende elite. Det var dette værktøj, der gjorde det muligt for Morgan/DuPont/Kennedy-kuppet at lykkes, hvor de andre havde fejlet, og jeg foreslår, at dette er hovedårsagen til, at komplotterne lod Kennedy deltage: hans forbindelse til Hollywood og hans evne til at forfalske begivenheder. Det kan være, at den mest indflydelsesrige og vigtige film i det 20. århundrede ikke er *Borte med blæsten* eller *Star Wars*; det er den virkelige Godfather, også kendt som Kennedy-mordet, med Oscar-priser til Joe og Jack Kennedy for bedste manuskript, bedste kunstneriske instruktion, bedste produktion, bedste instruktion, bedste skuespiller og bedste levende mand, der spiller en død mand.

Det bringer os endelig til grunden til at gå under jorden. Jeg har ovenfor sagt, at det var for at herske uden at kunne drage konklusioner, for at opretholde hemmelighedskræmmeriet og for at skabe den ultimative skyggeregering. Men der er en fjerde grund, som jeg ikke har nævnt, og det foregående afsnit leder os ind på den. Jeg mindede netop om, at regeringen overtog alle mafiaer og mafiaer i det sidste halve århundrede for at tage deres profit. Joseph Kennedy havde været involveret i mafiaen i årtier, og på et tidspunkt så han, at han med tilstrækkelig magt kunne overtage hele USA's scene. Men han så, at han kun kunne gøre det med den føderale regerings ressourcer. Han havde brug for både CIA og FBI som allierede i denne magtovertagelse, samt justitsministeriet og - hvis behovet skulle opstå - selve militæret. Da han først havde sønnerne som præsident og leder af justitsministeriet, var han i stand til at handle, og det gjorde han også. Den fuldstændige overtagelse af mafiaen begyndte for alvor i 1960 med støtte fra FBI og CIA. Men i 1963 var krigen på sit mest ophedede tidspunkt, og mafiaen gjorde sit bedste for at slå tilbage mod Kennedys. Netop derfor forsøgte CIA og FBI så ihærdigt at inddrage mafiaen i årene efter den falske begivenhed.⁵ Der var reelle beviser for, at mafiaen forsøgte at få fat i JFK, så det var let at lække disse beviser. Men mafiaen kom aldrig tæt på. Det falske mord blev brugt til at narre mafiaen⁶, til at sætte mafiaen i bås og til at få John ud af syne, indtil krigen var vundet.

Som sagt var dette kun en af mange grunde til at gå under jorden som præsident i 1963. Forskellige milliardærer havde forsøgt at skabe en skyggeregering i mange årtier, men kun med varierende succes. Kun Joseph Kennedy havde succes. Han havde allerede indsat sin første søn Joe som titulær leder af denne skyggeregering efter Truman, men i slutningen af 40'erne og 50'erne var Kennedy-familien stadig i krig med andre magtfulde familier om kontrollen med denne skyggeregering. Der blev indgået alliancer, som jeg ikke vil komme nærmere ind på i denne artikel, hvilket gjorde det muligt for Kennedys at befæste kontrollen fra 1945 til 1960, hvor JFK og RFK blev indsat i synlige topposter. På det tidspunkt følte Joseph Sr. sig sikker nok på sin position og sine alliancer til at fremskynde overtagelsen af mafiaen. I løbet af et årti var alle mafiaforretninger blevet opslugt af de allierede milliardærfamilier. Dette førte til yderligere berigelse af disse familier, den ledsagende opfedning og udvidelse af bankerne og den tilsvarende udvidelse af CIA af samme årsager. I 1970'erne brugte disse familier denne ekspansion til fuldstændig at overvælde Kongressen og gøre den til permanent emeritus. Domstolene blev oversvømmet på samme måde, og i 1980 havde disse allierede familier afsluttet deres overtagelse ikke blot af alle lukrative forretninger, men også af hele regeringen. Alle beslutninger blev truffet af skyggeguvernører, hvoraf nogle var Kennedys, andre ikke.

På denne måde var Kennedys i stand til at gå frem med endnu mere snigende metoder end Rockefellerne. Nogle få ved, at Rockefeller-familien er langt mere rig og magtfuld, end den hævder, men næsten ingen ved, at Kennedys er endnu rigere og mere magtfulde. Da det var hemmelighedskræmmeriet, der muliggjorde dette fremskridt, kan vi se, hvorfor de nuværende guvernører og spioner er så solgt på hemmelighedskræmmeri og løgne. Det har vist sig at fungere fantastisk godt fra deres synspunkt. Da Kennedys formodes at være døde, er de aldrig dukket op på Bohemian Grove-listerne, Bilderberger-listerne, CFR-listerne eller andre lister. Kennedy-hemmeligheden er forblevet den dybeste og mørkeste hemmelighed af alle.

Spørgsmålet er stadig: Hvorfor føler jeg mig sikker på at afsløre en så "dyb og mørk hemmelighed"? Fordi overtagelsen har været så fuldstændig og så vellykket, at disse mennesker ikke har noget at frygte fra hverken dig eller mig. Vi er nået til et punkt, hvor folk som os kan tænke, hvad de vil: det er bare ligegyldigt. Der er ikke den fjerneste mulighed for, at der kan komme en revolution fra den amerikanske offentlighed eller den amerikanske intelligentsia, så det er kontraproduktivt at chikanere folk som mig. De ved, at hvis de lægger sig ud med mig, ville det blot være at give støtte til mine påstande. De reagerer ikke, fordi de ikke har noget behov for at reagere. Der findes ingen intelligentsia, så "udrensning af intelligentsiaen" er ikke længere nødvendig. Det hører fortiden til, ligesom skomageri eller igleri. Eller kunst.

Lad mig sige det på denne måde: bjørne slås med andre bjørne, og ørne slås med andre ørne. Men bjørne og ørne går ikke ud af deres vej for at slås med larver og sommerfugle. De har andre ting at bekymre sig om. Billionærfamilierne er ikke bekymringsfri, heller ikke nu, men det er ikke sandhedssælgere som mig, de er bekymrede for. Der er meget få tilbage, der har et øre for sandheden. Tidligere var de mere optaget af at opretholde den store løgn, men nu er det bare endnu en ting på budgettet, der er der, fordi det er der. Vi kan se det ved den måde, hvorpå de lækker deres egne historier nu, ofte bare for at få et kick. Det, der startede som et seriøst og nødvendigt foretagende, er nu blot et spil.

De er ikke længere bekymrede over sandheden. Nej, de er bekymrede for andre milliardærfamilier og måske lejlighedsvis for slyngelagtige bankfolk og tidligere generaler. Ting kan stadig ske, det vil sige, men de sker ikke fra græsrodderne - og man hører alligevel ikke om dem. Du vil aldrig mere høre nyheder om nogen reel begivenhed. Den eneste måde at få kendskab til en sådan begivenhed på er ved at overvåge rystelserne. For at gøre det skal man gøre det, som jeg gjorde ovenfor: at sortere en million løgne for et gran af sandhed. De fleste mennesker er ikke interesserede nok i sandheden til at gøre sig den ulejlighed. De fleste mennesker er ikke interesserede nok i sandheden, selv om man foretager al sigtningen for dem og giver dem den gratis.

†Jeg troede, at denne artikel blev skrevet første gang i 2008 eller 2009, da jeg huskede at have skrevet den i mit gamle hus. Men ved at grave videre fandt jeg ud af, at det første udkast faktisk blev skrevet i december 2007. Det kan man se tegn på i selve papiret, hvor der står, at begivenheden fandt sted for 44 år siden. Det er klart, at jeg må have skrevet det i 2007 eller tidligt Inden2008. For et år eller deromkring havde jeg lagt papiret op på internettet, men jeg kan ikke huske, om det var i 2008 eller 2009. Jeg vil sige 2009. Jeg kunne ikke finde artiklen på Wayback Machine, hvilket er mærkeligt. Men uanset hvad, så har papiret ligget på internettet i det meste af de sidste 6 år (2013 ikke medregnet, hvor jeg tog det ned som en tjeneste for den kvinde, jeg boede sammen med), men som html, ikke som pdf. Det var ikke linket ind i nogen af mine hjemmesiders indeks- eller opdateringssider, men eksisterede uden link og uden reklame, kun kendt af dem, jeg gav URL'en til. Jeg har nu en mistanke om, at den blev fundet af nogle andre mennesker, som uden tvivl nåede frem til den ved hjælp af de rigtige søgeord. Da jeg skrev dette første gang i 2007, søgte jeg på lignende teorier og fandt intet, så det er mærkeligt at finde så mange nu. De, der har fremmet lignende teorier i de sidste 6 eller 7 år, har måske læst denne artikel. Jeg mistænker nogle af dem eller dem alle for at forsøge at pervertere den med vilje ved at omgive den med støj, og derfor har jeg nu knyttet den til min opdateringsside og er gået ud til offentligheden. Jeg er sikker på, at DallasGoldBug har gjort det, og de andre på youtube og andre steder gør måske noget lignende. Jeg har ingen forbindelser til andre personer eller websteder, der fremmer lignende forskning i forfalskede begivenheder, og jeg anbefaler eller stoler ikke på nogen af dem. Jeg arbejder alene, under mit eget navn, og har en komplet bio oppe som bevis på min identitet. Jeg laver min egen forskning og læser ikke andres forskning, når jeg går ind. Jeg kan godt lide at se på begivenhederne på ny, hvilket sandsynligvis er grunden til, at jeg opdager ting, som andre mennesker ikke opdager.

*[http://video.google.com/videoplay?](http://video.google.com/videoplay?docid=5364744251931637753&q=kennedy+speech+secret+societies+full&total=76&start=30&num=10&so=0&type=search&plindex=6)

[docid=5364744251931637753&q=kennedy+speech+secret+societies+full&total=76&start=30&num=10&so=0&type=search&plindex=6](http://video.google.com/videoplay?docid=5364744251931637753&q=kennedy+speech+secret+societies+full&total=76&start=30&num=10&so=0&type=search&plindex=6)

**<http://www.abcnews.go.com/US/Story?id=3902495&page=1>

¹Det er derfor, at Bill Cooper (for eksempel) fik lov til at gå på mainstream-medierne med sine teorier. Det var ikke fordi CIA ikke ønskede at skabe en martyr. Det var fordi CIA var glad for at se Cooper sælge teorien om, at Kennedy var blevet myrdet videre. Det var aldrig formen, der var vigtig, det var budskabet.

²Davis, Deborah. *Katharine den Store*.

³http://www.jfklibrary.org/NR/rdonlyres/8259F649-9A3C-4CE4-843E-8E41AFF26EC7/48804/CaseyJosephE_oralhistory.pdf

⁴Jeg opdagede senere, at H. R. Haldeman havde bekræftet min læsning af dette. Han skrev: "Det ser ud til, at med alle disse Nixon-referencer til Svinebugten, henviste han i virkeligheden til Kennedy-mordet." *Haldeman Diaries*, 1994.

⁵ For eksempel forsøger producenterne i den BBC-dokumentar fra 1978, som jeg linker til ovenfor, at inddrage både Hoffa og Trafficante. Det er belejligt, da Kennedys i mange år havde haft dem begge som mål i mange år for at stjæle deres forretninger (og ødelægge fagforeningerne).

⁶ For at få en anden løs ende på plads, står det nu klart, at Sam Giancanas død også var fingeret. Husk, at Giancana havde været forbundet med Kennedys fra langt tilbage i tiden. Han havde været med til at levere valget i 1960. Han var ikke nogen fjende af Kennedys. Faktisk var han en allieret. Bobby lod kun til at gå efter Giancana. Det var endnu et show. Men efter den falske hovedbegivenhed fik nogle i mafiaen mistanke om, at Giancana så at sige var en dobbeltagent. Så Giancana måtte også gå under jorden for sin egen sikkerheds skyld, samtidig med at JFK gjorde det. Han blev simpelthen flyttet, sandsynligvis til Sydamerika eller Caribien. Da Trafficante var allieret med Giancana, blev han også ladet alene af Kennedys. Jeg mener, de overtog hans forretning, men de havde aldrig behov for at dræbe ham eller flytte ham. Han så tidligt, hvordan landet lå, og arbejdede sammen med de nye chefer. Han var glad for at hjælpe dem med at forfalske deres historier og give dem skylden, hvor det passede dem.